

Marstal d 20 September 1888

Min kjære elskede Mand!

Hjertelig Tak for Dit Afseilingsbrev som jeg har modtaget, det er snart hurtigere endda i Forhold, at I blev færdig end Reisen derud at tænke sig at I har været en heel Maaned paa Vei allerede til San Francisko, give Gud det kuns vedblivende maatte gaae saa heldig, naar Du nu er kommen over til Francisko og faaer fundet Andrea og Hans bedes Du jo at hilse dem mange Gange fra Levinsens og ogsaa fra mig, vi fik Huset fotograferet idag fra Haven, men bliver det nu først fra Gaden imorgen tidlig, hvis Veiret bliver derefter det vil vistnok blive et smukt Stykke men Børnene var ikke flinke, Elna var naturligviis, men Christen var ved at græde og vilde ikke sidde paa Gyngehesten som Paulsen havde arrangeret ham, og den Lille brølte som skulde hun til en Fortræd og kom slet ikke med paa saa, men det var jo ogsaa Huset det nærmest gjaldt og ikke Børnene, og det troer jeg nu bliver kjønt, og det vilde det ogsaa nok blive fra Gaden sagde Paulsen. Jeg skulde hilse Dig fra Moster Annes Mand han er seilet idag, og beder Jørgen Albertsens Trine som er her om at hilse Dig ogsaa igjen, Christen Baggers Kone her nedenfor, fik en Datter for et par Dage siden, det er den fjerde Pige og havde de vel hellere seet om det var bleven en Dreng, jeg havde ellers ikke tænkt hun havde faaet det overstaaet før mig, og vilde jeg ønske jeg havde det ligesaa godt overstaaet som hun, enten det saa blev en Dreng eller Pige, men jeg troer nu forresten ogsaa Du det vil blive en Pige, og i saa Fald skal jeg nok lade hende hedde Mikkeline og faae Moster Anne til at bære hende, og Du har faaet Kjøbmanden derinde til at forære Dig til en Silkekjole til Din Kone, ja det kan nok være Du har gottet Dig ved at fortælle mig det, og snild er Du min Ven, det maae man lade Dig at faae dem til hvad Du vil, jeg skal saamæn ogsaa fryde mig og glæde mig til hver Gang jeg skal have den paa skal jeg love og erholde den godt og vel, og takke Dig saamange Gange lille søde Faer vil jeg først og fremmest, vil Du saa have andet eller mere derfor naar Du kommer hjem engang skal Du med Glæde erholde det min Ven dog maae Du ikke troe andet end at Du selv uden Silkekjole vil erholde baade Kys og Kjærlighedsbeviser, naar Du min Ven engang kommer hjem, kunde blot Meyer i Hamborg faae en Fragt til Dig herhjem, skulde Du over til China igjen først vilde det jo trække saameget længere ud, jeg har leveret Mine Jørgens Breve, men jeg troer ikke jeg lader Sophie faae det til Jørgen, faaer [for? red.] naar han nu igjen kommer klarer de jo nok Resten af Gjælden, og jeg sagde det til Mine at baade Sophie og J vilde naturligviis skjænde over at det var mig, der laae og beklagede mig over at de ikke betalte, og skulde jeg

saa sige at det var hendes Jørgen vilde de kuns begge to blive dem mere paa Pelsen end de allerede var, og var det jo ikke værd at have mere Ulempe end nødvendig, og tænkte jeg at bede Dig skrive ham et andet ligefrem Brev til fra S. Francisko, saa gaaer det vel bedst monstro der slet ikke bliver nogen Remisse fra "Herman" jeg har ikke faaet noget endnu fra Harboe, og han maae jo vel være gaaet fra Riga medmindre der nok kommer endnu, men det bliver vistnok ikke de samme Remisser mere som da Du havde den, og havde Harboerne godt nok af at undgælde at de vilde have ham til Fører, naar kuns ikke Du samtidig ogsaa skulde det, Du hilses nu hjerteligst fra os Alle, Elna og Christen er med Trine omme idag til Christians Fødselsdag, imorges tidlig havde Paulsen været og taget Huset fra Gaden men sov Børnene ellers havde jeg maaske faaet den Lille til at sidde i Vinduet, modtag nu de kjærligste Hilsener fra din egen hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 5te October 1888

Min egen kjære Mand!

Jeg kan nu ikke vide om Du vil have læst Mines Brev før dette, jeg bad hende nogle Dage siden at skrive Dig til hvis Du mulig skulde komme til San Francisco før et Brev fra mig selv vilde komme, jeg fik jo saa en lille Dreng i Fredags Eftermiddags d 28 September, en lille sød een, som jeg nok haaber Du vil blive glad for, jeg længtes efter nu at sende Dig et par Ord, men jeg kan nok mærke det bliver ikke ret mange, for om jeg end efter Omstændighederne har det rigtig godt nu, kan jeg dog mærke jeg ikke magter at føre Pennen ret længe, men saa om nogle Dage vil jeg jo være lidt bedre istand til det igjen hvis jeg maae bedres som jeg har begyndt, det er nu paa 7^{dende} Dagen og saa er der næst Guds hjælp ingen Fare over andet end jeg nok bliver godt rask, naar Tiden kommer det var deiligt det blev en Dreng Du, jeg er da saa inderlig nu, efter alt er vel overstaaet og nu maae Du være kjærligst hilset fra

Din egen hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Det bliver vel saa en lille Hansemand
efter hvad Du skrev engang min Ven
og saa lader vi ham i Guds Navn kalde Hans, om end vi ikke
har Ret til at holde os eller vore Børn bedre end vore Forældre

Marstal d 9 October 1888

Min egen elskede Mand!

Det var en stor Glæde for mig, da jeg igaar fik at vide af Harboe at i var kommen til San Francisko. Han havde været ved at skrive og sende Remisse fra "Herman" og havde saa tilføjet underneden at i dette Øieblik modtog jeg Telegram at Hydra var ankommen til San Francisko, Du kan troe han er bleven glad Harboe, og nu har der jo lige været noget at dele ogsaa fra "Herman", jeg fik Anvisning paa Kroner 943, jeg syntes ellers det var noget seent inden de kom, men naar de saa alligevel kommer er det jo godt, han er jo saa passeret Kjøbenhavn, og har nu god Vind over til Grangemouth, jeg veed saa ikke hvor han videre kommer hen, men det tænker jeg du faaer at vide af Harboe, og jeg vil da haabe Du nok vil kunne [faae? red.] dette Brev fra mig, at Du ikke skynder Dig altfor meget med at blive færdig, kan Du faae Fragt i selve San Francisko igjen bliver der jo Tid nok og saa skulde jeg næsten have Billederne sendt Dig af Huset, og det blev opsat da jeg blev syg med at sende dem ellers er de færdige, og jeg tænkte at sende dem til Andrea hvor Du jo nok vil finde op, men det var jo da vigtigere Du at jeg sørgede for at faae Drengen ogsaa, og jeg tænker Du faaer det at vide først hos Andrea, for Trine skrev netop den Dag og fortalte hende det med det samme, Mine var syg i Hovedet og fik først skreven Dig til et par Dage efter og hun har været heelt daarlig i det hele Tiden siden og er ikke rask endnu, hun har da ikke været inde siden den Aften hun saa gik hjem og skrev til Dig. Jørgen skulde om til Kielhavn fra Frankrig, men det er seent inden han faaer hørt derfra og det er hun jo kjed over og her har vi havt meget slemt Veir for nogle Dage siden, men det har dog maaske ikke staaet saa slemt den Vei over, men det er saa langvarig for ham snart stadig at han har Grund til at kjedes selv, jeg har nu siddet her i Sengen og skreven baade til Harboe og Styrmandens Kone og nu til Dig min Ven, men skriver jeg til Dig igjen ieftermiddag naar jeg kommer op, igaar maatte jeg blive i Sengen hele Dagen da jeg havde ondt i Hovedet, men nu kunde jeg jo ikke opsætte med at skrive og har det ogsaa bedre i dag og Drengen er god og en yndig lille Dreng er det, jeg skulde hilse Dig fra Trine her er og gratulere Dig, hun passer os saamæn godt, ja nu være Du kjærligst hilset lille søde Faer fra os alle sammen.

Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 12 October 1888

Min egen kjæreste Mand!

Jeg vil jo da haabe at I igjen vil faae Fragt i San Francisko, at Du endnu vil kunne faae baade dette og flere Breve der fra mig, kunde Du saa blot tillige faae Fragt dennevei hjemefter; var det ikke til Meyer Du havde skreven om en Fragt, men til Hamborg skal der jo et Held til at du netop skulde komme, jeg faaer nok Lov til for Eftertiden at skrive med N 4 ved Brystet, det har jeg da nu begyndt med ialtfald, for resten er han god det Skind, og er rolig hele Natten, det vil sige, naar jeg har ham i Sengen hos mig, inat drømte jeg at der var en "anden" i Sengen hos mig, men det bliver ogsaa nok kun i Drømme i lang Tid endnu at denne anden vil komme der, det er en stor Ro at vide i ligger i Havn min Ven, jeg var ikke glad ved Seilladsen og som Du skrev, langs Japan og for de Storme der kan komme, men nu maae jeg næsten troe at I er gaaet klar af Modvinden efter den hurtige Reise, Mines Jørgen er uendelig uheldig med den Vind, nu er det snart en Maanedstid siden han gik fra Frankrig og blot skulde om til Kielhavn, han var kommen ud d 15 eller 16de sidste Maaned, og hun har jo ikke hørt endnu det er saamæn tildeels deraf hun gaaer og er daarlig tilpas. Marie er nu ogsaa syg, og Doctoren sagt det var gastrisk Feber de havde begge to, der er saa mange der har den men det er da i en mild Grad, jeg tænker da du har modtaget Billederne af Huset naar Du faaer dette, og at du synes om dem, Du skulde saa see at faae to pæne forgyldte Rammer og Glas for dem og hænge dem op i Kammeret ved vore andre Portrætter eller hvor Du selv synes, Moster Anne vil helst være fri for at bære Drengen, hun synes jo hun er lidt for gammeldags siger hun, og Søster Anne har nu faaet sig en fin Kjole og vil sikkert gjerne have Chancen og det er Synd andet end byde hende det, og lade hende nærmere begge Brødrene og siger Moster Anne maae alt nu gaae vel har jeg næsten tænkt at lade ham komme i Kirke Søndag den 5te Novb. Det er Dagen før min Fødselsdag, men jeg kan jo ikke fast bestemme om bliver den Dag, for ellers var det saa morsomt om Du vidste det, jeg fik jo Anvisning fra Harboe paa 945 Kroner. 300 Kroner har jeg tilgode hos Herman Boye fra sidst og han kunde behøve at beholde dem lidt endnu havde han sagt til Sophie, jeg sender nu naar jeg faaer den Anvisning 1000 op i Sparekassen samt Renter, naar saa din Capilag kommer fra denne Reise vil der jo igjen kunne udbetales, men nu bliver der jo vel nogen Assurance ogsaa til Nytaar, men det kan da vel ikke blive saa slemt som sidst tænker jeg, jeg skal ved Leilighed spørge Grube derom det var da rart der alligevel blev 900 fra Herman jeg er rigtig glad derfor, jeg har vel næsten gjort Dig bange da

jeg skrev at der ikke var kommen noget de andre Gange, paa hvad Maade mente Du lille Faer at Parten i Herman maatte kaldes min, kan det vel gjøre nogen Forskjel om jeg kalder den min eller om den bliver kaldt din, min Ven, men det er en brilliant Indtægt af Hydra Du, kan det blive nogenledes saadan ved, gid Du blot kunde komme denne vei nu, saa kom Du jo herhjem eller jeg og Drengen fik Lov at reise, nu faaer Du leve vel for idag lille søde Faer og være hjerteligst hilset fra alle Dine smaae og fra Din hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 20 October 1888

Min kjære elskede Mand!

Jeg tænker Du nu omtrent snart kan vide at den Dreng er kommen, et Brev er jo kun tre Uger undervejs nu maae Du endelig fortælle mig naar Du skriver at Du er glad for ham, for selv om jeg nok kan begribe at Du er det, gjør det ganske anderledes godt, naar jeg dog ialtfald kan faae seet det skriftlig til det engang skeer at jeg kan faae det at vide af Dig mundtlig, og en smuk Dreng tegner det til at blive, lyshaaret og klar i sit lille Ansigt med et par klare livlige Øine en sød lille Mund og Hage, jeg veed ikke om jeg har fortalt Dig at han veiede næsten 7 Pund da han blev født, de andre har kun været 5 Pund svære, gid han nu maae blive rask at han kan voxer og blive stor og god ellers kan det jo ikke klare det om de ogsaa kaldes smukke, for det er virkelig nogle kjønne Børn jeg har født Dig herhithil, det vil jeg nok vide dette her sidste lille Puds iberegnet, jeg vilde jo ønske at du var herhjemme at jeg kunde vise Dig ham, men det Ønske gjorde jeg naturligviis bedre i at see at faae fordrevet end blive ved at lade det komme op i mig, naar ikke det kan lade sig gjøre alligevel, jeg faaer saa see at trøste mig med Drengen, og han vil ogsaa nok lægge Beslag paa mig kan Du troe, om lidt er det forbi med at skrive for han har allerede knurret lidt, og Du kan troe jeg vil ikke faae nogen Tid at spendere paa at skrive Breve i Vinter, men det maae Du faae finde Dig i lille Faer, naar Du forskaffer mig saadanne smaafyre, man kan ikke have Fordelen paa alle Maader maae Du vide, nu er de da raske baade Mine og Marie, men Mine har da ikke været her endnu siden den Aften jeg bad hende skrive til Dig, de maatte ikke komme i Luften for Doctoren jeg tænker baade Jørgen og Moster Annes Mand skulde komme hjem og staae Faddere af Drengen. Søster Anne kommer vel saa nok til at bære ham, og Albertine til at tage Huen af, og Ole til Ungkarlefadder, hvis han træffer til og er hjemme, det er ellers meget seent for Mines Jørgen, først at være klar nu med de to Sommerreiser nu kan han ikke naae at komme til Botten mere. Moster Annes Mand kom over til England igaar og skal nu herhjem med Kul, jeg veed ikke om Erik med Herman er kommen over til Grangemouth, skriver Harboe noget om ham hvordan han er tilfreds med ham, Peder Thomsen veed ikke noget at tage sig til endnu hverken paa Landet eller Søen, og han er kjed i det, jeg maae jo snart kunne have Brev fra Dig nu ogsaa min Ven og nu maae Du have Farvel for i dag og en kjærlig Hilsen fra alle Dine smaae, men først og sidst være Du hilset fra Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d 28 October 1888

Min kjære elskede Mand!

Hjertelig Tak for Dine Breve som jeg modtog iaftes, jeg skriver nu disse par Ord, hvis Du mulig kunde naae og faae dem inden Du gik derfra, men det er nok tvivlsomt min Ven, hvor jeg blev glad for dine Breve og for at jeg nu jævnlig kan vente eet fra Dig for jeg haaber da Du vedblivende vil skrive flittig, Du skrev om de slemme Storme i et af dine Breve fra Hongkong saa skulde i dog ikke undgaae dem, jeg havde dog haabet det, for jeg har netop været urolig ved at tænke derpaa, men Gud være takket at det gik godt min kjære Ven, Du ytrer saa tidt i disse Breve at Du haaber jeg sender en Telegram naar alt er vel overstaaet, havde Du blot givet mig et Ord derom fra Hongkong havde jeg selvfølgelig afsendt en strax for jeg baade tænkte paa det og talte om det, men mente saa igjen det saa lidt flot ud, og saa vidste jeg at Du jo sikkert vilde have mine Breve der og lod det saa blive ved det, men blev alligevel kjed da jeg saa modtog Din Forespørgsel pr. Telegram, Du har jo da vel ikke været vred paa mig derfor det maatte Du ikke min Ven, og nu er Du jo da rigtig glad for Drengen, det er en yndig Dreng og saa trives han saa det er en Lyst, idag er han netop en Maaned det er jo d 28, og i morgen er det Alle Gessen [ulæselig] Fødselsdag, saa bliver hun 7 Aar og er jo som Du skriver en sød og god Pige, der var nu meget i Dine Breve som jeg jo skulde besvare, min Ven, men det bliver nok afbrudt for mig kan jeg see saa Du faaer noies med disse par Linier, og det er jo vel saa dem jeg maae have glemt saa at skrive i mine Breve at jeg har betalt baade Møller i Hamborg og Kjøbenhavn, og at jeg er rigtig glad for Billedet af Hydra for det er jeg virkelig og jeg har handlet baade med Møller i Kjøbenhavn og med Kjøbmanden omme hos Herman Boye og faaet Koks, baade hos Herman Boye og Herman Grube, og Brænde hos Kryds Erik, for Du havde sagt kom han op sagde at han kunde gaae op til mig og faae Besked om hvad vi skulde have og jeg skal nok see og skjønne paa hvem der har vist dem velvillige mod os, da det behøvedes alt hvad jeg formaaer, Svoger Jørgen er hjemme i disse Dage han var i Middags og fik det Brev og skal jeg hilse han var kjed over ette at have faaet skreven men han blev jo heelt forbavset over at have fra Mine at Du var kommen til San Francisco og troede det knapt, nu være Du kjærligst hilset lille søde Faer fra Børnene og begge Trinerne og jeg skulde bede Dig hilse Andrea men først og sidst være Du dog hilset fra Din egen hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

...og saa vilde jeg rigtignok ønske det kunde lykkes for Dig at have en Fragt herhjemefter til

Marstal d April 1889

Min egen kjæreste Mand!

Samtidig som jeg modtog Dit Brev idag fik jeg ogsaa fra Harboe Brev om at Pengene stod uhævet i Kjøbenhavn hos DHerrer Ruben & Bing og at Brevet med Anvisningen altsaa maatte være gaaet tabt paa Reisen herfra til Marstal. Det var endda en Lykke at det ikke var Pengene, der var gaaet tabt, jeg har rigtignok godt Haab om nu at Du kommer hjem lille søde Faer, Du skriver at det kan ikke nytte Du siger andet end at Du var baade kjed og vred da Du skrev Dit første Brev, ja vist var Du vred, Du var saa vred at jeg ikke engang kunde mærke du var kjed, men nu vil jeg da haabe Du snart er god og kjær igjen min Ven og at Du vil tænke paa mig med de samme Følelser hvormed Du havde tilskreven mig paa Reisen og naar nu Du bare kommer hjem vil vi nok alligevel blive gode Venner, det kan jeg jo tydelig fornemme hos mig selv, at jeg ellers ikke vilde være saa glad, endda jeg vidste Du var vred. Dit søde kjære Skind, var Du her blot, jeg skulde kysse Dig lige til Du ikke turde sige mere at Du havde været vred, det er mærkelig Du ikke er bange for at jeg bliver vred hvis nu ikke Du kommer hjem, men saa ufornuftig troer jeg ikke jeg vilde blive, naar Forholdene var saaledes at det ikke kunde lade sig gjøre, og naar Forholdene nu er saaledes at man har et lille Barn som en Moder især har Ansvar for og han paa en saa lang Reise ikke kunde faae den tilbørlige Ro og Pleie saa troer jeg nok at kunne forsvare at tage lidt Hensyn til Barnet, og det kan jo da ikke være Din Mening at jeg for min egen Skyld helst vilde blive hjemme, troer Du at jeg ligesaa lidt som Du vilde renoncere paa hvad der er en kjærest, naar ikke der er gyldig Grund derfor, men lad nu det være glemt min Ven og kan Du ikke komme hjem stoler jeg paa at Du tager mod mig i Hamborg, for saa er der da Mening i at reise. Lev nu vel lille søde Faer og vær kjærligst hilset fra Børnene og fra Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 25 Februar 1889

Min kjære elskede Mand!

Saa begynder jeg da igjen med at tilskrive Dig i Haab om at det ikke maae vare alt for længe inden Du med alt vel maae være i St. Nazaire, men endnu tør jeg jo ikke vente det efter hvad Du selv meente min Ven, og jeg vil ogsaa være glad naar Du kan komme engang hen i Marts Maaned, om end den sidste Tid vil blive mig meget længere at vente i end al den foregaaende, hvorledes det saa vil blive min Ven, veed jeg ikke, for at reise til Frankrig med BARNET tør jeg ikke og lade det blive hjemme og vænne det fra vil jeg ikke blive glad ved, og naar Du saa som Du skriver ikke kan reise hjem, bliver det jo meget kjedeligt, Drengen er en sød lille een hvad Du vil kunne see paa Portraittet, og det er slet ikke forskjønned, han er endda anderledes sød i Virkeligheden, tilmed naar han smiler og er nok værd at gjøre en Reise hjem for, forlanger Du at jeg skal komme vil jeg ogsaa komme men jeg vilde for Drengens Skyld helst blive hjemme, fortæl mig Du hvad Harboe skriver om at gaae til Østersøen, for det blev jo noget ganske andet, kuns at reise til Kjøbenhavn med BARNET end til Frankrig, Schmidt er der nu kjøbt Fartoi til til 77,000 Mr, det er ikke Jernskib og et par hundrede Tons mindre end Hydra, og vist 11 Aar gammel den skal en Tour om paa Vestkysten og tilbage til Hamborg og have en Tour Retourfragt paa 3000 £ fortalte Peter Thomsen, han har endnu ikke faaet noget Du, Pakken Du skrev der kom fra Andrea, er til Trine og til Andreas lille Søster og ikke til vore Børn som Du meente Andrea havde skreven til Trine at hun havde sendt disse Smaadele med Dig hjem til dem, og jeg har naturligviis ikke ladet mig mærke med at Du havde antaget at de var til os, I har jo ret havt en glimrende Modtagelse derinde, der har saagar været skreven i Bladene derinde om Eder, fortalte Svendsen, han var her og hilste paa mig i Søndags, Du veed jo vel at de flyttede til Fanø sidste Aar, men nu er hans Kone allerede død og det var hendes Lig han har ført her tilbage nu i disse Dage for at begrave hende her, det var hendes Ønske sagde han, og det gjaldt kun alt for ham, havde de anet det skulde have været saa kort vilde hun jo ikke være kommen derud, jeg har sendt en Krands om til hende, og han vilde nu takke mig derfor, og saa var det jo om Drengen der er med dig han talte, det bliver tungt for ham at faae at vide at hans Moder er død, naar han blot kunde blive ved sagde hans Fader, saa kunde han efter hans Mening ikke ønske sig bedre, Rasmus Ishoi havde skreven til sin Dreng sagde han at han skulde see og blive ombord hvis han kunde Svendsen bad mig hilse Dig. Seilmager Niels Petersens Kone er begravet i dag hun døde i Barselseng efter det 12te Barn og det lille Barn

lever. Moster Trine fik en lille Dreng 1ste Juledag det var jo det 8^{tende} og kunde hun nok taale at være fri nu, de har det ellers godt deromme efter Omstændighederne det er dog ogsaa en forskrækkelig lang Seillads min Ven deromme fra den anden Side af Amerika jeg kan daarlig forestille mig at I endnu kan være her i Nærheden hvad een og anden ellers begynder og fortæller mig, men gid det var saa vel, og saa veed jeg rigtignok ikke hvad jeg skal sige til hvis Du ikke kan reise hjem og i ikke skulde komme til Østersøen, for jeg er ikke glad ved at gjøre Reisen derud med Drengen, for mit eget Vedkommende er der selvfølgelig ikke noget iveien, men lade ham blive hjemme vil jeg heller ikke synes om, saa Du bliver nødt til at see om Du ikke alligevel kunde komme min Ven, for Du kan dog vel ikke nænne at gaae paa Tour igjen uden, hvad Du veed nok! Saa vilde jeg komme til at længes alt for meget det er galt nok endda, rart vilde det rigtig nok være om Du kunde komme dennevei og jeg og Drengen og Christen maaske kunde komme med ned i Østersøen. Elna skal jo nu begynde med Skolen oppe hos Fru Lauritsen for ellers skulde hun helst have havt Fornoelsen men hun kan haardt behøve at komme i en Skole nu i den Alder hun har og hun er ogsaa saa sjæleglad derfor, det Skind og er jo for resten en lille rar Pige som hun altid har været de andre er jo mere urolige og paa Kant med hverandre Dagen lang ellers er raske og har det naturligviis godt og for mig gaaer Tiden jo som Du kan tænke Dig fuldt optaget saavidt baade Dag og Nat, for Drengen skal jeg naturligviis rette mig efter til enhver Tid og han vil snart ikke være fra sin Moder det er et forskrækkelig daarlig skrevet Brev, men Du vil vel nok være glad for det alligevel, lille søde Fader desto smukkere er Drengen der er heri synes Du ikke nok det. Lev nu vel min kjære elskede Mand og være kjærligst hilset fra os alle her.

Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 13 Marts 1889

Min egen kjæreste Mand!

Monstro det skal være saa meget længe mere forinden jeg skal faae at høre om Eders lykkelige Ankomst til St. Nazaire, Du kan nok tænke Dig jeg længes meget derefter, om jeg end ikke herhidtil har kunnet vente men tænk nu i Maaneder ikke at vide det mindste om hvordan Du har det min Ven, saalænge har jeg jo ikke prøvet før at være uden Efterretning, og med Dig lille søde Faer er det samme jo sikkert Tilfældet at Du og snart kan længes efter at høre lidt om os, og haabe vil jeg da, at Du maae have og have havt det lige saa godt som vi, Drengen vil Du jo da allerførst blive glad ved at see paa Portraittet, jeg troer jeg sender Dig et Billede af ham til i det Tilfælde der skulde være noget iveien med mit første Brev jeg sendte ham i og selv om Du faaer 2 gjør det jo ingen Ting lille Faer Du kan jo sætte ham i en Ramme og hænge det ude hos det andet Selskab hvor han jo hører til, jeg husker ikke om jeg har fortalt Dig at jeg har faaet Billedet af to af Eschens Børn, Hans Eschens Kone var inde med dem og skulde bede mig hilse Dig mange Gange naar jeg skrev, de 2 ældste havde Du nok selv faaet Portrættet af det er nogle deilige Børn, men vor Dreng er saamæn lige saa sød synes Du ikke, han er for resten ikke rigtig rask eller har været i den sidste Tid, men er det nok tildeels for Tænder Du skulde see hvor Mi er bleven stor, og Christen da ogsaa jeg troer han bliver en lang klein Dreng men alligevel en smuk Dreng hvad han jo altid har været. Alle Gessen det Skind er glad ved sin nye Skole og vil ogsaa nok faae lært ligesaameget som de andre om hun end ette er saavidt nu, det kniber jo lidt med at lære udenad og med at faae Tabel og Regnekunsten ind i Hovedet, de andre skal nu heller ikke gaae saa længe hos Trine som hun har gaaet for de kan bedre taale at blive sat til det, fortæl mig nu Du hvordan I har havt det paa Reisen har i kuns ikke truffet for slemt Veir nede ved Cap Horn havde vi endda kunnet see Eder rapporteret etsteds fra, men det kan vel ikke træffe saa meente jeg saa den anden Dags at "JJ Lotz" skulde til Norrkjøbing fra Savannah, naar blot i kuns kunde komme denne vei ogsaa men det tænker jeg da nok min Ven, nu har vi da faaet Tørveir og faaer alle Mand nok snart travlt med at komme til at seile. Svoger Jørgen skal til St. Valery men jeg husker ette hvor det var han skulde laste og have 50 Francs var det vist. Sophies Jørgen er paa Veien ind til Para eller et sted der i Nærheden, det gaaer jo rigtig godt med ham Erik med "Herman" var jo kommen ind til Demarara med et par og 50 Dages Reise, Svoger Jørgen forundrer sig stadig over at der ikke er kommen mere end de 900 Kroners Remisse dengang efter Reisen til Riga fra Grangemouth kom der jo ikke noget og jeg ved ikke om der kommer noget nu fra Demarara men det er jo snart længe siden han kom der, hvis ikke han er gaaet der fra igjen, jeg har nu saamange og hilse fra naar jeg skriver C. Raahauge, Claus Erichsen Moster Annes Mand Levinsen herinde de ønsker nu meget at du maae komme hjem ogsaa for at faae talt rigtig om dem ude i Amerika. Moster Annes Mand havde drømt i Søndags Nat fortalte han Du var kommen til Kjøbenhavn med Oliekager, jeg vilde sikkert nok snart faae Telegram sagde han, i Søndags var Søster Trines den lille Dreng i Kirke og hedder Rasmus Hermansen. Jeg kunde have Lyst til at see hvad Harboe skriver til Svar paa Dit Brev, det er udførlig forklaret min Ven, og har du jo med temmelig rene Ord ladet ham forstaae hvordan Du vil dennevei, men der er vist forresten ogsaa meget gode Fragter siges der saa jeg tvivler ikke om andet end at det nok bliver saadan, og det blev jo ogsaa deiligt at komme med en Tour ned i Østersøen for Eksempel, jeg og begge Drengene, for Elna skulde rigtignok helst nu blive i sin Skole ellers vil hun igjen blive sat tilbage og det kan hun ikke taale jeg vilde ellers helst have havt hende med. Lev nu vel lille søde Faer og vær hilset paa det kjærligste fra os alle sammen.

Din hengivne Hustru
Mikkeline Christensen

Marstal d 29 Marts 1889

Min kjære elskede Mand!

Uagtet jeg ikke kan sige at jeg just er bange for der er noget at frygte med Hensyn til de 1495 Kroner, er jeg selvfølgelig heller ikke glad førend det bliver opklaret, jeg skrev vist til Dig at det strax faldt mig rimeligst at meddele Harboe det, men at Svoger Jørgen meente at jeg skulde lade Dig om det for ikke at støde dem, nu i dag talte jeg og Moster Annes [Mand? red.] om det, og han fandt, det netop var forkeert ikke at lade dem det vide, eftersom det blev senere inden du kunne lade dem det vide, og da jeg selv hele Tiden ogsaa havde tænkt på dem, har jeg lige tilskreven Harboe saaledes,

Her Harboe

Skjelskør

Jeg beder dem undskylde, at jeg tilsender Dem disse Linier, det er paa Grund af at jeg i min Mands Brev fra St. Nazaire erfarer, at De har tilskreven ham og deri meddelt at De har remitteret til mig Kr. 1495-34 Øre, disse Penge, eller Brev derom fra Dem har jeg ikke modtaget og da der vil hengaae flere Dage forinden De vil kunne have Underretning derom fra min Mand, har jeg fundet det rigtigst at meddele Dem det midlertidig da jeg selv er bleven urolig derved, i Tilfælde at Brevet skulde være forfeilet.

Med megen Agtelse

Jeg haaber ikke min Ven Du vil finde det forkeert at jeg har skreven saaledes. Du vil jo saa ogsaa hurtigere kunne faae Svar derpaa igjen fra Harboe, er der slet ingen Mulighed for at Du kunde komme hjem, min Ven, jeg vilde rigtignok være langt mere glad ved det end at reise med Drengen, jeg længes meget efter det næste Brev lille søde Faer, gid jeg kunde have reist ene, saa havde jeg allerede nu været hos Dig men jeg vil rigtignok ikke lade Drengen blive hjemme for jeg venter Du bliver dog helt glad endda med mig netop for Drengen, det er en nydelig Dreng Billedet er ikke engang saa smukt som han er i Virkeligheden, Du kan da nok begribe at han bliver kaldt Hans, og ikke andet end Hans, men hedder jo Hans Oluf, det er virkelig et smukt Navn og et smukt Barn, det kjæreste lille Skind; det er galt, for jo flere man faaer jo mere kommer man til at elske dem, var Du dog blot herhjemme, jeg veed ikke hvad jeg skal gjøre, for jeg længes saa meget efter min Mand, og jeg frygter for den lange Reise med Barnet.

Din egen hengivne Hustru

I kanten:

Der skal betales 360 Kroner af Hydra nu i disse Dage til Assurance, men jeg har kun de 200, men Grube sagde det skulde nok blive ordnet alligevel om det skulde blive et par Dage senere den blev betalt.

Marstal d 3 April 1889

Min egen kjære Mand!

Jeg modtog igaar Din kjærkomne Skrivelse af 30 [ulæseligt, red.] med indlagte Vexel som jeg nu har bedet Herman Boye at omsætte, han havde havt Brev fra Dig fortalte han, jeg vilde rigtignok ønske at den Fragt fra Bordeaux vilde gaa i Orden for jeg vilde rigtignok være langt mere glad ved at Du kom hjem lille søde Faer end at jeg skulde reise og hvilken Glæde vilde det ikke blive for Børnene, jeg maae jo næsten passe ikke at tale formeget derom for ikke at gjøre dem utålmodige hvorimod naar vi nu kunde vente Dig hjem saa kunde vi alle sammen glæde os saa deilig dertil jeg har heelt ondt i mit Hoved i dag igjen, saa Du faaer have et længere Brev naar jeg igjen skriver min Ven hvis ikke jeg saa kommer til at reise, der var Telegram igaar til Sophie at Jørgen var kommen til [ulæseligt, red.] det var en 50 Dages Reise, han bliver da nok knotten for det Brev Du har skreven til ham, Sophie vidste ikke af at han var bleven Frimurer sagde hun, har han fortalt Dig at han er bleven det! De 1000 Kroner skal nok blive indbetalt og saa Renten som vel bliver henveed 200 Kroner til og tager jeg saa de 350 til Assurance bliver der jo endda 300 Kroner til, med dem jeg har saa hvis jeg nu faaer Anvisning igjen fra Harboe paa de 1500 kan de jo ogsaa komme op, vi har da talt om jeg og Mine at vi vistnok kunde blive klar af Sparekassen efter denne Reise saa har Møller jo endnu et par Hundrede tilgode dem skulde han maaske helst havt nu ogsaa, men det bliver nok ogsaa alt sammen ordnet, jeg skulde hilse Dig fra Hans Albert Svane bad han mig om en Dag jeg talte med ham og fra Moster Anne, hun vilde ordentlig blive glad kom Du hjem, men det er en Skam for vi kan slet ikke rigtig glæde os til det naar vi ette veed det bestemt men det kan Du jo ette gjøre for heller lille søde Faer. Lev nu vel og vær kjærligst hilset fra os alle sammen.

Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Nedenunder:

[Udregninger – sikkert udført af "lille søde Faer", red.]

Marstal 8 Mai 1889

Min egen kjæreste Mand!

Vi kom en Dag før hjem end vi ventet, da vi naaede og kom ind til Esbjerg saa tidlig at vi kunne komme med Toget med det samme, vi kom saa til Fredericia Kl. 12 ½ om Natten hvor vi saa skiltes fra Styrmandens Kone og kom herhjem til Middag hvor der naturligviis ingen vidste af det, men alt staaer vel og er Børnene glade og raske, og har vi nu kun at takke Fader alle sammen for alt hvad Nyt og godt vi har erholdt baade store og smaae. Mine er tildels rask igjen som heldigt var, Sophies Gevinst bliver hende gjordt stridig af Jeppes Jørgens der har solgt Sophie Lodsedlen før Trækningen da de mente det var for dyrt for dem at besætte den, men Ellen havde en Loddel ogsaa ligesom Sophies, og vandt ogsaa 1300 Kroner og Sophie er gaaet med paa at afstaa 250 Kr men de vil have 400 hvis ikke det skal gaae til Retten siger de og Sophie har jo sin Ret, og da nu deres egen Ellen dog har vundet, og Elses Rasmus der boer hos dem nu vandt det samme har de jo heller ikke Krav paa Sophies Gevinst, og kan hun ligesaa godt behøve den som de der er Vrede og Kjedsommelighed derover istedetfor Glæde og veed jeg nu ikke hvad det bliver til det var saadan en løs Forklaring bare jeg fik. Svogeren er ikke billig havde Mines Jørgen skreven, jeg kunde godt bruge hele min Capelag og Hyre for at reise til Newport, og regnes det nok kun for et Spring over Kanalen var Meninge efter denne egen lange Toure men han kom ikke ind før den 3d^{ie} Mai til St. Valery. Frederik Jørgensens Sophie blev begravet igaar, Mikkels Jenses Datter der var gift med Hans Olsens Søn er og død af Brystsyge, fra Trine har jeg saa mange venlige Hilsener til Dig at hun er saa glad for at der ikke har været noget iveien med Huus eller Børn. Hun tager nu hjem i morgen alle mine Kager beløb sig i Told til henved 27 Kroner, og skal der i Forhold betales Told af alle de Ting der er sendt hjem med Skonnerten, er jeg bange for det bliver slemt blot nu den Vadsæk er kommen tilveie, og vil Du huske Du at give een af Drengene Nøglen til Særkes Kuffert den glemte jeg og fik hos Dig eller gjemme den hvis de er reist, saadan Styrmandens Kone dog var Søsyg og en lille Doctor, han havde aldrig været saa syg før sagde han, jeg og Drengen [...fortsættelse mangler]

Marstal d 20 Mai 1889

Min egen kjæreste Mand!

Tak for Dine Breve min Ven. Brevet fra Grube har jo næsten sat Dig i godt Humør det var virkelig ogsaa et rigtig pænt Brev, jeg blev selv glad ved at læse det, men spørge Grube hvem de Mænd er der har udtalt dem med Skibet i Assurancemødet synes jeg ette er passende da Grube i sit Brev til Dig slet ikke hentydede til nogen. Søndagen efter vi var kommen hjem blev Hans Folmer og Trine gift, og var jeg med til Brylluppet, der var rigtig smukt og propert og ikke flere Gjæster end de nærmeste der samtidig kunne klare det til at afse, jeg forærte to Spiseskeer og en Buket Blomster i en Vase. Tirsdagen efter Brylluppet begyndte han at gaae i Skole og vil jo vistnok gjøre al den Umage han kan for at faae lært hvad han skal. Fra Harboe har jeg havt Brev med Anvisning paa 4908-80 Øre, og har Mine bekommet sin Andeel af samme 377, jeg er nu ved at sende til Møller i Kjøbenhavn og Hamborg men naaer nok ikke at afsende sammen med dette igaar fik vi Sagerne fra Toldboden, de kom her i Lørdags Eftermiddag med Damperen fra Naskov [Nakskov? red.], nu faaer jeg travlt med igjen at forsende de forskjellige Ting der er det var dog et prægtigt Tæppe det hvide Lammeskinds, og saa det fine Syskrin, Du skrev sidst at jeg kunde give Grube det hvis jeg syntes, men Du har jo vist Hans Folmer det og sagt at du havde kjøbt det til Rhederen fortalte han igaar han var og hentede sine Billeder, saa jeg finder ikke engang jeg rigtig har Lov til at beholde det selv som Du ellers ogsaa har sagt, men jeg skulde glæde mig mere ved at sende det til Rasmus Harboe end til Lotz som jo ingen Familie har selv, Du kunde saa ved en anden Leilighed maaske købe hver et smukt Bord til Jørgen og Adolf Harboe, og naar saa Lotz fik Uhrstativet som en Slags Foræring var det saa ikke pænere, Du faaer dog nok ikke Mod alligevel til at forlange Betaling for det af som saa kan Grube faae det ene Bord og Cigarstativet det er virkelig nok, give ham altfor meget vilde være paafaldende nu maae Du ikke blive vred min Ven hvis ikke Du synes her er Papir nok men jeg faaer alligevel holde op nu da jo min Tid ette staaer til min egen Raadighed jeg skal nok skrive mange saadanne smaae Breve, det kan vel ogsaa være ligesaa morsomt som de meget lange. Nu den kjærligste Hilsen fra os alle. Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 26 Mai 1889

Min kjære elskede Mand!

Jeg tænker næsten i har havt vedblivende østlig Vind saalangt ned som I er kommen, her har der slet ikke været andet. Svoger Jørgen kan først komme fra St. Valery d 30 d, der har været noget Bryderi med Fragten forvoldt af Herman Boye siger Mine, hvorved han er bleven forsinket med Lasten. Sophies Jørgen skulde op til Barbados fragtsøgende og maae vist snart være der. Jeg sender alligevel ikke andre Sager til Skjelskør end Billederne af Skibet og Lotzs Billede, som Du har skreven i Dit Brev, men jeg er bange for det er lidt stødende for Styrmandens Skyld at sende ham det daarlige Billede, der er ikke engang Navn under, eller Stander eller Fløi som paa de andre, han interesserer sig jo dog for Skibet, og skal tildeels sørge for at holde det i Orden hvad det ogsaa saa ud til det var, og faaer vi at oversee Konens Uvillie for hans Skyld. Mine har faaet sit samt 2 Bakker og skulde jeg hilse fra hende og sige Tak, ligeledes fra begge Trinerne, det var smukkere Syskrin deres, end de tre smaae sorte, jeg turde knapt vise dem op hos Pigerne at ikke de skulde synes det var underlig de ikke skulde have lignende, Sophie skal ogsaa have to Bakker, Mine kunde da ikke vide af hvad Grund Grube skulde have det smukke Bord, men Du kan troe de blev glade for det deromme, jeg skulde rigtignok hilse Dig saamange Gange fra Madam Grube det er virkelig en rigtig flink Kone, og man kan da ikke mærke andet heller paa hende end at hun tillige er rar, og Du kan da ikke heller vente at hverken hun eller jeg, eller forresten nogen anden netop skal være af Englenatur det er heller hverken Du heller Grube, men takker jeg dig for øvrigt for Dine ulige bedre Tanker om mig (contra Fru Grube). Til Hans Folmer blev der forlangt efter Sparekassereglementet en Cautionist ved Siden af dig, og havde han talt med Grube derom, han staaer nu i Sparekassen for et Syns Skyld, men staaer Du jo alligevel inde for de 200 Kroner det underskrev jeg hos Grube paa Dine Vegne, og saa skulde jeg bede Dig fra ham, selv at passe og opgive naar Du var paa de Steder hvor der skulde betales Extra Præmie til Assurancen da han ikke saagodt kunde vide det bestemt sagde han. Lille søde Faer, bliv nu endelig ikke kjed eller vred hvis jeg ette faaer skreven saatid som jeg selv kunde have Lyst til det, og tænk paa de fire der gaaer herhjemme hos mig, og fra Morgen til Aften tager Krav paa hvert eneste Øieblik, og om jeg kunde afbenytte alle Nattetimerne til, vilde jeg endda ikke faae en Smule formegen Tid til at udrette alt hvad der fordres til dem og Huset, og det at skrive det hører naturligviis Natten til, nu sover hele Selskabet, og søde er de unægtelig, hvor meget Tröppel de end forvolder, jeg er egentlig heller

ikke rask, jeg har ondt i min Ryg, Drengen det søde Skind er jo svær, og maae jeg selvfølgelig tidt op mangan Gang udrette hvad jeg skal, med ham paa Armen, naar jeg først faaer ham til at han kan ligge lidt og øve sig i at kravle, og saa at der ette skulde kunde ventes at være Risiko for flere, jeg vil ikke haabe det, og ønsker det heller ikke endnu denne Gang, for saa skulde jeg jo belave mig paa at dyrke Arbeidet igjen den lange Tid forud og bagefter, seet baade fra den pekunaire, og fra Fornuftens Side, burde den Reise slet ikke have været foretaget, saameget mere som Glæden hos os begge slet ikke var saa ublandet, men lad nu ogsaa det være, Drengen og Styrmandens Kone der tildeels bærer Skylden derfor, saa troer jeg tildeels ogsaa min egen Ven, at den stadig Fraværelse gjør dig mere afvant med Tålmodighed med mig og med de Ulemper Børn foraarsager, det er jo noget heelt andet, end det regelmæssige fuldtud overkommelige Arbeidsliv der bliver ført ombord, jeg veed ikke hvorledes jeg ikke kan lade være med at tænke paa alt dette, siden jeg har været hos Dig sidst, og Du vil da heller ikke bryde Dig om det min Ven, men nok være kjær og god og overbærende, naar vil Gud igjen vi sees, det er bleven seent og derfor Godnat du og modtag de kjærligste Hilsener fra Dine Børn og fra Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d 6te August [mangler årstal]

Min inderlig elskede Ven

Tvivler Du virkelig om min Kjærlighed, efter Dine Breve at dømme maae jeg jo næsten antage det, og hvorledes skal jeg bære mig ad for at overbevise Dig om den, vel muligt, at mine Breve ikke altid fremkalder ens Følelser; men det maae jo tilkomme dens vekslede Indhold, der ikke altid kan være i een og samme Form, min kjæreste Ven, husker Du ikke hvad jeg for ikke ret længe siden skrev i et af mine Breve at mit Hjerte var Dit, heelt og udelt. Ingen har nogensinde vist det som Du, og hvorledes skulde vel nogen heller kunne komme til det. Du har jo fra første Tid indtaget det heelt og holdent, gid vi blot kunne leve sammen min kjære Ven, da vilde Du ikke komme til at tvivle derover, og da vilde vi vist ogsaa ganske anderledes komme til at kjende og forstaae hinanden; følte Du Dig ikke lykkelig den Tid vi var sammen i Kiel, det gjorde Du jo min kjæreste Ven, og for mig har der ikke været lykkeligere Timer end dem vi tilbragte sammen der, hvor tidt og ofte dvæler jeg ikke ved Tanken derom, men det tjener da kun til at berige min Længsel efter Dig. Det er noget ganske andet naar man kan udtale sig for hverandre med Ord istedetfor med Pennen.

Du har engang selv sagt min Ven at det ikke var godt at betroe formeget til Papiret, og bestandig naar jeg skriver, tænker jeg mig tillige Muligheden af, at det maaske kunde komme i andre Hænder, allerede i mit sidste Brev har jeg hentydet dertil, og for af den Grund mangengang udeladt Ord som jeg havde ønsket at udtale for Dig, husker du ligeledes ikke en Aften i Nyborg min Ven at Du fortalte mig hvilke Ord E. Christensen brugte til Overskrift til sin Kone og at disse dog forekom Dig for at være latterlige. Skulde vi to som dog ikke mere er unge min Ven ikke sige at indskrænke vor Udtryksmaade, og dog alligevel være forvissede om hverandres Følelser.

Hvor jeg blev glad overrasket med for at modtage Dit Brev og see saamange Sider og jeg havde endda i mit sidste Brev betvivlet Dig at Du havde været sparsom med at skrive, jeg er saa glad og lykkelig min Ven for hver Gang, jeg faaer fra Dig enten det er kort eller langt, thi det er jo alligevel et Brev fra Dig og følgelig min største Glæde men i dag kan jeg ikke nægte at den blev forsødet ved at læse saa mange Sider. Hvor kan Du spørge om jeg ingen sand Fortrolighed for Dig til hvem skulde jeg vel ellers have den min kjære Ven, men jeg har slet ikke været i

Pengeforlegenhed, da Din Moder fik de 100 Kro fra Harboe fik jeg de halve de andre blev hos
Din Moder til at klare Renten. [fortsættelse mangler]

Marstal d Februar 1884

Min kjære elskede Mand

Dit Brev af 3 Februar modtog jeg iaften samtidig med at jeg fra Harboe modtog Anvisning paa 827 Kr 96 Øre hos Dhr Rubin og Berg, han sender altid Anvisning nu Harboe, før kom det ellers i rede Penge, men nu Hans Christensen om nogle Dage faaer Pengene besørget til mig, skal jeg jo saa klare hvad vi skal, Du kan tro det vil vist gjøre Opsigt naar al den Viin kommer de er istand til at faae Lyst til den paa Tolboden, Styrmanden er vel saa ogsaa med. Du maae ikke blive ved at klage over mit Skriven lille Faer, jeg skriver virkelig saa ofte jeg kan, og det er stadig sent om Aftenen til ud paa Natten jeg maae gjøre det naar de begge to sover, for om Dagen er det mig ikke mulig at faae Tid for de Øieblikke jeg er dem fri, skal det nødvendige daglige Arbeide jo besørges, hvorfor kan Du ikke komme hjem et par Dage igjen, det undrer de fleste dem over, og jeg kan ikke vide heller hvad der kan hindre Dig i det mon I skal ligge der saa længe, Du faaer vist Brev fra Hans, der havde "Dagmar" han var her i dag og troede jo ogsaa at Du kom hjem igjen. Jeg har ikke faaet svaret Møller endnu paa sit Brev, det er maaske ikke rigtigt, men jeg har ikke havt Leilighed nu skal jeg have skreven til Harboe iaften ogsaa at jeg har faaet den Anvisning. Opgjørelsen som fulgte med sender jeg Dig heri indlagt, pas nu min Ven hvis Du igjen skal svare Hans at Du saa er det nogenledes rigtig skreven, han er vel ikke vant til det saa korrekt hos sin Svoger Frede Berg [?] vil Du maaske tænke, men derfor har Du lov til at være lidt mere dygtig, jeg husker ikke om jeg skrev først at Kjøbmand Albertsen havde været her og talt om den Comfur, som han jo vel troede vi vilde have efter som Du havde været inde og handlet om den, jeg sagde ham som det var at vi jo havde talt om en til Jensen tidligere men saa havde Du jo truffen og seet hans som Du syntes om dengang, jeg maatte love ham at komme op og see den engang, og veed jeg nu ikke hvordan jeg kommer klar med dem begge to, men det lemper sig vel nok, det var ellers mærkelig Du, i ikke fik reqvireret et Pellespeil med de samme Du og Møller, da i dog var kommen i Spenderbuxerne. Sophie fik nu regnet ud at det skulde vel saa ikke kostes, førend hvis den skulde gjøres til en trefags Stue at vi saa vilde have to eens med det samme, jo maaske det er derved sagde jeg, og loe, at vi ingen skulde have nu, ja lev nu vel lille søde Faer og vær kjærligst hilset fra os alle tre. Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d Februar 1888

Min kjære elskede Mand!

Først igaar Søndag Eftermiddags kom vi herhjem med Kane fra Ærøeskjøbing, vi havde jo ophold baade i Fredericia, Odense og Svendborg og var det endda en Lykke at Damperen kom ned fra Ærøeskjøbing for ellers havde Touren med Istransport fra Svendborg og hjem slet ikke bleven behagelig, da vi kom op til Ærøeskjøbing stod Mathisen paa Broen, og han var jo flink og kom strax og vilde have os med hjem til hans Kone vi skulde netop den Vei for at see efter Claus men ham kunde vi ikke komme med da han havde to Passagerer foruden og havde kun en lille bette Kane. Jørgen Hansens Søn Du skrev Cautionsbeviis for, var ogsaa med op, og vi tre leiede saa en Kane for fire Kroner til at kane os ud, mens den blev gjordt istand drak vi alle tre Kaffe hos Mathisen og skulde jeg jo hilse Dig fra dem begge vi talte ogsaa lidt om Pladsen paa Herman han skrev om, og var det jo dumt af ham sagde han, da Du saagodt som lagde ham Ordene i Munden men der var jo ikke rigtig Leilighed da de andre var ved Siden af omtrent, de havde det ellers saa Probert og net, Børnene var i bedste Velgaaende da jeg kom, og vi flyttede saa ud med det samme, Mine og Jørgen var saa ude lidt om Aftenen Sophie havde havt Brev fra Jørgen et steds fra i Kanalen men jeg veed ikke rigtig hvor det var hun er stædig endnu Sophie og har omtrent ikke talt til dem siden det Huus blev solgt, sagde Mine. Indlagte Brev fra Andersen fik jeg igaar det er dog for slemt min Ven at der ikke blev svaret dengang jeg veed jeg skrev til Dig derom og har ogsaa snarere talt til Dig om det, men nu skulde Du da skrive ham til med det samme min Ven at vi har faaet Pengene rigtignok i fin Tid og kan Du jo fortælle ham at Du jo har gjort Forandring men lad mig nu vide naar Du skriver for hvis Du for eksempel var seilet vilde jeg have skreven til ham meddetsamme, men nu vil Du jo nok gjøre det Du og ikke glemme det, hvordan seer det ud med Isen deroppe hos Eder det er jo slemt skal det vare længe, men det maae vi jo ikke haabe Du, Kudsken paa Kanen igaar fortalte til Jørgen der var med, at Møllerne skulde sælges i næste Maaned alligevel det er galt for de Mennesker jeg haaber du har skreven et par Ord hjem Du da du fik de par Linier fra Fredericia og dette haaber jeg træffer Dig ogsaa, om end det jo var at ønske at I var godt og vel derfra, Lev nu vel min Ven og modtag de kjærligste Hilsener fra Børnene og Tak for hvor vi havde kjøbt til Mine og Jørgen fra dem, og hjerteligst Hilsen fra Din egen hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Anne Grube var netop tilfældig inde nu og skulde jeg bede Dig lade mig vide hvornaar omtrent Herman vilde afgaae igjen hvis de maaske vilde have sendt Bud med.

Marstal d Januar 1888

Min egen kjære Mand.

Jeg længes meget efter at høre hvad Resultatet bliver deroppe, men der kan vel næppe være afgjort noget endnu. Moster Annes Mand var her i Eftermiddags og spurgte om jeg havde hørt noget fra Dig, jeg haaber da nok Du har skreven ham i dag, saaledes at jeg vil faa Brev i morgen eller senest iovermorgen. I Søndags Eftermiddags var her saa Indbydelse fra Grube til Dig om at møde paa Hotel Ærø Onsdag Eftermiddag kl. 2, det blev ikke til noget med Konerne, som saa faaer Lov at blive hjemme, der vilde naturligvis ogsaa have blevet overfyldt hvis der overhovedet vilde have blevet Plads. Kan Du huske Du talte om den anden Dags at Du slet ikke havde været omme i Din Moster Karens, igaar Eftermiddags kom Hans herind og vilde hilse paa Dig han havde hørt du snart skulde reise sagde han, han vidste naturligvis ikke at Du var taget til Hamborg, han fortalte at han var 74 Aar som idag. Han fortalte ogsaa at Lerke skulde flytte til Maidag og havde leiet Huus ude ved Siden af Rasmus Vebers lige overfor Din Moster Karens Kjøkkendør. Maries Broder Hans er dem nok vel stiv i sine Fordringer og har tidligere budt dem at flytte og da de nu ikke kunde komme overens har han igjen sagt det, hvormed de saa gjorde Alvor af det med detsamme og leiede en anden Leilighed. Erik Raahauges Kone blev pludselig syg igaar Middags, og døde iaftes kl. 7, hun var vel frugtsommelig men langt fra at skulde føde, og var Sygdommen heller ikke af den Aarsag, havde Doctoren sagt, men for Erik og Børnene er det tungt i Øieblikket. Fortæl mig nu min Ven naar du skriver hvad Harboe siger hvad Knähns siger, og hvorledes Du synes om Fartøjerne det jeg bad Dig om til Elna husker du da nok lille Faer jeg tør vel ikke forlange hver en 50 Øres Dukke til vor den Lille og Sophies den Lille jeg troer de vil blive mere henrykte over det end over Brystsukker, ønskende Dig god Lykke til hvilken Forandring det saa end bliver, hilses Du kjærligst fra Børnene og fra Din hengivne Kone. Mikkeline Christensen

Ark 4 [må være en tidligere dato – før de er gift!]

...men derfor vil vi indrette os fornuftigt nu fra Begyndelsen, for at Du for anden gang kan faae Erna dertil thi som Du engang skrev min Ven, at vi skal spare mens vi har noget at spare af, det var virkelig Ord som man have godt af at mærke sig, thi naar man ikke har noget mere er det for seent at begynde at spare.

Figurerne som Laurits havde med, har vi for nogen Tid siden modtaget, og takker Dig saa mange mange Gange derfor, et Kys kan jeg jo ikke give Dig, ellers havde Du naturligviis faaet det med; ja mange havde Du faaet det kan du troe men Du skal have dem tilgode Du, det er jo nogle nydelige Figurer, de er langt smukkere end jeg havde ventet, nu gad jeg vist hvad Mine vil sige om sine, naar hun kommer hjem. Din Moder mener hun kommer paa Fredag, og veed Du saa hvor Din Moder mere mente igaar jeg var deroppe, der har jo tidligere været talt om, at jeg og Mine kunde reise til Svendborg til Nielsen og bede ham besørge Smudstoi, naar det en gang skulde bruges, nu mente hun at jeg maatte hellere reise til Svendborg den Dag Mine kommer derigjennem og at vi saa begge kunde gaae op til Nielsen, da Mine skulde besørge nogle Ærinder der alligevel, og at vi saa kunde tale med ham derom saaledes at vi blot behøvede at skrive derved naar det skulde bruges.

Da jeg antog at Du helst vilde have et Schwal [sjal, red.?] til mig talte jeg derom til Din Moder og hun skrev til Mine og bad hende købe et lignende sit saa meente hun de kunde undvære Pengene for der var jo ingen bedre der kunde det end Mine da hun netop traf og var der i England, men Mine var noget kjed over ikke at kunde tjene os dermed da deres Finanser ikke tillod det dennegang, nu veed jeg ikke om jeg skal lade Nielsen besørge eet, Kaabe behøver jeg ingen for det har jeg jo, hvorimod jeg nok kunde ønske mig et Fløiels Overstykke hvis jeg ikke faaer Schwal [sjal, red.?] jeg kunde faae et saadant og et almindeligt Schjal [sjal, red.?] for samme Priis som et ægte vilde koste men Du synes maaske ikke derom min Ven, og jeg vilde ikke gjerne koste noget, der var Dig imod for saa faaer ingen Fornøielse deraf, om jeg saa ogsaa selv kunde lide det, men der er heller ingen Bestemmelse endnu min Ven. Nu faaer vi jo Stolene selv naar Sophie flytter. Mine skal købe 4re i Svendborg naar hun kommer der igjennem, der har været mange Debatter om de Stole imellem jer men nu skal der ikke gjøres flere Forandringer har vi sagt og saa beholder vi selv Stolene min Ven saa behøver vi ikke at koste dem, og det er jo saa smukke Stole, som man kan vente at faae Dem af den Slags, vi vil naar vi nu bliver gift gjøre os det saa hyggeligt som muligt min Ven med hvad vi har og saa kan vi efterhaanden faaae lidt mere ikke sandt min Ven....[fortsættelse mangler]

Ark 5 [må være en tidligere dato – før de er gift!]

...med Forventning kommer til at vinde, maae du gjerne drille mig derfor alt hvad Du vil.

Du er ellers brillant min Ven, hvem skulde troe at Du kunde tænke paa at købe en Vadskekjedel, det havde jeg ikke engang tænkt paa endnu, men ligemeget, det var udmærket købt, og der vil nok blive godt der kan jeg faae Plads til at koge Lagener i. Tænk Dig jeg har faaet købt 1 Lispund Hør, som skulde egnedes til Lagener, vi havde talt om at nogle hjemmævævede vilde være rart at have til Underlagner, og saa havde Moster Tine et Lispund Hør som hun nok vilde lade mig faae, selv kan jeg jo ikke faae det spundet, naar jeg nu skal gaae i Syskole men gamle Sidsel der har tjent Moster Lines, har lovet at villet det, saaledes at det kan blive færdigt og blive vævet til næste Sommer, imidlertid maae vi jo have noget kjøbelærred ogsaa min Ven, men det kan jo nærmere blive bestemt, nu vil Din Moder een af Dagene begynde at spinde Ulden til Dynerne, og jeg kan faae noget af den at spinde ogsaa har hun sagt, det bliver langt fra ikke fine Dynere da Ulden er saa strid, men kan vi faae dem bedre en anden gang, hvor vi sørger derfor naar vi først er bleven gift, men naar vi først er bleven gift tænker jeg at vi alligevel bliver rigtig glade for disse her troer Du ikke nok det min Ven. Det vil da sige, hvis jeg faaer Lov til at sove i dem ogsaa, det kommer jo an paa hvorledes min Hr Ægteemand vil blive tilsinds eller faaer jeg at sætte mig ud i Bryggerset, og vil han saa have mig kan han bære mig ind derfra og give mig saa mange mange Kys derfor, vil Du det, min egen kjæreste Ven, gid jeg var hos Dig saa skulde Du faae saamange af mig. Du maae endelig see til ikke at komme for langt væk, naar det saa blot kunde blive lidt heldigt med Farten derinde at i kunde faae noget Udbytte af den. Du havde nok rigtig tænkt at vilde give os noget at studere paa, da Du skrev Dine hebræiske Tegn og Tal om Fragten, men vi har nu ligegodt faaet regnet ud Din Moder og jeg, at det ingenlunde bliver en daarlig Fragt foruden hvad Din Moder har forklaret mig om det i kalder Overlast, det er nu ganske rigtig Din Moder har talt om dette at Du skrev aldrig noget om Dit Fragtvæsen, at det var kun til Kjendere og at Du vel ikke tænkte paa at vi ogsaa kunde bryde os derom og det var saatiidt at gamle Herman spurgte hende derom men det er jo ikke nødvendigt at gamle Herman faaer det at vide fordi at vi veed det og er....[fortsættelse mangler]

Ark 3 [må være en tidligere dato]

...igjen svare ham sagde hun, han talte jo ogsaa om Betalingen, der var jo vel ikke noget iveien for andet end at vi jo kunde udbetale ham efterhaanden og saa at han fik Renter, men der er jo saa mange Penge i Sparekassen, og om Du nu kunde mene at tage Obligationer paa Huset der, sagde han vilde det vel blive ligesaa let at indbetale der, det kom sig saadan i Samtalen, og jeg sagde at han jo saa maaske vilde skrive det til Dig ogsaa, og kunde det ikke være ligesaa godt paa den Maade min Ven. Møller kunde jo maaske selv besørge det istand i Sparekassen, for han sidder jo deroppe, og mulig han ligesaa gjerne vil have Huset betalt meddetsamme, og de halve Penge kunde vi vistnok betale selv til Maidag, naar det maae gaae lidt heldig, ikke Du, det lader jo til at blive Alvor lille Faer naar du sagde at du havde en underlig Anelse om at vi fik det Huus, jeg vil nu være rigtig glad ved det ogsaa, men det vil jo medføre en Deel flere Bekostninger, foruden selve Huset med Møbler og deslige, hvis Du slaaer til og det vil Du jo vel nok min Ven, da Du jo selv ogsaa har ønsket det meget, det har været Moster Annes Byggeplads, eller Clauses jo, og Møller Olsen kjøbte den af dem, da de jo fik min Ales Huus, det fortalte hun en Dag jeg var inde og hun spurgte om det var sandt vi vilde kjøbe det, jeg troer hun lod glad ved det, naar det blot maatte gaae heldig for Dig, sagde hun, for ellers var det jo mange Penge, jeg bliver nok ikke færdig med at skrive iaften min Ven for jeg synes jeg har saadan en Mængde at fortælle Dig, og jeg skriver det saa daarlig synes jeg men jeg skal skrive det rigtig godt om et par Dage igjen, jeg har faaet gjort rent i disse Dag og bliver færdig i morgen. Men tænk Dig Du, Nielsen i Svendborg er forulykket i Søndags, Mine kom løbende om og fortalte det, og var saa kjed, de var ude paa Lystseillads i en Baad Han og tre andre og de kæntrede Baaden i en Byge, og Nielsen og en Handelsbetjent vilde svømme iland og var omtrent naaet ind over Strømmen, men har saa ikke kunnet udholdt det mere, for de er begge to fundet som Lig, de andre to holdt dem fast paa Masten der stod lidt over Vandet og der sad de til der var nogen der saa dem og fik dem bjerget, det var sørgeligt med Nielsen jeg har sendt en Krands ned til ham i dag, en smuk een som Hanne besørgede mig fra Rudkjøbing, vi mente Mine og jeg at det var en sidste Kjendelse for det hvad han havde gjort for Dig. De var nu meget flinke begge to, Mine og Sophie, da vi kom hjem, og har det godt, med Sophie er der ikke noget iveien, som vi troede Du, saaledes som med mig, og Jørgen var ganske rigtig i Kronstad som hun havde skreven men har de nok alligevel bag Øret at komme til Amerika Sophie ogsaa; men nu faaer jeg sende dette jeg har, da jeg ikke tør lægge mere end to Ark i

Brevet, og saa skriver jeg om et par Dage igjen lille søde Faer, og nu Godnat og en kjærlig
Hilsen fra Din lille Pige og hendes Moder. MC

I kanten: vi har saadan et uroligt Veir hver Dag, blot I ikke har det for slemt min Ven

Min egen kjærlige Ven!

Hjertelig Tak for Dine Breve, som jeg alle tre har modtaget, og tusind Tak for Billede, som var indlagt i det sidste. Hvor jeg blev glad derfor, Du ser saa godt ud på dette i stedet for på den andet, vi har herhjemme. Men Du er jo ogsaa god, ikke sandt min kjære Ven, god som ingen for mig, for Du er den bedste Ven på jorden, og ligesom jeg haaber, ja veed for vist, at Du altid vil blive det, har jeg kun det at trage efter: at blive Dig den mest hengivne Hustru.

Saa kom jo som Du formoder Meddelelse fra Harboe om Ederes ankomst til Cork; Gud være lovet som fører Eder saa vel af sted, vi havde næppe dengang endnu turdet gjøre os Haab om, at I kunde være der. Hvor jeg længes efter at faae Breve afsendt til Dig. Du kan nok snart fortjene eet, Dit Skind, for da jeg tænkte på det, at I saaledes kunde blive opholdt, havde jeg rigtignok skrevet mere, ja vel flere gange til, men jeg antog jo, at Du blot skulle derind og modtage din Ordre og gaae derfra igjen med det samme, og at det endda ikke kunde være ret længe, førend Du kom på Lasteplads, og at jeg da igjen kunde skrive dertil. Jeg var bange for, at det skulle komme dagen bagefter ligesom i New York, og det er saa kjedeligt. Hvad mon der bliver af dem, der nu ligger til min Ven; for en 14 dages tid siden, fik jeg eet retur tilbage fra Dunkerque, det er dateret 19de Juli, og altsaa et af dem som Du i senere tid skrev om, at Du havde bedt E. Christensen og besørge sendt til Gothenborg til Dig, saa deri er han dog vist undskjyldt, rigtignok er dette jo eet af en senere Dato fra mig, og ligeledes fra din Moder og Sophie, men de ligger vel saa her godt et Sted til en anden Gang. E. C. med Johanne Marie er gaaet til Mexico-bugten fra Malaga, siger Mine, men hvad Plads vidste hun ikke, de venter, at han skulde være der til Jul, men endnu har der jo ikke været Efterretning. Jeg har næsten en hel Mængde at svare Dig paa min Ven, jeg er bange for, at Du faaer baade 3 og 4 Ark. Jeg ved ikke, om Du af Datoen har lagt mærke til, at dette er Juleaften, jeg skriver, det kom mig saadan paa Sinde, at jeg ville begynde at skrive til Dig i Aften, min Ven, endskjønt jeg jo ikke alligevel endnu kan afsende det, førend jeg igjen hører fra Dig, og så bliver der vel atter en Smule at skrive, blot jeg vidste, om I laae i Havn iaften.

Min kjæreste Ven jeg vilde saa inderlig gjerne have to Portraitter af Dig, troer Du ikke Du kunde beqvemme Dig til, at lade Dig tage af, forinden i gaaer paa Din Amerikatour, for til Bottenhavet kommer i jo sagtens ikke mere dennegang alligevel, jeg vilde saa gjerne overraske Din Moder med eet ogsaa, for det der sidder i den brune Ramme er saa meget istykker at det seer ikke godt ud og jeg synes at det er kjedeligt for Din Moder min Ven at hun ikke engang har et heelt Portrait af sin eneste Søn, som hun har saa meget tilovers for, for hvem ja det kan Du selv gjætte endskjøndt hun har jo rigtignok to foruden, men jeg er virkelig ogsaa nødt til at have noget at see paa min Ven, naar jeg skal undvære Dig selv den lange Vinter. Vil Du hilse Jørgen fra mig, hvorfor sender han aldrig en Hilsen til mig? Du selv min Ven være kjærligst hilset fra Din egen hengivne Pige.

Mikkeline Christensen

Ark 2

Jeg forstaaer ikke rigtig det Navn, Du skrev i dit Brev. Jeg skal hilse Dig fra din Moder, som har været her lidt idag. Kunde Jørgen nu faae sig en god Hyre herfra, de er oppe i 70 Kr Styrmandshyre [ulæseligt] her ikke er saa knapt af dem. Mines J er jo kommet om til Kulhavn, men jeg husker ikke, hvor det er. Lev nu vel lille søde Far og vær hjerteligst hilset fra Din egen lille Pige, og din hengivne Kone Mikkeline Christensen. Kunde Du træffe, når Du køber Stentoi, min Ven, og få en Terrin lignende det graa Stentoi vi har, kunde vi rigtig behøve en, Du.

[hænger ikke sammen med fortsættelsen]

...bliver alligevel hendes Gave, maae Du tro, om han ikke kommer endnu. Hun ville jo ellers gerne blive lige halvandet Aar, om så var. Nu haaber jeg da nok, Aviserne vil træffe Dig rigtig, lille Far, når Du nu sparer paa dem og ikke tager dem for tidlig med op på Retiraden, kan Du have dem i lang Tid og læse i. Søndagsposterne var det ikke værd at rive i stykker, Du, andet end gjemme dem igjen, naar de er læst, de andre Aviser gjør det ingenting med, hvor de bliver. Lad mig vide rigtig, hvor vi skal adressere Brevene til i Amerika, min Ven.

Marstal, 20 April 1880

Min kjære elskede Ven!

Dine Breve fra Richmond har jeg alle fire modtaget; da jeg havde fået det første, ventede jeg jo Brev igjen med næste Post, for Du havde skrevet om, at jeg måtte vente en fire Maaneder, førend det kom, saa jeg kan ikke vide, hvor det har været rundt i den Tid, for efter Datoen havde Du jo afsendt det med næste Post. Hvad Du heri skriver om at give Penge ud, vil jeg ikke begynde at debattere om på Papiret, da Du, når Du modtager dette, om Gud vil, inden ret længe kan være hjemme hos mig, min Ven. Men jeg blev meget kjed over, at Du ikke rigtig forstaaer tonen i mine Breve, men tager Ordene bogstavelig. Det være rigtignok langt fra min Ven, at jeg skulle ødsle med Dine Penge. Det antager jeg heller ikke, Du troer, for Du kan nok tænke dig, at med en Leilighed som den forestaaende, er der mange Dele man er nødt til at give Penge ud til. Heldigvis har jeg for det meste mine Udgifter opskrevne. Dine efterfølgende Breve gjorde mig glad igjen, min Ven, og Gud være lovet, at Tiden nu snart er forhaanden til at vi kan gjenforenes, det er rigtignok alt for længe at være borte ad Gangen, et helt Aar! Blot jeg nu måtte komme med Dig, når Du igjen skal seile. Nu har vi jo vort Bryllup forestaaende først. Vi har talt med Damen, hvor Mine bor til leie, og vi må gjerne benytte hendes to Stuer ved siden af, saa der bliver rigelig Plads til Gildet. Mine mener ikke, at Du kan andet end bede Nielsen, idet Du lige rejser derigjennem og skal op til ham, og naar Du beder ham, kan Du jo ikke godt lade være at bede Gudmes ogsaa, og de er saa forfinede, siger Mine, at dem vilde vi helst være fri for. Men nu skal jeg bede Mine om at skrive Dig sin Mening rigtig, for hun kender dem jo bedst. Nielsen har ikke noget færdigsyet Toi, saa det må Du helst sørge for at faae i Kolding. Jeg har fået Kjoletoi fra Nielsen for et par Dage siden, noget rigtig udmærket uldent.

I Søndags blev der lyst første Gang for os, Din Moder mener ikke, det kunde opsættes til Du kom [fra] Kolding, og Præsten holder ikke af at lyse to Gange. Din Moder var saa i Kirke og hørte derpaa, hun havde bedt Frederik Jørgensen til Brudgomsmand for Dig, og min Moster Lines Mand var med for mig. Han gaaer hjemme endnu. Frederik J. og han frygter snart for, at hans Fartoi ikke kommer, men det skulle til Danzig. Det vil vist blive et stort Gilde, min Ven, naar alle de skal med, der er i Caution for dig, foruden Dine Bekendte og Familien paa begge Sider, blot det ikke vil koste mere end Du forestiller dig, saaledes at Du bagefter skal blive kjed og fortryde det. [fortsættelse mangler]

Marstal Mai 1881

Min kjære elskede C!

Nu skal vi til og begynde med Breve igjen og blive ved dermed et heelt langt Aar, og kan ikke vente at gjensees herved, om Gud vil, den Tid er omme. Det er rigtig en stor Overgang efter nu at have været sammen et heelt Aar daglig. Du kan nok tænke, at det har været underligt for mig igaar og idag, og vil det jo blive ved at være det endnu. Jeg er jo ikke vant til at være saadan heelt alene, og mindst som Kone i mit eget Hjem, men det er rigtignok noget heelt forskelligt fra alt andet, og jeg troer ikke, jeg nogensinde vil komme til at længes de udenfor, når det da ikke gjælder Dig, min Ven. Men efter Dig længes jeg jo hele Dagen, og det er for mig, som om Du skulle komme hjem igjen fra Byen, til jeg faaer tænkt mig om, at Du jo ikke kommer mere dennegang.

Nu skal Du ikke tænke for meget på mig, min Ven, når Du kommer ombord, men være glad med Fang og Allee og give dem hver en god bitte Sukker og endelig fortælle mig, hvorledes de har havt det, om Fang har været bundet, og om den lille Inge har det godt. Nu står alt det Trä, vi fik af Møller til den anden lille, den er stoppet ud, den Stakkel, Sophie har set den dernede, den sidder i en Ring, sagde da hun. Skeen, som vi købte i Odense, har jeg dog glemt, men Styrmanden skal få den med, hvis han kommer ned, inden han reijser. Blot Du nu måtte blive tilfreds med de Folk, Du får, min Ven, men jeg har en god Tro om Styrmanden, og det er ham, det mest kommer an på. Skriv mig nu rigtig meget til, Du, og fortæl mig, hvordan det står til, når Du kommer til Malmö. Jeg tænker, Du vil få dette, når Du kommer der, da Du vel har været nødt til at opholde Dig i Kjøbenhavn, iovermorgen må her vist kunde være Brev fra Dig, min Ven, og skriver jeg da igjen saa snart jeg får det, og beder jeg Dig nu at modtage den kjærligste Hilsen fra din hengivne Hustru Mikkeline Christensen.

I kanten:

Læg den lille bette Vat i Æsken til Din Uhrkjæde, lille C har taget det ud af [?].

Jeg ved ikke engang Datoen, min Ven, men det var igaar Du mødte, og er det saaledes Dagen efter som Du bad om, min Ven, jeg skal nok skrive af mig selv, kan Du tro.

Malmø den 18 mai 1881

Min Kjereste Wen

Warfor Skriver du ikke jeg havde dog sikkert vendet Brev fra dig i dag men intet jeg skrev dig til i morges fra Kjøbenhavn og gledet mig til at faa et brev her i Eftermiddag men intet gid jeg dog havde Dig Ombord igjen min Wen jeg har aldrig lenges som nu jeg syntes bestandigt at jeg skal have dig her, nei Sølivet er verkeligt et simbelt Liv.

20 Mai Du ser min Wen at jeg allerede for 2 dage siden har begyndt paa dette brev nu har jeg faat Brev fra Dig, i Dag fik jeg ogsaa et og som du ønsket gik jeg straks i gang med at Waske ? nu lægger den paa Sofaen og ? er i bedste Welgaaende den har slet ikke været Bunden, nu Haaber jeg Du har modtaget Muffen og Chalet men jeg frygter for at Muffen er for Lys jeg kunde ha faaet en Lysere men den var ikke saa stor eiheller saa Prober men 2 kr. billigere nemlig til 8 kr. Denne var den bedste jeg saa der og hvad siger den Gamle om Schalet, er det got. Du skriver at jeg skal Skrive Jørgen til, for din skyld vil jeg gerne gjøre det, jeg har aldrig vist vad det var at have hjemve før nu men jeg har aldrig trod at jeg kunde komme til at Lenges som nu aldrig har jeg forestillet mig mig det jeg nu daglig føler jeg mener bestandig Du skal være i Kahytten naar jeg kommer her in, Du kan ikke tænke dig vor Fuglen sørger over Dig . Di kr 200 som jeg sende den anden dag har du vel modtaget min Wen Blot Muffen nu er efter Moster Annas Hue at hun vil blive glad for den Levnu vel min Kjære Wen og ver Hjertelig Hilset fra din Hengivne Man

C. Christensen

Jørgen kommer paa Tirsdag morgen

Marstal 20 Mai 1881

Min kjære gode Mand,

Hjertelig tak for Dit Brev, som jeg idag modtog tillige med indlagte 200 Kroner, og skal jeg snarest mulig udbetale Assurancen af samme, jeg vilde helst have været ude med det samme, men mit Hoved er meget forkert idag, det bryder i det saa snart jeg rører mig og saa er jeg saa hæs og har været det et par Dage, saa folk knapt kan forstaae mig, men imorgen saa kan jeg nok ret blive bedre, i hvert fald skal Assurancen blive betalt imorgen. Jeg faaer det afgjort med Hernösandsfragten, min Ven, det er saa til selve Hernösand I skal, det er vist der Herman Friis jo er Styrmand, og han skal have skreven hjem for nylig, at der var tyk Is endnu, og han vidste ikke, hvornaar der var Udsigt til at komme derfra, derfor kan det jo blive snarere aabent end de troer, og der vil jo da gaae lidt tid endnu, inden I maaske kommer derved, min Ven; igaar kom Gotthen med Brev og troede jeg strax det var fra Dig, men da var det fra Manden, vi fik Klokken af, han skrev at han trængte saa haardt til Kassen Klokken var sendt i, og bad om vi vilde sende den tilbage snarest muligt. Jeg svarede ham med det samme, at den var afsendt med I. Koch, men var adresseret til Möller, da vi ikke engang vidste hans Adresse, og nu kommer Du endelig til at huske, min Ven, at bede Möller gjøre os den Tjeneste og lade den bringe frem til Manden, saa snart I. Koch kommer, og lad mig saa vide ogsaa, min Ven, om Du har faaet Skjorterne, Du kan godt behøve dem alle fire, skriv mig nu et rigtig Brev til, min Ven, jeg er jo færdig med at læse det med det samme jeg har faaet det. Hele Formiddagen har jeg Vogt paa Gotthen, for han kommer gjerne ned i Bagerens Maries strax, men han kom ikke her, saa jeg havde opgivet at faae Brev idag til han saa om middagen kom med Pengebrevet og saa var det jo godt Du. Nu skal jeg om og hilse Din Moder iaften, hvis Hosten vil skikke sig. Hun vil have mig om hver Dag, fordi hun mener det er for koldt, men naar jeg nu er omme hos Din Moder eller Sophie, saa længes jeg efter at komme hjem og naar jeg er hjemme, saa tænker jeg kun paa Dig, men det kan ikke hjælpe, min Ven, som Du skriver, og det gaaer jo ogsaa nok over, naar det jo ikke kan blive anderledes, og man igjen bliver vandt det. Jeg ved ikke noget nyt at fortælle Dig, min Ven, da det jo er saa kort siden Du var her og vil derfor slutte mine Hilsener fra Din Moder og Sødstre, og den hjerteligste Hilsen fra Din egen hengivne Kone, og det Du nok ved, min Ven.

Mikkeline

Nu vil Du nok huske kassen hos Möller, min Ven, for jeg skrev til Manden, at Möller vilde aflevere, min Ven.

I brevkanten:

Du kan nok see det er fiint med mig idag Du, men jeg har ikke andet Papir førend jeg faaer kjøbt. Lev nu vel, min Ven.

Marstal d. 26 Mai 1881

Min egen kjære Ven!

Jeg har rigtig ventet Brev fra Dig baade igaar og idag, men ingen faaet, og efter Jørgens Udsagn vilde I jo gaae fra Kjøbenhavn iforgaars eller igaar, men maaske I kan være bleven opholdt, og er det derfor jeg skriver disse Linier, ifald det mulig endnu kunde træffe Dig, min Ven. Jeg har jo ikke havt noget Brev fra Dig, siden de der var dateret den 18., saa det er hele otte Dage siden Du har skreven, min Ven, og i den Mellemtid maae Du dog da have havt Brev fra mig. Sidst jeg skrev havde jeg ikke faaet Besked om, hvornaar der igien skulle betales Assurance, da Grube ikke var hjemme den Dag, men da jeg Dagen efter gik ud og spurgte derom, sagde han, at det var jo til August, og saa skulle der betales 204. Ja det er noget andet, jeg havde forstaaet paa Dig, sagde jeg, at de 204 var gaaet af. Nej, det var nogen andre 102, der var gaaet af sidst, sagde Grube. Nu kommer det jo an paa, min Ven, om Du til August vil naae og ankomme til Bordeaux, ellers bliver der vel nok Raad. De 100 kr. af Mines bringer jeg imidlertid ikke op i Sparekassen endnu. Jeg har længtes meget mere efter Brev fra Dig, min Ven, siden Jörgen kom Mandag Aften, for han sagde, at Du var slet ikke glad, Möllers Regning blev saa stor, havde Du klaget over. Og saa havde Folkene jo været oppe hos Consulen og fortalt en heel Deel. Det var bedre endnu, men Consulen jagede dem jo ombord. Jörgen mener, det maae have været i de Dage, Du var taget til Skjelskør, og det er jo næsten mest Sandsynligt, at de har gjort det for alligevel at komme fra, da Du nægtede det. Men jeg kan heller ikke forstaae, at det har været i de Dage, for vi har jo ikke mærket det mindste til det. Hvordan det nu er og ikke er, saa er jeg glad for, min Ven, at Du er bleven af med hele Selskabet. Jörgen sagde, at Du var glad med dem, Du havde faaet, og naar blot Styrmanden vil kunde udfylde sin Plads, saaledes at Du ikke behøver at blande Dig mellem ham og Folkene, saa bliver det nok godt, da det er det, der har foraarsaget alt der var med de andre. Jörgen har endnu ikke faaet besked fra Möller. Igaar var der jo Rigsdagsvalg i Ærøeskjøbing, og denne Gang fik de da Martensen valgt. Igaar havde vi ligeledes svar fra Bror Hans, og han har det over al forventning godt. Han var kommen en halv snes Mil norden for Chicago, en By der hed Elgin, havde truffet to Mænd fra Rudkjøbing, som var gift og bosat der, og de havde skaffet ham Arbeide paa en ny Jernbanebygning, hvor de selv arbeidede. Han havde et udmærket Logi, hvor de fik varm Mad

Morgen og Aften, og han var jo saa glad og tilfreds, og det er jo godt, naar bare det nu kunde blive ved.

Jeg havde idag ogsaa Brev fra Lise, de er i Carlshamn, skal til Kjøbenhavn for Ordre og hun troede næsten, de maaske kom til London ogsaa. Det skal da glæde mig paa Lises vegne, de havde havt saa godt Vejr, skrev hun, at hun havde ikke været søsyg endnu, saa hun mente jo, hun turde nok tage sig en Tour paa til England til. Idag er det Christi Himmelfartsdag og paa en maade ogsaa vor Bryllupsdag, min Ven, din Moder og Mine var da heromme lidt ieftermiddags, og Moster Anne kom ogsaa og skulle jo se, hvordan vi boede. Ja nu tænker jeg da nok, jeg faaer Brev i morgen, min Ven, men nu lader jeg ligegodt dette her Brev afgaae, og saa beder jeg Möller sende det efter Dig, hvis I er seilet, min Ven, og nu være Du hilset fra din Moder og Sødstre, men først og sidst fra Din trohengivne Kone.

Mikkeline Christensen

I kanten:

Min kjæreste Ven, Du ved ikke, hvor jeg længes efter Dig, stopper Du ikke for opgaaende for saa reiste jeg til Kjøbenhavn.

Marstal, 30de Mai 1881

Min kære elskede mand!

Hjertelig tak for Dit Brev af 25. Mai, som jeg rigtig har modtaget tillige med de indlagte 100 Kroner. Jeg blev kjed over ogsaa, min Ven, at du ikke fik det Brev, jeg skrev til Malmö, thi deri lod jeg Dig jo vide, at Mine havde betalt 100 Kroner, og at jeg saa ikke er forlegen, for jeg er bange for, at Du har blottet Dig meget ved at sende de 100 til. Men da de nu er kommet, er det jo lige saa godt, for saa er der da noget til Assurancen til August, hvis du ikke skulle naae din Bestemmelse til den Tid. Ja, Lise kom så hjem, Du, den Tour blev ikke så lang som min, hun havde jo været søsyg og efter, og saa var hun jo bleven bange. Hun gjorde ellers Bemærkninger straks hun saa mig, og om Aftenen vi var ene, sagde hun, jeg kan ikke glemme, hvis du allerede jo synes, Du det er saa allerede, sagde jeg, det er jo dog over et Aar. Hvordan er det med Dig, ja hun vidste jo ikke af, der var noget, sagde hun, og der var heller ikke noget her. Kan du huske, min Ven, du sagde engang, at endskjønt Lise var blevet gift senere end vi, så troede Du, at hun alligevel vilde, ja Du ved nok, hvad Du sagde, men det er da nu ikke blevet tilfældet, Du, vel? Jeg er saa glad, saa glad, har det godt, bare jeg kunne vente Dig hjem til med det første istedetfor om et Aar. Igaar kom her en lille halv Smørfjerding indpakket med Posten fra Møller, og jeg troede saamænd i første Øjeblik, at der var Æg, Smør eller saadant noget i, du maaske havde købt, men da jeg fik Papir og Halm tilside, fik jeg en stor smuk sølvplet Brødkurv frem, og idag havde jeg Brev fra Møller, hvori han bad mig modtage den, som han kaldte en Bagatel, som en venlig Erindring. Nu kommer jeg jo til idag at skrive ham tak herfor, den er rigtignok smuk, kan Du tro, og naar Du ser, hvor nydelig den ser ud nu i Chatollet, naar det bliver aabnet. Jeg skal hilse Dig fra Din gamle Styrmand Mathisen, i Søndags eftermiddags jeg var oppe hos din Moder, kom han og hans Kone ind og sad et par timers Tid næsten og talte, han fik jo snart at vide, hvem jeg var, og spurgte saa ud om vor Reise, og jeg fortalte væk om den, kan Du tro. Det er en rigtig flink Mand og hans Kone ogsaa, jeg har jo ikke set ham før heller, jeg bad dem at se ned til mig, naar de igen kom ud. Din Moder havde faaet Talen hen paa Fugle engang, at der var vist gode Kanariefugle i Æroeskjøbing, hvis jeg ville have en. Ja, det var der, sagde hans Kone, og ville jeg have det, skulle hun nok skaffe mig en god en. Det ville jeg jo gerne, og når jeg nu faaer den, saa skal jeg nok fortælle Dig det, min Ven. Per Rasmussen med "Agnes" skal jeg ogsaa hilse dig, jeg talte med ham Markedsdag. Saa De er hjemme, sagde jeg, ja nu er jeg ogsaa arriveret, som De seer, men De havde vist en lang Reise

til Kjøbenhavn og, ja, det var jo en ren Pilgrimsrejse, sagde han, Svenden, Stakkel, solgte da Skuden fra i Kjøbenhavn, fordi det jo var gaaet så forkert, og Aaret tilforn havde han heller ikke tjent noget, det er jo ikke anderledes, naar folk er uheldige. Nu vil vi bede til, at det må gå godt for Dig iaar ogsaa, min kjære Ven, ligesom de foregaaende Aar, og saa hilses Du fra Din Moder og Sødstre, men først og sidst modtager Du den kjærligste Hilsen fra din egen hengivne Hustru, Mikkeline Christensen.

I kanten:

Jørgen har ikke faaet Beskjed endnu, men skulle høre imorgen.

Marstal d 4 Juni 1881

Min egen kjærlige Mand!

Nu tænker jeg nok, at Du vil være naaet ned til Hernösand, min Ven, inden dette Brev nu naaer derned, men en otte Dages tid endnu, kan jeg vel ikke vente at høre fra Eder, hvis Du da ikke telegraferer. Med dette maae der nu være fire Breve til Dig i Hernösand fra mig. Det til Malmö, et jeg adresserede til Möller, og et som jeg har skrevet til Hernösand foruden dette, og nu tænker jeg, min Ven, at oppebie at høre Din ankomst, forinden jeg igjen skriver, ifald det da ikke vil være for længe, for ellers skriver jeg sagtens igjen, og det maa jeg jo nok, ikke sandt, min Ven. Jeg længes saa meget efter Dig paa Tiden, Du, og nu kunde jeg ikke andet end at jeg skulle se at skrive lidt til Dig, det er da godt, at der ikke gaaer saa lang Tid her endnu, forinden man kan faae et Brev fra hverandre. Nu gaaer Mine og venter sin Mand igjen, det er noget ganske andet, men det kan jo ikke hjælpe man klager, naar det ikke kan blive anderledes. Det er jo ogsaa kun Dig, min egen kjære Ven, det gjælder om, at jeg udtaler mig til, for det letter dog lidt, jeg har det jo ellers saa godt, som jeg kan ønske det, og er jo ogsaa glad tilmode for vores begges Skyld af den Grund som Du nok ved, min inderlig elskede Mand, og ønsker jo intet andet end at have Dig her hos mig til, men der skal jo vel til at høre det som man helst vil, og vi maa endda være glade for som vi har det, min Ven, ellers gjorde vi Synd mod Vorherre.

Jørgen kom saa ikke til Orlogs denegang, Du faaer nok Brev fra ham selv om det, det er jo meget kjedeligt, naar han endda nu blot kunde faae en Hyre. Idag er gamle Ishøj bleven begravet, han var 88 Aar, men var jo gaaet i Barndom, som man siger, i mange Aar. Lad mig nu vide, min Ven, hvorledes Du er tilfreds med Dit nye Mandskab, og endnu mest Din Styrmand, hvem er anden Styrmand, og hvorledes gaaer det med den lille Skjelskør dreng, var Postmesteren saa omme med ham. Nu har jeg skreven til Möller og sagt ham tak saa godt jeg kunde for Foræringen, han er dog meget betænksom alligevel, men det har jo ogsaa været en stor Udprovantering, Lise sagde, Du viste dem Din Regning, og hun mente der stod 11- foran (nok etieti) tænkte jeg, det har været over 1100 Kroner, men det kan Möller jo ikke gjøre for, at Du bestiller saa meget. Og paa den anden Side er Du jo nødt til at have, hvad Du skal bruge, og saa tænkte jeg forresten, at hvis nu de [?] var der mediberegnet, var den jo ikke større end den plejede at være, men de maa vel være for dem selv. Det bliver nu nok godt alt sammen alligevel, Du, og naar Du nu bare kan skynde Dig og seile, og Aaret kan skynde sig at løbe nok,

at Du kan komme hjem igjen, saa skal Du se, at Du skal nok blive glad, Dit Skind. Nu maa Du noies saa længe med de kjærligste Hilsener fra Din egen hengivne Kone. M.C.

I kanten:

Ogsaa vil jeg ønske at jeg snart maae faae et Brev fra Dig, min Ven.

Marstal d 14 Juni 1881

Min egen elskede Ven!

Det er da ikke nødvendigt at vente nogle Dage inden Du igjen skriver jeg havde saa sikkert ventet Brev i dag igjen, for Du har da vist faaet mine andre Breve strax efter at Du havde skrevet det sidste, jeg gaaer jo her den ene Dag efter den anden med mine Tanker og Du kan nok begribe min Ven at de er meest hos Dig, og saa jo "der" Du nok veed, og saa kan Du ogsaa nok tænke at jeg længes efter den næste anden Forbindelse vi have med hverandre undtagen Tanken, naar vi ikke kan være sammen nemlig et Brev, Du vil jo saa gjerne selv have et Brev min Ven, og kan da nok tænke, det er lige saa kjært for mig, saasnart Du nu er færdig i Hernøsand saa kan det komme til at vare længe nok igjen inden vi kan høre fra hverandre og kan vi derfor nok benytte den korte Tid det er os forundt lidt bedre, synes Du ikke nok min egen Ven, og saa ikke skrive noget hvorover jeg kan blive kjed, vel Du? Jeg var saa henne i Sparekassen i dag, og er meget kjed over at jeg ikke var gaaet hen strax, men da der jo ikke er tabt saameget derved min Ven haaber jeg ikke Du er vred derfor, Du kan ikke ønske mere end jeg min Ven at faae det klaret saa snart som muligt, vel vil der jo blive extra Udgifter hen i Tiden, og har jeg allerede begyndt saa smaat med dem, men det klarer vi jo nok alt sammen min Ven, naar kun alt maae gaae vel, baade med Seiladsen og "det andet", hvad vi vil bede til min egen kjære Ven, jeg vilde nu ønske jeg maatte faae Brev i morgen, vi har ikke hørt noget fra Mine, siden hun mødte, og nu skal der til at være Reisegilde paa Huset iaften, saa det havde været heldigere havde hun været hjemme og endnu bedre hvis Jørgen var kommen hjem, men Raahauge har været hjemme istedetfor, Jørgen turde ikke rigtig reise og lade ham staae for det. Vi tænker Mine kommer sidst i Ugen, iaften fik vi Krandsen til Huset bundet omme i Sophies, det var jo 1800 Kroner omme i Sparekassen min Ven og er det saa 1700 der skyldes nu men du skal see de vil nok blive klaret, saadan at vi til næste Aar ogsaa nok faaer begyndt paa et nyt Huus, men det vilde rigtignok være bleven smukkere vil de faae at see, hvis Gadedøren ikke havde siddet i Gavlen i Jørgens Huus, det bliver ellers saa yndigt hoit! Ja jeg sad min egen Ven og kunde ikke faae Dig ud af mine Tanker, og saa gav jeg mig til at skrive lidt til Dig, og nu faaer Du saa Godnat, og være hjerteligst hilset ...

I kanten:

...fra Din egen hengivne Hustru, havde jeg Dig bare siddende her hos mig. Her kom en
Fragtliste igaar fra Svendsen i Malmø, Du har naturligvis ingen Brug for den min Ven, men jeg
tænkte jeg kunde jo sagtens sende Dig den.

Marstal d 22 Juni 1881

Min egen elskede C!

Nu skal Du have tak for dit Brev, som jeg modtog før, og saa vil vi ikke tale mere om at være kjed, vel min Ven, men søge at glæde hverandre med, hvad vi kan og at være alt for hverandre. Jeg bryder mig ikke en Smule om nogen andre, naar jeg blot veed, at Du er glad med mig, min egen kjære Ven, og Du ved ogsaa godt, hvor meget Du er for mig, min Ven, og at det er af den Grund, at jeg mindst kan taale nogen misforstaaelse mellem os, men nu er jeg jo glad igjen, min egen Ven.

I gaar fik Jörgen da Hyre, som godt var, det er med Lange Daniel, som han kaldes. Jeg ved ikke hans rigtige Navn, men Du kjender ham maaske bedst efter den Benævnelse. Mathis Jörgensen har havt den skude Daniel har nu. Mine siger, at han har ikke det bedste Ord for at kunde holde Folk, men det maatte Jörgen ikke vide. Nu kommer det an paa, hvordan det vil gaae, de har vist kun fem Mand. Fartøiet ligger i Svendborg og er vist allerede reist imorgen, de skal ned til Skelefte, og saa vist her til Danmark igjen, Nykøbing paa Falster, syntes jeg det var. Naar Du vidste, hvor glad jeg er med Din Styrmand for Din Skyld naturligvis, min Ven, men savner Du dog ikke en slags anden Styrmand med ved Leilighed, Rasmus er nok kommet med den nye tremastede Skonnert, der laae nede ved Hansens Plads. Det er en fra Græsvænge, der skal føre det. Anne og Peter har rigtig været her igjen til Bryllup til hendes Sødster, som blev gift med Maler Raner. Styrmanden kom saa herude ved Klöven og tog dem med ombord, og saa fik de ogsaa det meste af hans Broder Lauritses Indbo med. De skal nemlig til Antwerpen, naar de har været nede i Østersøen, og naar de saa kommer op ved Kjøbenhavn, skal Caroline og Børnene være der og ligeledes med til Antwerpen. Marie og begge Drengene er kommet med Herman Friis ogsaa og Moster Anne skal med ham i Flensborg, naar Claus kommer herind efter. Erik Christensen var der ikke kommen Afsejlingsbrev fra, fra Hartlepool endnu igaar, men saa tager han jo ogsaa Familien med. Mine kom for et par Dage siden, og J er nu gaaet til Archangel, alt gaaer ellers her ved det gamle, Lise fortryder nu, at hun ikke kom med til London, men trøster sig med, det kan ske en anden Gang. Anders kommer nok hjem nogle Dage, nu kommer det an paa, min Ven, om Du naaer og faaer dette Brev, men ellers sender de det vel nok efter Dig, og blot Du nu maatte faa lidt heldig Reise til Bordeaux, og saa

maae Du ikke være saa langsom med at skrive derfra, som Du har været fra Hernösand. Dette er kun det tredje Brev, min mand, og jeg kan snart ikke huske,

I kanten:

...hvor mange jeg har skrevet. Modtag nu de kjærligste Hilsener fra Din egen trofaste Kone, og et kjærligt Levvel, min Ven, og fra Din Moder skal jeg hilse Dig saa mange Gange, hun kom just om nu, Stakkel.

Marstal 3 Juli 1881

Min egen søde Mand!

Hjertelig tak for dit Brev af 23 Juni, hvori Du meddeler din Afgang fra Hernösand. Det varede da næppe saa længe, som Du skrev i det forrige, min Ven, og det havde jeg forresten trøstet mig ved, for hidtil har jeg ikke kundet opdage Eder i Bladene, men har I Vinden, som vi, kan I nok næppe heller være kommet herop endnu. Havde Du i det mindste faaet mit første Brev, min Ven, jeg er bange for, at det ikke bliver sendt til Frankrig, da der kun var et 12-ørers Frimærke paa, men det kan saa ikke hjælpe. Jeg fortalte Dig deri, at Jørgen havde faaet Hyre med Daniel Fabricius, der har en Skude, Mathis Jørgensen før har ført. Sophie har nu udbetalt mig 80 Kroner af hendes Gæld til Dig, og er det saa kun 100 Kroner, der skyldes til. Saa har Mine ligeledes betalt 100 Kroner til ogsaa. De 80 Kroner er nu gaaet til Kakkelovnen, som vi har faaet, det er jo en smuk Kakkelovn, men har alene kostet 70 Kroner, og Stativ, Ildtøj, Sten og Søm, tilligemed at faae den muret og sat op blev godt og vel 10 til. Jeg har faaet Kul for 16 Kroner, og i denne Uge siger din Moder, kommer der 1½ favn Brænde fra P. Jensen, som Du havde bestilt, da Du var hjemme. Det bliver 40 Kroner, 10 Kroner er der gaaet til Blaalærred og Kiste til et vist Brug, 10 Kroner til Fjer, andre 10 vil gaae til noget mere endnu. 10 har jeg købt Tvist for, da jeg er ved at faae vævet det Lærred, og naar Du nu lægger alt det sammen, foruden din Moders maanedlige Honorar, og hvad jeg selv giver ud til Fødemidler, saa kan Du gjøre Dig en smule Idee om, hvad Pengene gaar til. At jeg er ked derover sommetider, ved jeg ikke, om jeg skal fortælle Dig, men fortælle Dig, vil jeg, da at det alt sammen skeer først efter Raadslagning med din Moder, der bad mig endelig sørge for at faae itide hvad der skulle bruges til, hvad der forestaar, om det ogsaa skulle stunde i Sparekassen med de 100 Kroner af Mines dennegang, og da det ikke var presserende, var det andet mere nødvendigt og som jo alligevel skulle bekostes. Jeg ved det ikke just glæder Dig at læse alt dette her, men for mig letter det at skrive det. Jeg vilde ønske, at Du var hjemme, at vi kunde tale sammen om Tingene, endskønt deraf vilde Udgifterne vel næppe blive klarede, min Ven, om Du skulle gaae hjemme hos mig og kukkelure, saa vi maa nok først og fremmest bede om, at Du maa blive i Farten, min Ven, og at dernæst Farten kan blive saa god, at vi ret snart kan blive klar af din øvrige Gæld. Hvor inderligt jeg alligevel tit og ofte ønsker at kunde være sammen med Dig, min egen kjære Ven, ved Du ikke. Lev nu vel, min egen kjære Ven.

Jeg fulgtes just nu med Moster Annes mand, da jeg var et Ærinde den Vej. Han spørger meget til Dig, og mente I kunde vistnok være oppe nu, men det er jo vestlig Vind hver Dag her. Han skal seile i morgen igjen til Laurvig og have Trä i. Rasmus skal op afsted imorgen over og hente flere Kul og hilses Du fra ham.

Marstal d 10 Juli 1881

Min egen kjære mand!

Du kan tro, vi blev glade ved at se Eder passeret Skagen, idet jeg havde næppe ventet, I havde været saa vidt, da Vinden vedblivende har staaet vestlig fra, men man kan jo ikke altid regne efter som den staar her, og nu vilde jeg ønske, min Ven, at det maatte gaa nogenlunde hurtigt den øvrige Vej ogsaa, og naar Du saa, om Gud vil, kommer til Frankrig, min Ven, saa maa Du love mig at skrive meget flittigere end Du gjorde fra Hernösand, for Du ved ikke, hvor kjed jeg kunde være ved saaledes at gaa den ene Dag efter den anden og vente Brev og saa kun faae med otte Dages mellemrum somme tider. Du maa tænke lidt mere paa, min egen Ven, at jeg ogsaa gaar og glæder mig til og længes efter Brev.

Mine har i Dag spurgt, at Jörgen er kommet til Archangel, men Sophies Jörgen er vist ikke kommet til Skelefte endnu. Noget nyt ved jeg just ikke at fortælle Dig denne Gang. Din Moder sidder og studerer Luthers Levnedbeskrivelse, imens jeg skriver, og fra hende skal jeg hilse Dig saa mange Gange, hun har skrevet til Dig for nogle Dage siden. Jeg vilde gjerne vide, min Ven, om Du skulle naae og have det første Brev, jeg skrev til Hernösand, men jeg er bange for, det ikke er blevet sendt efter Dig. Skriv mig saa endelig rigtig flittig til fra Frankrig, min Ven, ellers fortæller jeg Dig ikke noget om det, Du ved nok, og saa kan Du have det saa godt. Jeg tænker ellers nok, Du, at naar Du engang her i Efteraaret fra Frankrig af kommer etsteds til Amerika, Nyheden da ligger der og venter paa Dig, men det kan nu ikke nytte, Du venter for tidlig heller, min Ven, for Du ved jo nok, vi er ikke sikker paa Tiden. Skulle Du endda hjemefter i stedet for udefter, men Du kan jo sagtens ikke hjem alligevel om saa var.

Nu er Fyret paa Skjoldnæs blevet færdig, og det ene Selskab efter det andet kører den lange Vej ud for at se det. Det er naturligvis en Nyhed her paa Øen, men jeg behøver da ikke at køre 3 mil for at faae set Fyret, min Ven, jeg tænker da nok, jeg en anden Gang skal faae Lov at komme med igjen, Du. Nu være Du hilset for denne Gang paa det hjerteligste.

I kanten: ... fra din egen hengivne Kone, et Kys kan Du jo ikke faa, min Ven

og maa Du derfor tage til takke med de tørre Hilsener, som jeg da ogsaa maa nøjes med, hvor gjerne jeg end vilde have noget andet, min egen elskede Ven, vilde Du ikke ogsaa.

Fra Moster Anne skulle jeg da ogsaa hilse Dig, hun ser jo gjerne ned til mig i forbigaaende.

Marstal d 27 Juli 1881

Min kjære elskede Mand!

Gud ske tak for Eders lykkelige Ankomst til Bestemmelsen. Vi vil bestandig bede ham følge Eder, min Ven, hvorhen I end skal færdes. Det var jo rigtig en Glædesdag igaar, for i Aften kort efter at jeg havde ladet dit Brev afgaae, hvori jeg fortalte, at vi havde set Dig ved Dungeness kom der Brev fra Skjelskør, en tre-fire Linier blot fra Faer selv, undertegnet 'Med megen Agtelse', som jo meddelte Din Ankomst der til Bordeaux med alt vel, hvilket Du havde bedt ham meddele. Jeg troer ikke, der er noget iveien med Humören fra Contoret over Reisen, min Ven, og det er da heller ikke overdreven længe, det er jo en lang Vei fra Hernösand til Bordeaux og et vanskeligt Farvand, og her har Du jo kundet set Vinde, som været imod stadig nok, saa det er da ikke saa ærgerligt som, kan Du huske, da vi sidste Sommer laae saa lang Tid med Stille og Modvind der i Kattegattet og Nordsøen, og at Din Moder saa, da vi kom til Swansea, skrev om al den Kjøren af Østlig Vind, vi havde havt hver Dag, ja den faaer hun ellers tidt. Du har vist ikke hørt endnu, at Johanne Marie er kommet ned, de skulle jo til Hernösanddistriktet ogsaa og gik fra Flensborg den tredje. Mine har ikke havt Afseilingsbrev fra Archangel heller, men det er længe underveis, saa Jörgen er sagtens derfra. Du kan troe, Rhederiet er vist ikke glad med "Concordia" Schmidts Affære. Efter Styrmandens sigende, er det løbet op til en 19.000 Kroner. Hvilken Lykke, at det stod saadan af med os dengang, min Ven. Kan det gaae an, Du, jeg lader den ene Side staae blank. Jeg vilde gjerne have Brevet afsendt med det samme, og jeg ved intet videre Nyt, undtagen at her igaar igjen var Valfart til Æroeskjøbing for at vælge, og at Steenstrup gik af med Seiren dennegang, hvorved alle Marstallere er saa forbitret. Det er jo ellers ikke saa længe siden, at Martensen blev valgt, men da ikke kunde komme tilrette der i Rigsdagen med Folkethinget eller Venstre, sendte Kongen dem hjem igjen og gav Ordre til nye Valg. Nu har det været gjort saa meget Nar af Steenstrup i Aviserne i den sidste Tid, for de kan jo slet ikke lide ham i Rigsdagen heller, saa det er næsten en Skandale for Æroe, naar han nu igjen kommer derind. Han havde 98 Stemmer mere end Martensen, men det er jo alle de Bønders Skyld_____ (*Marstallerne stemte på Højre og bønderne på Venstre, så når valget foregik, når skibene var vinteroplagt vandt Højre og omvendt. Red.*)

Ja nu faar Du nøjes for dennegang, min Ven, og saa vil jeg ønske Dig at leve vel og være hjerteligst hilset fra Din egen hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 1 August 1881

Min kjære elskede mand!

Hjertelig tak for Dine Breve, som jeg modtog idag. Naar Du vidste, hvor glad, jeg blev, det gjør saa godt, min egen Ven. Men jeg havde jo ventet det i Dag, og Du maae endelig skrive mange flere. Havde jeg endda faaet det Brev fra Falsterbo, jeg gik og ventede dengang, min Ven, men I har naturligvis ingen Baade truffet, og senere saa vi jo Eder saa ved Skagen, og Du vilde gjerne have en 5-6 Breve, naar Du kom til Bordeaux, min Ven, og blev Du saa ikke glad, da der var 5, Du, og 1 fra Din Moder, det blev 6. Det kan gjerne være, at Din Moder eller de andre mener, jeg skriver for tidt, for jeg gjøer ingen Hemmelighed af, hvad jeg foretager mig, men det bryder jeg mig ikke om, saalænge kun Du ikke mener, min egen Ven, at det er for tidt. Hvorfor skulle vi dog nægte os den eneste Fornoielse, vi kan faae, naar vi ikke kan komme sammen. Den Udgift vil vi nok komme over, og jeg vil ikke ønske at skulle spare derpaa, og jeg ved med mig selv, at jeg ikke ønsker paa andre maader. Jeg ved heller ikke, men jeg synes, jeg længes meget mere efter Dig end nogensinde, og saa er det, jeg sætter mig til at skrive til Dig. Hver eneste Aften ligger jeg og taler med Dig, i Tankerne jo, til jeg bliver ganske forstemt over ingen Svar at faae, hvor jeg dog vil glæde mig til, min egen Ven, naar Du engang kan ventes hjemefter, det er jo vel Din Mening at gaae vestefter med det samme, ikke Du? Ellers har Du jo vist ikke taget Fragt til den Kant. Maaske Du saa kunde komme lidt tidligere denne Vei til Foraaret igjen, troer Du ikke det, min Ven. Hvor det var yndigt, at Du fik saa meget fra Swansea, jeg havde næppe gjort Regning paa 100 Kroner og tænk, at Du nu helt har klaret Reisen dermed, men hvad gør Du nu for Toi, min Ven, blot Du havde Dig en lidt proper Frakke og Bukser til at gaae iland i. Naar vi nu til Nytaar kunde klare Sparekassen ogsaa, min Ven, saa var det rigtignok godt, og det troer jeg nok vil ske, naar næste Reise vil blive lidt heldig. Jeg har ikke faaet alle Pengene fra H. Chrestensen endnu for Vexlen, men skal Du nok faae at vide hvor meget. Naar jeg faaer resten af den, skal nu Assurancen betales. Det andet er klaret med hensyn til Din Moder, min Ven, da kan Du være ganske rolig. Det var synd, om hun nogensinde skulle sidde og trænge, saalænge Du er i stand til at hjælpe hende, og jeg beder Dig troe, min Ven, at mit Hjerte er ligesaa aabent derfor som Dit. Jeg blev saa glad for dit Brev, min egen Ven, for jeg kunde mærke, Du var selv saa glad tilmode, dit Skind, og jeg er jo formesten glad altid, for har jeg vel Grund til andet heller, min Ven, naar jeg har alt, hvad jeg kan ønske mig, et godt Hjem, den bedste Mand jeg kunde faae, og saa det jeg kan vente at faae. Jeg mangler jo kun min egen Ven at tale om

Tingene med. Hele Familien har det jo ogsaa godt. Mine faaer vist ikke sit Hus færdig til den bestemte Tid, men det gør jo ikke saa meget, idet hun jo kan blive hos Din Moder, og Din Moder er godt tjent med, saalænge hun er der, for Mine tager sig jo af det samme, der er at forrette, og Din Moder taaler ikke, Stakkell, at gaae grumme meget mere. Jeg husker ikke, hvornaar det var, Jörgen gik fra Archangel. Sophies J er ikke komme herind endnu, den anden Aften fik vi to Breve fra Broder Hans, og han har det saa godt, som han kan have det. Kan jeg naae det, troer jeg, jeg skriver hans Brev af og lægger indeni her, da det maaske kunde interessere Dig, min egen, at læse det. I hans første skrev han ikke videre, men saa bad Moster Maren ham at lade os vide, hvordan Reisen derud var gaaet, og det er nu det, han fortæller, men nu skulle det ligge, for at Ole og Frederik ogsaa kunde faae læse, og derfor kan jeg ikke sende Dig det, min Ven. Jeg har ikke skrevet til ham endnu, men skulle det jo næsten engang. Lise er i England nu, og hun har skrevet, at hun havde rigtignok ikke troet, der kunde gaae saa store Søer, som der gjorde, søsyg havde hun jo ogsaa været, ellers var der jo saa smukt der i England. Jeg husker ikke, om det var i Lithsfjorden de er. Nu vil jeg ønske Dig at leve vel, min Ven, og være hjerteligst hilset fra Din egen hengivne Kone Mikkeline Christensen.

Jeg tænker da nok, jeg faaer Brev om to Dage igjen, hvad min Ven.

Marstal d 3^{die} August 1881

Min egen søde Ven!

Du kan rigtignok troe, at jeg en anden Gang nok skal huske at give Ordre; saa godt det gjør, hvert et Brev jeg faaer fra Dig, min Ven. Det var ogsaa Synd som Du lod mig vente fra Sverrig. Jeg var ikke nær saa glad dengang, naar jeg fik Brev, som for hvert jeg faaer nu. At jeg er ligesaa glad for de Penge fra Swansea som Du, min Ven, tvivler Du vist ikke om. Vi havde jo begge vor Del i dengang de maatte betales, og det var da uden Haab om at faa dem godtgjort og endte med Glæde til, at vi selv kunde klare det. Tænk paa Marius Schmidt, vi kan ikke noksom takke Vorherre for, som det gik os, og som det er gaaet hidtil, og vi vil haabe og bede, at det fremdeles maa gaae os vel, og at vi maae komme nærmere og nærmere til ham, der alene formaaer at hjælpe os allesammen.

Jeg er saa glad for ogsaa, min Ven, at Du alligevel har faaet Udvei til lidt Toi, noget Undertoi skal jeg nok sørge for at have til Du engang, om Gud vil, kommer denne Vei. Se Strømper har Du jo rigelig af for det Første, og derfor mente jeg, min Ven, at Du maaske kunde undgaae at tage de sidste nye, Du fik med, i brug, saalænge det ikke er saa koldt, da de jo bliver mere haarde, naar de ligger efter at være skyllet i Saltvand, saa heller skjælder Franskmændene ud, ja kanskee det kan gjøres nødig sommetider, men den Svaghed har den jo ikke faaet fornylig, saa holder den det ellers gående endnu, den Stakkel, Du maae troe, det er, fordi den bliver vasket hver Uge, det har de rigtignok godt af, kunde de endda komme Hjem engang, men saa har de vel sagtens glemt mig. Mine skal nu have en lille Hvalp omme hos Eders gamle Nabo, Christen Pedersens, som Du ved, der vilde (herover i Jul), de har en lille sød Hund, der har faaet Hvalpe. Iaften havde jeg Visit med Din Moder, Mine, Sophie, Sødster Anne, gamle Christine og Agnes omme i Teglen. Jeg var tilfældig kommen med Mine ind til Agnes en Aften, og saa kogte hun Kaffe, og saa sagde Mine, hun kunde komme med den om til mig engang igjen, og naar jeg nu spurgte, saa kunde jeg godt give noget ud, hvad jeg ogsaa lovede, og da jeg desuden skyldte Christine det, fordi hun havde lagt op for Dig en Dag hun var herovre, saa bad jeg dem allesammen iaften, og sendte bud efter Sødster, Tante Anne til og det trak ud til Klokkeren 12, da jo Sødstrene kom her tilsidst, og saa fortalte Christine, at Du var i et heelt selskab iland, det kunde hun tydelig see, sagde hun, og det troer jeg slet ikke, sagde jeg. Jeg er

vis paa, han ligger ganske rolig og sover, for det var jo Kl. 12. Meget andet fik jeg jo at vide, og Mine, ligeledes som jeg, troer ikke, hun fik det at vide, hun ønskede, saaledes som jeg. Det gik naturligvis gemytlig, som han skriver, Broder Hans, og manglede jeg kun som altid min Mand. Jeg havde endda bagt Kleiner ogsaa, men Du kunde jo ingen faae af dem, min Ven, førend naar engang kommer hjem til mig. Saa kan Du troe, Du skal nok faae. Jeg lægger nu den Psalme i, som Du ønsker, min Ven. Det er en dejlig Psalme, og jeg kan saa godt forstaae, at Du holder af den, min Ven. Mit sidste Brev blev lidt forsinket. Saa jeg skal skynde mig at faae dette færdigt, at det kan komme med Posten med det samme. Hvor jeg glæder mig til de 6 Breve, jeg mindst skal have til. Du maae gjerne skrive mange flere, min Ven, Du maae ikke troe, det bliver for mange for mig, alligevel lev nu vel, min egen Ven og vær hjerteligst hilset fra Din egen hengivne Kone og fra det Du ved nok. Er det ikke underligt ellers, min Ven, at tænke, at Du virkelig skal være Fader, og jeg jo Moder. Ja, vi er det jo paa en maade allerede, og vi vil haabe, min Ven, at vi maae blive det i mange, mange Aar. Jeg er næsten angst hver Gang, jeg skriver noget om dette, for at Brevet ikke skal komme i rette Hænder, for der skulle rigtignok ikke andre læse det ...

I kanten:

...end min egen kjære Mand.

Marstal, 24 August 1881

Min kjære elskede C!

Først maae jeg takke Dig for Dine gode og kjærlige Breve, som jeg alle rigtig har modtaget baade fra 5, 6, 7 eller 8 August, og da paa Linier som meddelte, at Du sendte de 100 Kroner, som jeg ogsaa har modtaget, min Ven, og Dagen efter jeg havde faaet dem, kom her Brev fra Harboe ogsaa med Opgjørelse og 424 Kr. hvilke jeg saa samme dag indbetalte som jeg havde modtaget, af de 100 Kroner fik Styrmandens Kone saa 20 Kr., og de 400 fra H. brugte jeg her i Sparekassen, rigtignok har jeg saa ikke taget af til Husleien til Nov., da jeg mente det var for længe at have dem liggende for Renternes Skyld, men da Mine jo nok udbetaler noget inden den Tid, har jeg saa taget af dem til Husleien. Der staaer nu 1300 i Sparekassen til, som det vistnok vil knibe med at faae klaret i Aar, min Ven, alligevel. For øvrigt har jeg nu noget at foreslaae Dig, som jeg har lovet Din moder, men som Du nu skal svare paa efter eget Skjønne, det er jo angaaende at bygge Huus, eftersom det nu nærmer sig at Mines bliver færdig, kommer det jo lidt paa Bane, naar vi kan begynde, og har vi talt om, Din Moder og jeg, at naar nu der skal betaales reent ud i Sparekassen først, vil det ikke kunne blive begyndt paa Huuset til os til Foraaret uden at der strax skal laanes mange Penge igjen og fölgelig ogsaa stilles nye Cautioner, og for at blive fri for dette mener Din moder jo, at der ikke var noget i at lade dem blive staaende, der staaer nu i Sparekassen ligesom Mine og Jörgens, og saa samle hvad Du vil kunne fortjene i Vinter til at begynde med til Foraaret, hvis det; og det kan vel ikke blive paa anden Maade. "skal bygges paa Accord, og det halve betaales forinden, der skulde jo saa ogsaa sørges for Kalk til i Efteraaret, da den ikke [er] god at bygge med naar den er nye. Du maa nu ikke tro, min Ven, at jeg higer efter at komme i et nyt Huus, jeg er saamænd saa tilfreds her jeg er, som jeg kan være, saa hvis Du, hvad Du altid har sagt, min Ven, vil være klar af Din Part først, saa vil jeg være ligesaa glad derved ogsaa, min Ven, og betale ud alt hvad jeg kan af hvad Du sender hjem, det er jo hvis som vi træffer og taler om det, og har jeg sagt, at jeg kunne jo sagtens skrive det til Dig, og skal Du gjøre, hvad Du selv bedst synes, min Ven, sommetider giver jeg mig til at le af Din Moder, og siger til hende, at jeg troer hun er bange for ikke at faae os i det Huus inden hun dør, men det haaber jeg da nu nok, min Ven, og ligeledes at Du ogsaa vil faae hende at se mange Gange endnu, hun har det jo næsten ved ren Pas[?] med den Stemning, sommetider mere og mindre, som der har pleiet at staaet, hun har ellers nylig været

en Tour til Leby-manden med sin Arm, Stakkel, ja det kan gjerne være Du giver Dig til at le deraf, for det synes jeg, Du har været slem til, og heldigvis er det heller ikke just saa alvorligt, men hun har i nogen tid klaget, at Armen gjorde saa ondt naar hun ville boie den tilbage eller opad, og sagt sommetider, at blot den ikke var lidt af Led, og hun vilde ønske at Leby-manden kunne komme ud engang at han kunde se den, men saa havde hun igjen opgivet det, og ment at det var Gigt, til for nogle Dage siden, hun fik erfare at nogen andre skulde ud til Leby til Manden, og forhørte Mine saa om der [var] plads til [at] komme med og tog hun saa med Din Moder derud og betalte den Deel af Vognleien der tilfaldt dem, og kom Armen da ogsaa istand, da der var lidt der kommen forkeert, sagde han, nu har hun ellers i disse dage haft nogen Smerte i den, men det maae vel nok fordele sig, maaske har hun selv fortalt Dig lidt af alt hvad jeg nu har siddet og skrevet , men Du maa da ikke, min Ven, skrive noget til Din Moder igjen, saa hun skal mene Du spørger med det, jeg selv har det godt, men om en 3-4 Maaneder, som Du fortsætter, min Ven, tænker jeg nok, Drengen er stor, der er Du vist forbavset i Bestikket, lille Faer, jeg tør da ikke stole paa noget mere, naar vi først kommer ind i Sept., men derfor kan der jo gjerne gaae lidt længere, i morgen eller overmorgen skriver jeg igjen, min Ven, og lader nu dette gaae idag, men I kommer der nok næppe saa hurtig andet end der vil kunde komme mange Breve endnu forinden, for I har vel vestlig og vestlig Vind der ligesom vi har den stadig nok hver Dag hernede...

I kanten:

... min egen lille søde Mand, og vær hjerteligt hilset fra Din hengivne Kone. Jeg begynder nok at skrive imorgen igjen.

Marstal d 2^{den} September 1881

Min egen kjærlige Ven,

Jeg haaber da I snart lakker over ved Nova Scotia nu, min Ven, det kan være I har bedre Held med Vinden den Vei end vi har her, først igaar er den gaaet om til Østlig efter at have staaet vestlig nu omtrent hele Sommeren. "Geminis" havde 34 Dage fra Archangel til Holland, men var rigtignok 21de Dage nede med Holland men den er tilbage igjen. Johanne Marie har været paa Kjøbenhavns Rhed i disse Dage, og havt en 14-18 Dage op fra Batten. Sidsel kom iaftes og begge Drengene, som jo havde været med, de skal jo nu til Dunkerque det er vist ikke Meningen den skal vestefter ivinter efter hvad baade Erik og Peter sagde, da de var hjemme, den burde slet ikke dertil sagde Peter Thomsen, idetmindste vilde han ikke gaae den Mai med den mere, og Erik sagde een Dag at Harboerne vilde ikke laste mere paa den, der har jo vel ikke været videre Overskud sidste Aar, men det bliver ikke heldig for Erik skal den lægges op om Vinteren. Jeg veed ikke noget her er passeret at fortælle Dig, min Ven, Lise er jo kommen hjem nu igjen i god Behold, men "Udsigten" til noget, er der ikke endnu, saa jeg veed ikke hvad Du siger, lille Faer. Schmidt Albertsens Marie, der er gift med Morten Christensen var igaar inde og besøge mig, jeg skulde da hilse Dig fra hende. Det er een ligesom Din Sødster Mine, der elsker Børn, men har nu været gift i 4re paa femte Aar uden Forhaabninger, med Sophie er det nok forbi igjen, men lad Dig ikke mærke med, at jeg har skrevet det, forøvrigt taler hun selv om det, men er slet ikke glad for det saadan som jeg, jeg har det vedblivende godt med Undtagelse af nogen Tandpine, kan sove, spise og drikke, og mangler ikke andet end at have Dig hos mig, lille søde Faer. Jeg er bange for at Du ikke naaer og faaer Fornoiselsen at høre Nyheden i Amerika, min Ven, men naar Du saa med Guds Hjælp kommer tilbage til England, skal Du faae see, at Du nok er bleven Fader til en stor rask Dreng eller en lille sød Pige, een af Delene maae det jo blive ikke sandt, min egen Ven, saa kan Du rigtig nok troe jeg vil meget skrive om, nu maae du ikke glemme at skrive til mig hver anden eller tredje Dag, som Du har lovet, min Ven, det bliver jo min eneste Glæde, og allermest i den Tid, Du skal see Vorherre nok vil lade det gaae vel alt sammen, og vil jeg nu ønske Dig at leve vel, min egen kjære Ven, og være hjerteligst hilset fra Din egen hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 14 Septb. 1881

Min inderlig elskede Mand,

Nu vilde jeg ønske vi snart maatte høre at I lykkelig og vel er naaet over til Amerika, min Ven, det er jo nu godt en Maanedes Tid siden I gik fra Frankrig, men I har jo vist haft megen Modvind, men var I endda blot tilsidst kommen der godt og vel, vil vi alligevel være glade, min Ven, her har Vinden staaet østlig i den sidste Tid, men det kan man jo ikke regne efter den anden Vei. "Johanne Marie" er for nogle Dage siden kommen til Dunkerque, Gemini fik Fragt der, hvor de lossede, det er vist i Schidam med Klid til Nyborg, og ligger nu under Ladning, jeg tænker Mine bliver klar med at flytte i det nye Huus til han kommer hjem. De har begyndt at gjøre reent deroppe, men det er ellers knapt fuldfærdig endnu. Jeg skal hilse Dig fra Herman Friis, han har været hjemme fra Kjöbenhavn, hvor han lossede igjen, og var han og Marie oppe og hilste paa mig een Dag, jeg fortalte ham jo saa en bitte om Amerikastouren, men det første han sagde da han saa mig var "Nei nu kan jeg lide Dig, ja nu kan jeg skam godt lide Dig, saadan skal det være". Marie loe og jeg med naturligvis, og tænkte som saa, at det var der vist en "Anden" der også vilde sige, om han kunde see mig nu, troer Du ikke der var det, min Ven. Hvor det dog vilde være rart om Du kunde have været hjemme hos mig nu, min Ven. Jeg troer ikke jeg nogensinde vil komme til at savne Dig saa meget som netop nu, blot jeg dog nu snart maatte faae høre fra Dig, og saa at jeg maatte faae rigtig mange Breve fra Dig, min egen Ven, det maae Du love mig, Du, for jeg vil komme til at længes derefter, min Ven, det kan Du nok tænke. Jeg vilde ønske det var overstaaet hvad der venter mig. Gud give at det ikke maae blive altfor slemt, og at det maae gaae godt alt sammen, min Ven, saa vil vi blive glade, naar vi engang kan gjensees, min egen kjære Ven, var der dog blot ikke saa lang Tid dertil, men det bliver jo vist ikke før til Foraaret Du kommer. Hvordan gaaer det ombord, min Ven, jeg haaber da ikke Du har nogen Kjedsommelighed med nogen af Folkene nu, er Skjelskör Drengen flink og kan han finde sig i Søtrafikken, Stakkel, Fang og Ale og Pippen har det vel godt ogsaa. Jeg tænker, jeg faaer en lille Fugl iaften, Jens Mathiesens Kone har igaar været inde hos Din Moder og sagt, at hun havde kjøbt een. Buret kom saa med Claus ud iaften, og han har den vistnok med tilbage iaften, jeg havde næsten ikke ventet at faae nogen iaar, for vi vidste ikke rigtig Besked, men jeg er glad for at faae den, den sang saa udmærket sagde hun, og naar jeg saa faaer "een" til i Vinter, kan de jo hjælpes ad og synge, ikke sandt min Ven, der vil vist blive Liv, Du,

kunde jeg endda faae Dig hjem, dit Skind, men det hjælper jo ikke hvor meget jeg önsker det, det er ikke Bestemmelsen at alt skal gaae efter vore ...

I kanten

...Önsker, og det var næsten heller ikke det bedste endda.

Lev nu vel, min kjære Ven og være kjærligst hilset fra Din egen hengivne Hustru, og saa det Du veed nok, dit Skind.

Marstal d 18 Septb 1881

Min egen søde Ven,

Jeg var i Kirke i dag og hørte Høstprædiken, og da jeg kommer hjem var der kommen Brev fra Harboe, og hvad troer Du der stod i, ja der stod noget som jeg blev saa glad saa glad for, og jeg i en Fart med det samme om paa Hjørnet for at fortælle det, og for at faae Bud hen i Ommel. Det var da ikke saa meget lang Reise den, lille søde Faer, og Gud ske Tak, som fører Eder saa vel afsted, jeg havde jo begyndt at længes kan Du nok tænke, min Ven, og nu vil jeg ønske at dette her Brev maae komme ud til Tiden, førend i gaaer derfra, og at I saa maae have en rigtig hurtig Reise tilbage til England, saa skal Du see hvad Du vil faae vide, naar Du kommer der, for i Amerika naaer Du det saa ikke, min Ven, maaske tænker Du ogsaa, at det er nok ikke saa næved som hun fortæller mig, naar hun baade kan gaae i Kirke og løbe Nordpaa endnu, men det gjør jo jeg er saa rask, lille søde Faer, hvad vi ogsaa maae takke den gode Gud for, for ellers blev jeg nok hjemme, men i Kirke vil jeg da nu heller ikke mere forinden at alt er godt forbi, og min Bygang er fordetmeste kun om i din Moders, jeg kan hilse fra den lille C. Raahauge, jeg hilste paa ham oppe ved Kirken, han havde ikke været hjemme siden i Foraaret, men Caroline havde været med ham en 6 Ugers Tid i Sommer. Han lovede saa at komme ind og see til mig inden han seilede igjen, hvad synes Du. Harboerne har fornylig kjøbt et fuldrigget Skib for 41,000 Kroner, det ligger i Kjøbenhavn og Andersen, der har "Hornung" skulde have det, sagdes der, men det blev telegraferet til P. Thomsen til Dunkerque om at komme til Kjøbenhavn og gaae med det en Reise, da Hornung nok først skal til Gibraltar, og Du kan troe det har været en ordentlig Overraskelse for Erik og Peter, for de vidste ikke det mindste om det da de var ved Kjøbenhavn, men det var rigtignok heldig for Peter, han reiste saa strax overland og til hans Moder kom her Telegram fra Bryssel om at sende Styrmandspapirer, Toi og andet til Kjøbenhavn, og hun kunde knapt troe det, Stakket, for hun havde kun Aftenen forinden hørt det efter Rygte omme fra Andersens Moder, men er det ellers ikke pænt af Harboerne at de viser de har Tillid til deres Styrmand, thi om Peter end ikke beholder denne, vil han jo vist alligevel faae noget andet nu fra Harboerne, jeg ved ikke Besked om, hvor den skal hen eller hvad den hedder, men muligvis Du har fået Brev fra Møller at han fortæller Dig det rigtig. For et par Dage siden havde vi Brev fra Broder Hans ogsaa, og det gaaer ham jo saa godt som han

kan ønske sig det, han har nu 2 Dollars om Ugen, skriver han, og det er noget andet end at arbejde hjemme for 3/4 Dele om Ugen, mener han jo, hvad han ogsaa skal have Ret i, naar det kun maae bliver saadan ved. Jeg skal nu have skreven ham til dennegang, men det er bleven opsat da jeg jo gjerne vilde høre fra Dig først, lille søde Faer, naar Du vidste hvor glad jeg er i dag, min Ven, blot det nu ikke vilde gaae lang Tid, forinden jeg kunde faae Brev fra Dig. Du skulde bare høre min lille Fugl, den hænger her op over mig i Vinduet og synger og synger hele Dagen, en lille yndig....

[resten mangler]

Marstal d 25 October 1881

Min egen elskede Mand!

Jeg har endnu ikke faaet de par Ord du lovede at sende iland med Lodsens, men skriver alligevel i dag, min Ven, i tilfælde at der en anden Dag skulde komme noget iveien, og er det bedst at jeg begynder med at fortælle Dig at jeg endnu er rask og har det godt, saa det bliver maaske snarere Din Beregning som jeg loe af lille søde Faer der alligevel kommer til at holde Stik, istedetfor min egen, men det er da ligesaa meget de andres Skyld herhjemme, der har sagt at jeg kunde ikke gjøre Regning paa de sidste Maaneder, især første Gang. Fortidlig kommer jeg nu i hvert fald ikke thi saa havde det været forbi, men det maae vel ogsaa være bedst naar det kan gaae sin naturlige Gang Tiden ud.

Dine Breve, min Ven, har jeg alle modtaget. Første Gang kom der 4re paa engang om Aftenen, 3 til mig og eet til Din Moder. Hun var her just da de kom for hun kom dengang og blev hos mig om Natten for en Sikkerheds Skyld, nu er hun imidlertid fri igjen, da Rina er kommen hjem, og nok vil tage sig af mig og det er jeg glad for. Saa fik jeg et Brev om Aftenen, hvor Du ikke var ved Humør, min Ven, men saa kom de to af 4de og 7 October, som jeg ogsaa blev saa glad for, min Ven, det fra den 4de havde saa kun været 14 Dage underveis, nu venter jeg hver Dag det omtalte Lods brev til, men har næsten tænkt, min Ven, at hvis Du ikke er kommen ud den Dag har du maaske dog naaet og faaet mit Brev hvori jeg skrev d 18 samme dag vi fik det at vide af Harboe, men ellers har Du vel bedt Dem derinde om at sende det til Swansea, hvor det dog var morsomt Du skulde hertil Du, Du kan troe jeg blev ligesaa glad dermed som Du, min Ven; og jeg tænker at Hagen og Mohrbutter ogsaa blev glade dermed, for Du søger jo da vel Deres Contoir igjen, min Ven. Blot Du ikke bliver altfor stolt, lille Faer, naar Du nu faaer den Nyhed at fortælle Dem. Fru Hagen maae Du da hilse paa mange Gange, min Ven og Hagen ligesaa. Hvad gjør Du nu med Portraitter, hvis han kræver dem, saa kommer Du til at gjøre Udvei dertil og saa vil Du ogsaa nok sørge for Toi, min Ven, til Dig selv og ikke lade det gaae over dennegang. Din tykke Vinterfrakke kunde vist behøve en nye Floielskrave, vi har saa koldt her allerede, og har ikke faaet det mindste gode Veir her hele Sommeren. Førrige Uge især var det et reent Uveir der forvoldte Søskade rundt om især under England er der gaaet saa mange Fiskerfartøier bort. Rasmussen fra Ommel der fører "Agnes" har mistet Baad og Jolle og flere Seil stod der i Avisen og faaet 11 Støtter, skanseklædning og Lønning flaaet overbord af en Braadsøe. Christen

Halmøes Skude er bleven paaseilet af en Bark ved Falsterboe som seilede bort fra den uagtet de raabte fra Skonnerten til dem om at blive og frelse dem, da de var bange de skulde synke, den drev saa et par Timer uden Master stod der i Avisen til der kom en Damper som holdt sig hos den hele Natten over til der kom en anden om Morgenen og seilede den ind til Kjøbenhavn. Snedker Niensens Søn Christian førte den og blev slynget overbord ved Sammenstødet, men lykkeligvis reddet igjen. Blot der ikke bliver formange Ulykker at spørge allerede her gaaer Rygter om andre som de ikke ved med Vished endnu. Mines Jörgen slap hurtig ned til Königsberg fra Nyborg af. Han ligger der og lader Hør og Hamp og skal til en lille Plads et Sted i Kanalen som jeg ikke husker. Raahauge kom saa fra i Nyborg og der er vist ingen Nød for han nogensinde tager ham med mere. Jörgen er med Daniel endnu og det lader til at gaae rigtig godt de har været i Antwerpen, men har ligget ved Vlissingen d 11, og haaber Sophie jo at de ogsaa har ligget der det slemme Veir over, men har ellers ikke hørt noget nu, har vi hele sidste Uge havt stiv østlig Vind, og jeg er kjed over hvis de maaske rækker ud i Atlanterhavet ogsaa, min Ven, for efter Avisen staaer der hver Dag over Canalen og de Britiske Øer, men det er noget Peder Thomsen kan bruge, jeg fortalte Dig i mit sidste Brev at Harboerne jo havde kjøbt en stor Skude paa 1100 Tons, og telegraferede til Dunkerque efter Peder Thomsen som skulde gaae med denne Reise til. Andersen der har Hornung kom hjem og burde tage den. Peder reiste saa overland til Kjøbenhavn hvor de laae og lastede Jern og er den 10de gaaet derfra til New Orleans men laae de slemme Dage ved Helsingør. Dertil var Johanne Marie samtidig ogsaa naaet fra Dunkerque, men for ham er jo en slem Stopper da han skal ned i Hernösanddistriktet igjen, der kan rigtignok snart skee Forandring i Folkets Stilling for hverken Peder eller Erik tænkte jo paa det da de var med Kjøbenhavn paa Reisen til Dunkerque. Jeg ved ikke hvad mere Nyt jeg skal fortælle Dig min Ven. Jo Tønne har forlovet sig med Anne Svane. Det er det sidste Nyt og jeg vil meget hellere fortælle Dig lidt om mig selv lille søde Faer, og det er at jeg længes og længes efter Dig hver eneste Dag der gaaer som aldrig før, hvad vilde jeg dog ikke gøre til at kunne faae Dig hjem, om end kun en lille Tid netop nu, det kan heller ikke være rigtig min Ven, at vi saadan skal være adskilt saa lang Tid, vi er jo dog gift for at leve Livet sammen med hverandre og hvad anderledes glad troer Du ikke jeg vilde være, naar jeg nu kunde have min egen kjære Mand at tale med og holde mig til istedetfor at jeg gaaer her ene den ene Dag efter anden. Blot jeg snart kunde faae det overstaaet, saa vil Tiden maaske gaae bedre for mig til Du engang kan ventes hjem min Ven.

Fra Din Moder skal jeg hilse Dig. I Swansea vil Du nok faae Brev fra hende og hun har jo ogsaa skreven til Amerika men Mine har skreven udenpaa det til Det Danske Consulat i Nova Scotia og derned er Brevet gaaet, og er naturligvis ikke kommen til Dig til Tiden efter den Adresse, men det er nu hverken Mines eller min Skyld. Førend jeg talte om Adressen sagde Din Moder at Du havde skreven den i hendes eget Brev og jeg vidste heller ikke af hvornaar hun havde skreven eller afsendt sit Brev, da hun jo som sagt har ladet Mine skrive paa Brevet. Jeg veed heller ikke hvorledes Du har skreven i Din Moders Brev da jeg ikke har seet det men Du har naturligvis ikke skreven paa den Maade at det skulde være Adressen men stolet paa at Din Moder vilde faae det hos mig. Aa jeg har saadan leet deraf. Tænk Dig nu at Brevet er sendt til Det Danske Consulat i Nova Scotia. Hvor troer Du det er tørnet, og saa mente Din Moder sommetider om jeg ikke troede Du kunde faae det opsporet og det har bestemt været noget godt i det Brev, for hun kunde saamænd være saa kjed derover, Stakket, naar vi talte derom. Du skal nok faae gode Pølser min Ven og Asier. Pærer har jeg faaet om end ikke saa mange som Du mente min Ven, for de var allerede bleven noget [ulæseligt] dengang, da de fleste var blæst ned. Jeg fik saa to Skp. nede fra Kraghnæs og lod tørre men der blev rigtignok ikke ret mange ud af dem saa Du kan blot have dem til af spise selv, min Ven. Jeg har rigtig ventet at skulde faae det Lods brev nu i dag er det den 27 men nu sender jeg dette og saa snart det saa kommer skriver jeg igjen, min Ven. Moster Anne og de alle sammen har det godt og kan jeg hilse Dig fra dem, og vær nu især hjerteligst hilset, min Ven fra Din egen hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 2^d November 1881

Min kjære elskede Mand!

Jeg har født en lille Pige, min egen kjære Ven, som Du nu er bleven Fader til. Du er jo da glad for en lille Pige, min Ven, om du end helst kunde have ønsket en Dreng. Hun er ikke ret stor, det Skind, men en sød lille een, som vi vil bede den gode Gud at give os Glæde af, men først takke ham for at skjænket os. Jeg har det saa godt som jeg kan vente det efter Omstændighederne og vil vi bede til at det vedblivende maae gaae fremad. Det var jo d 29 October om Morgenen Kl. 3 at hun blev født, min Ven, som Din Moder vel har meddelt Dig, og om Aftenen fik jeg det Lods brev, som jeg havde gaaet og ventet paa, min Ven, og om Middagen havde jeg faaet Brev fra Broder Hans, som vedblivende har det godt og tjener gode Penge. Ja, Du faaer vist noies for idag, lille søde Faer, nu er Du jo virkelig Fader, ikke sandt Du, for jeg kan knapt holde om Pennen mere af den Grund jeg har skreven, det er mærkelig saa Kraften og alting kan forsvinde, og jeg ligger jo i Sengen og skriver, var Du endog hjemme, min Ven, saa vilde jeg først være glad kunde jeg have Dig og tale med, men det kan jo ikke hjælpe. Gud give nu I snart kunde komme lykkelig og vel til Swansea, min Ven, og vær nu hjerteligst hilset fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Jeg skriver igjen saafremt jeg kan taale det, min Ven.

Marstal d 5te November 1881

Min egen kjærlige Mand!

Hvor den gode Gud dog lader Alting gaae godt og vel. Jeg havde jo slet ikke turdet gjøre mig Haab om at høre fra Dig endnu, min Ven, og saa iaften kom Pigen med Telegram. Du kan nok tænke Dig jeg blev glad saa glad, men allermest glad for det lille Ord der stod, min Ven, som Du skal have hjertelig Tak for, for det sagde mig jo at Du alt havde faaet læst Din Moders Brev, og selvfølgelig ogsaa var glad ikke sandt, min Ven. Jeg sidder i dag oppe og skriver. Det er jo ottende Dagen og vil Gud at jeg bliver ved at have det godt skal jeg jo og nu hver Dag. Jeg har jo ikke rigtig svaret paa Dit Brev som jeg fik den Dag jeg blev syg. Underbukser skal Du sikkert faae, min Ven, det har jeg jo skreven om, og vil Du have blaa skal Du ogsaa faae det, jeg havde ellers spekuleret paa graat, lignende noget Mine har faaet gjort istand til Jörgen. Det er sort og hvid Uld blandet, og varmt blødt Toi endda det er kun halvulent, men Ulden skal farves bliver det lidt mere haardt, men Du skal som sagt faae det som Du vil have det, min Ven, og saa kan Du jo sagtens give mig et Ord for det endnu, jeg har Garn til et par gode Uldtørklæder til Dig ogsaa og andre Dele, naar jeg faaer det gjort istand, men Du kan jo ikke faae noget deraf førend Du engang kommer hjem, og indtil da maae Du selv sørge for, min Ven, at Du ikke savner det Nødvendigste. Til Svar paa hvorledes Harboe har tilskreven mig, kan Du selv see, min Ven. Opgjørelserne skulde jeg vel egentlig have sendt Dig til Amerika, men jeg meente ikke det behøvedes dengang Du var saa langt borte, og mit Svar til Harboe dengang lød saaledes

Marstal do do

Hr J. Harboe, Skjelskör

At Deres meget ærede Skrivelse med indlagte 424 Kr rigtig er modtaget, underrettes De med disse Linier om, idet De takkes mange Gange for samme, ligesom De ogsaa takkes for Deres Meddelelse i sin Tid om "Hernös" Ankomst til Bordeaux.

Med megen Agtelse

Mikkeline Christensen

[På hovedet:

Det var naturligvis skreven lidt pænere.

Kunde det gaae an, min Ven]

Hvad skal vor lille Pige saa hedde, min Ven, jeg synes jo ikke rigtig om Ellen Marie. Hvad synes Du om Eline Marie Christensen eller Elna Marie Christensen. Nu kan Du sige mig Din Mening, min Ven, Marie er jo efter Din Moder for det skulde vel ikke være Emilie Marie Christensen. Det var lidt af Moders og Faders Navne, og da ogsaa af mit jo. Det er saadan en sød lille een Du ved med et par klare mørkeblaa Øine, to smaa runde bløde Kinder og en lille sød Mund, men jeg ved ikke rigtig om den lille Næse kommer til at ligne min eller Din, den er jo saa lille endnu, den Stakkel, men den skulde ellers helst ligne Din og saa har hun næsten langt mørkt Haar, men det taber hun vist. Jeg kunde lægge hende til Brystet Dagen efter hun var født, og jeg har saa meget Mælk nu at hun ikke faaer andet, det Skind, Du skulde bare see hende slubre den i sig. Det er ogsaa en Skam at Du ikke kan komme hjem til os, lille søde Faer, men skriv mig nu rigtig flittigt til, min Ven, hvad siger Hagen, Du har vel maattet spenderet en Flaske Viin paa din Nyhed. Her er allerede skænket to Fl. Kirsebærviin til hver som kommer og seer til Barnet og mig. Mine kimser ad, fordi det kun er en Pige, det vil du ikke engang have, siger hun, hun maatte ønske hun kunde faae saadan en lille sød Pige. Først saa var der dog idetmindste Haab om at der ogsaa kunde komme en Dreng men der er ikke Udsigter hverken til Dreng eller Pige. Sophie derimod har jeg jo fortalt dig om. Der bliver knapt nok Plads til Nyheder, min Ven, men jeg vil dog sige Dig at Johanne Marie er kommen til Hernösand for et par Dage siden, som rigtignok var godt at høre, og tænke Dig Peder Thomsen maaette søge ind til Leith med lækt Skib og skal losse op, og vi troede han gik med en østlig Stryger Kanalen ud og ude i Atlanterhavet, da der for en halv Snes Dage siden kom Brev om dette, som var uhyre ...

I kanten:

...kjedeligt for Peder. Det her er ikke godt at høre [?]

Marstal d 10 Novb. 1881

Min egen elskede Mand!

Tak for Din Lykønskning baade til Fødselsdagen og især til lille 'Babbis' Fødsel, jeg kan jo saa godt begribe at Du er glad derfor, min egen kjære Ven, og at jeg ogsaa er det behøver jeg jo vel næppe at fortælle Dig igjen, endskjøndt jeg jo seer i dit Brev at Du vil have hende ganske for Dig selv, men en lille Part synes jeg da ellers nok at jeg har fortjent, min Ven, isom naar jeg nu pleier hende godt saa at hun bliver stor til Du engang kommer hjem, hvor det vil blive yndigt, Du, blot hun nu maae blive rask saa vil hun jo kunne trives godt til Foraaret, og saa seer Du mig med Babbi paa Armen indenfor Vinduet, naar Faer kommer gaaende og skal hjem til os. Det bliver ganske som Du har forestillet Dig det, min egen kjære Mand. Nu er jeg snart ovre det værste, Du, jeg kan nu begynde at gaae lidt ned i Huset igjen, men rigtig taaler jeg det jo ikke endnu og det hedder jo ogsaa at være forsigtig at ikke det sidste skal blive værre end det første, jeg har jo gudskelov havt det saa godt som jeg kunne vente det og kan mærke hvorledes jeg Dag for Dag bliver raskere, og jeg troer heller ikke jeg i det afgjørende Øjeblik har havt det slemmere end de fleste (ihvormed det var slemt nok kan Du tro) og vistnok ikke saa slemt som for mangen en især naar der maae tyes til Lægehjælp. Saa vi har meget at takke den gode Gud for, min Ven. Du maae ikke have læst mit Brev rigtig igjennem, lille Faer, for ellers vilde Du have læst, at jeg jo vel havde begyndt at skrive mit Brev d. 25de, men først sluttet det den 27de, da jeg jo stadig ventede det Lods brev fra Pectau [??] skulle komme først, og det var jo først d. 29de at Pigebarnet blev født, men allerede om Aftenen d. 27de, da jeg sad og skrev var jeg ikke rask og tænkte nok ved mig selv, at det vist blev det sidste jeg skrev til Dig den Side Sengen. I den tid Du benævner var her ikke andre end Din Moder, Madam Thomsen og Madam Weber naturligvis. Du ved jo vel nok hvem Madam Weber er. Rina var saa i Kjøkkenet og holdt Tingene tilrette til det var forbi. Nu har jeg allerede et Par Gange været afbrudt i mit Skriveri, og tænk Dig som jeg nu sad med den lille paa Skjødets her ved Bordet kommer Marie uden for Vinduerne, Marie over fra Frants Rasmussens, Du, og faaer Øie paa mig indenfor og Du kan troe hun slog Hænderne sammen af lutter Forbavselse over at jeg havde faaet en lille Pige. Hun har sagt op i Frants Rasmussens, og var kommen hjem for et Par Dage siden og havde først da faaet det at vide af Marie, Hermans kone, hvorledes det var fat med mig, og det havde hverken hun eller Madam Rasmussen vidst eller haft mindste Anelse om, sagde hun for det var jo ikke til at see da vi var der. Nu maatte jeg endelig hilse Dig mange Gange og gratulere Dig,

sagde Marie, og hun vilde skrive til Madam Rasmussen iaften og fortælle hende det og hun skulde rigtignok love for hun vilde blive forundret og tænke, Du, det er ikke uden en 5-6 Uger siden Madam Rasmussen har faaet en Lille, og hun saae allerede saa svær ud da vi var der. Jeg skulde bede Dig hilse Tømmermanden fra Frants at hans Toi var arriveret. Det maae rigtignok have været slemt Veir den Vei ogsaa, min Ven, naar det har kunnet tage saadan paa Herman, dog har I vist havt det Gode at Vinden har været med. Er det en flink Tømmermand der er med, min Ven, at I kan gjøre noget af Skaden istand selv, og bliver det ellers ved at gaae godt med Mandskabet. Hvad siger Skjelskør-drengen om at seile i saadant Veir. Ja nu lader min Pige sig høre igjen saa Du faaer vente lidt lille Faer. Det er jo desværre rigtignok med Peter Thomsen og alt Kobberet skal af Skuden, siger Hans Madsen. Det bliver en slem ....[fortsættelse mangler]

Marstal d 12 Novb 1881

Min egen kjærlige Mand,

Hjertelig Tak for Dine Breve, min Ven, jeg modtog dem iaftes tilligemed indlagte Vexel og er Pengene til Styrmandens og Kokkens Koner alt besørget. Frants Rasmussen skal jeg skrive til i morgen og sende de 18ten Kr og de øvrige vil jo saa blive for mig at benytte til Udgifterne der forestaar. Blot jeg kunde have klaret Assurancen til Nytaar med dem ogsaa, saaledes at hvad der kommer fra Harboe kunde blive udbetalt, men det er jeg bange for bliver knapt. Du kan nok forestille Dig, min Ven, at der gaaer mere til i Huset i denne Tid, men det maae vi jo finde os i, og Rina tager det saamænd saa tarvelig som mulig, Stakkel. Jeg er jo nødt til at holde lidt endnu for Barnets Skyld. Du skrev ingenting om at købe Kalk, min Ven, men det har jeg ikke gjort endnu, synes Du vel det er værd at sætte Pengene i den saa tidlig, naar vi nu alligevel ikke faaer bygget til Foraaret. Skulde vi ikke hellere see det paa med den til Sommeren eller Foraaret og naar vi saa er bleven fri af Sparekassen, kunde vi jo sagtens faae den. Jeg længes efter at see hvad der bliver fra Harboerne for at see hvor meget det slaaer ned paa den. Det er jo 1300 der staaer, og 300 skal vi have hos Mine til og 100 hos Sophie. Ja, om det nu ikke naaer sig denne gang, min Ven, saa vil det naar alt maae gaae vel med Lethed kunde naaes til næste og vil vi maaske saa endda kunde faae tilovers til at købe Kalk for. Du ved ikke hvor godt det gjorde mig at læse Dit Brev, min egen kjære Ven, men hvor kan Du mene at jeg ikke skulde være glad for saadan en kjær Guds Gave, troer Du ikke jeg har en hidtil ukjendt Følelse naar jeg seer paa det lille Væsen, og saa naar hun ligger og sover, Du, aa Du skulde see hvorledes der saa sommetider kommer disse uskyldige Smil om hvilke man siger, at saa leger Guds Engle for dem. Gud give dog at hun maae blive ved at være rask og altid blive sine Forældres Glæde. Jeg skal hilse og gratulere Dig fra Jörgen Albertus Boye, han var her igaar eftermiddag og saae vor lille Pige og sad og talte med mig. Han havde seilet noget uheldig iaar sagde han. Han kom da af med en 5-600 Kr foruden sin hyre, sagde han, og han var naturligvis ikke rigtig med Humøren. Fra Rasmus Hermansen skulde jeg ligeledes hilse og gratulere Dig. Han var ogsaa her for to Dage siden og saae det Pigebarn, og sagde Farvel, da han skulde seile. Han har været hjemme en Tid, da han har havt en slem Halstour, som dog nu er forbi. Trine har i Søndags faaet en lille Dreng. Troer Du Du vil kunne faae Erstatning af Assurancen her, min Ven, de kan jo ikke reise til Swansea for at taxere Skaden, og kan det klare det at Du forklarer dem det. I skal saa i Tørdock der i Swansea igjen, min Ven, det bliver kanske i den

samme vi var sidste Aaar. Det er saa morsomt for mig at tænke mig de Steder jeg er kjendt, og at Du nu er der igjen, min Ven. Hils nu Fru Hagen saa mange Gange, deres lille Pige er vel snart stor nu, hils ogsaa Fru Münte skulde Du komme derop eller bed Münte om det og vær Du nu hjerteligst hilset, min kjære Ven fra Din egen lille Pige og Din hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 16 Novbr 1881

Min egen elskede Mand!

Tak for Dit Brev af 9 d min Ven, men Du lovede jo at ville skrive Dagen efter igjen og det har jeg nu ventet paa i to Dage, lille søde Faer, men ikke erholdt det endnu, da jeg nu imidlertid længes efter at skrive lidt til Dig igjen, min Ven, lader jeg dette gaae, og haaber jeg saa nok i morgen at faae et Brev fra Dig igjen. Saa Du bryder dig ikke om andet nu end Din egen lille Pige, hvad troer Du din store Pige siger hertil, min Ven, og Du troer ikke engang hun kan danne sig en Idee om, hvor glad Du er for Barnet, det vil jeg tilgive Dig, min Ven, da Du ikke kan gjøre Dig nogen Idee om Moderfølelsen eftersom Du kun er Fader, men derfor vil jeg ikke sige at Barnet er alt for mig, havde jeg ikke tillige min Mand, da vil da min Glæde kun være halvt saa stor, det er netop min Skyld, min egen Ven, at Du er saa lykkelig med det lille Væsen, og jeg, ja jeg har nu to at leve for, min Mand og mit Barn. Havde jeg Dig dog blot hjemme, min Ven, blot een Dag, hvor jeg dog ønsker det. Du ved jo nok, min Ven, at naar man er to om Glæden er den dobbelt stor, men for ret at nyde den, maae man være sammen, og ikke hundrede Mile skilt fra hverandre. Jeg har det heelt godt nu, min Ven, og vor lille Pige ogsaa, hun har vel i de sidste Dage havt nogle Blegner og lidt Udslæt paa Brøstet men det er omtrent godt igjen, men paa Søndag tør jeg ikke rigtig lade hende komme i Kirke endnu, da hun har været noget urolig, vistnok fra de Blegner af, og skulde de gjerne helt [være, red.] forsvundet først, da vi ikke ved hvad det var for nogle og for mig selv vil det ogsaa blive vel tidlig at vare mig i Kirke, da det kun bliver 3 Uger efter, men vil Gud til næste Søndag igjen, da kunde det lade sig gjøre. Emma er vel et smukt Navn, min Ven, men naar Du ikke synes om Emilie, og det skal ligne lidt efter Moders, har jeg tænkt at lade det blive Elna, synes Du ikke det er et lille kjønt Navn ogsaa. Det bliver saa Elna Marie Christensen, men troer Du vel I vil komme fra Swansea før næste Søndag, naar I nu baade skal i Tørdock og maaske have Kul i ogsaa, min Ven, og det som Du skriver kun gaaer smaat med Losningen, det vilde jo saa blive Søndagen d. 20 vi burde holde det Barselsgilde, og hvorefter Du vilde kunne have at rette Dig. Jeg synes selv ikke om at det skal være forlænge inden Kirke, det er saa trygt naar det er undergivet Jesu Kirke og hører Børn til. Du skulde see, Du, nu hun ligger og sover, saadan en yndig lille sød Een det er, men jeg kan nok mærke kan Du troe, at jeg ikke er mig selv alene mere, det bliver mig nok et lille Herskab i Vinteren som jeg kommer til at rette mig efter. Hun har ikke ladet mig sove een Nat

tilende endnu, siden jeg fik hende, i Reglen faaer jeg i det hele kun højst en 3-4 Timers Søvn, nu skal jeg ud og prøve om jeg kan faae begyndt paa første Vagten, godnat, Du...

I kanten:

...og din lille Pusling, vedlagt følger hvad Du ønskede, min Ven. Lev vel og vær hjerteligst hilset fra Din hengivne kone.

Marstal d 18 Novbr 1881

Min egen kjære Mand!

Se nu har jeg faaet min Pige til at sove, og nu skal jeg see og fortælle hendes Fader at jeg fik hans Brev i dag og blev saa glad herfor, lidt kjed blev jeg dog ogsaa, da jeg kunde mærke at Du igjen har havt lidt Ubehageligheder med et par af Mandskabet, men det maae Du ikke tage Dig saa nær, min egen Ven, der er jo lige saa mange forskjellige Characterer, som der er Folk og desværre er de ikke alle mere retskafne, at Du er overfor Mandskabet som Du bør, kjender jeg kun altfor godt. Vær derfor kuns ikke Kjed, min Ven, men tænk hellere paa Din lille Pige og hendes Moder, og vær glad med dem. Ganske vist, min Ven, havde Du en Beskjæftigelse ved Landet, da var det noget andet end at seile tilsøs og være fra dit hjem hele Aar ad Gangen, men det er jo nu engang saa, og noget er der desuden ved alle Stillinger, det seer vi for Eksempel til Hagen og Mohrbutter, jeg synes dog ellers Mohrbutter lod saa skikkelig, Du, Hagen var jo mere vanskelig. Münte gaaer det da vel godt med endnu. Det var feil som jeg har skreven om Daabsdagen, min Ven, det bliver jo først Søndagen d. 27., men saa er det Meningen, saafremt der da ikke kommer noget iveien. Sin Moder troer jeg ikke hun kommer til at ligne, jeg ved igrunden ikke rigtig hvem hun ligner, men det gjør heller ikke noget for det er en yndig lille velskabt Pige, og det er Hovedtingen, jeg troer nok som Du skriver at Du kommer til at holde mest af hende, og at det altid vil blive Faders egen Pige, om der kommer nok saa mange Drengene, men de Drengene skal Du ikke tænke saa meget paa for Du kan jo dog ingen faae for det første alligevel lille søde Faer, hvis det egentlig er Meningen at du skal have nogen, det kan jo lige saa godt bliver Piger. Saa du skal ud til Cap Verde igjen, min Ven, sagtens skal Du jo vel saa over til Amerika derfra ogsaa, skal Du saa træffe paa "Makau Makau" i St. Vincent kan Du jo sagtens hilse ham, han vil vist lee over hele Ansigtet, Stakkel, naar han seer Dig. Nu klarer jeg mig saavidt ene igjen, min Ven, baade med Mandskab og det hele, det er rigtignok en Lykke naar det kan gaae saa godt blot hun vilde blive lidt rolig om Natten, det Skjind, men det giver mig jo lidt Hovedpine, naar jeg foruden om Ugen for det meste maae gaae den halve med og drømme, men jeg faaer see at blive vandt til det. Lev nu vel, min kjæreste Ven, og vær hjerteligst hilset fra Din lille Pige og Din hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Pigebarnet hjalp mig med at skrive den sidste Side, lille Faer, derfor staaer det saa pænt, hun vaagnede og græd og maatte jeg saa tage hende op i Armen, men skrev lige godt...

I kanten:

... færdig til Dig, min egen søde Ven.

Marstal d 23de Novbr 1881

Min egen kjære Mand!

Tak for Dit Brev min Ven som jeg modtog i dag, en [ulæseligt] forud havde jeg lige havt Brev og Penge fra Skjelskør ogsaa, 708 Kr 44 Øre, der er vist ikke noget iveien med Rhederen maa Du troe lille søde Faer, han er vant til at lade Dig handle paa egen Haand, og har vel derved ikke fundet det nødvendigt at skrive, der var skreven et par Ord med Pengene naturligvis der lød helt pænt saaledes: Hr Capt. Christensens Kone. Ifølge Deres Mands Opgave tillader jeg mig herved at sende Dem hans Andel i Netto Overskudet for sidste Reise Kr. 708 44 Øre, hvis Modtagelse De med et par Ord bedes anerkjende. Med megen Agtelse osv. / jeg har jo ogsaa glemt og fortalt Dig min Ven at her kom Brev fra Harboe om, at I var kommen til Swansea Dagen efter at jeg havde havt Telegram fra Dig saa jeg haaber Du ængster Dig uden Grund, og at Du ogsaa har havt Brev fra ham inden Du nu modtog dette her, men lad mig saa vide min Ven om der skulde have været noget iveien med ham hvad Du jo vil kunne see af hans Brev. De 600 Kr. skal nu op i Sparekassen paa Tirsdag men det ene 100 kommer jeg til at tilbageholde til Assurancen. Det er godt nok at Du er glad ved din Pige min Ven og det er jeg jo da ogsaa ihvor vel jeg stadig hører at jeg ingen Deel har i hende, men jeg er sommetider ved at blive kjed i det ogsaa, for der er formentlig ikke Forslag i Pengene til hvad jeg er nødt til at kjøbe til hende hvor noie jeg end regner det ud, og nu det Barselgilde som vi jo faaer paa Søndag. Nei veed Du hvad lille Faer. Du kommer til at slaa Drengene ud af Hovedet de første Aar, for ellers kommer du til at mærke det alt for meget, og jeg kan jo desuden resikere kommer der flere af den Slags, tilsidst ingen Ting at blive for Dig naar dette her lille Stykke allerede har trængt mig saameget i Baggrunden. Du skulde ellers see Du, jeg kan allerede see hvorledes hun bliver større, og saa kjøn hvid er hun nu ogsaa i sin Hud, ja det er ligegodt en lille sød een, og jeg vilde blot ønske Du var her og kunde see hende. Kunde Du endda faae Fragt inden Du gik fra Swansea min Ven, det er saa kjedeligt skal Du gaae uden at vide noget, jeg skal nu hen og lade "Faer" vide ogsaa, at jeg har faaet de Penge, og da jeg har travlt med at sye, og skal være færdig inden hun vaagner maae Du noies for [i]dag lille søde Faer og være hjerteligst hilset fra Din Pige og Din egen hengivne Kone. Mikkeline

Marstal d 27 Novbr 1881

Min egen elskede Mand!

Hjertelig Tak for Dit Brev min Ven, jeg blev saa glad derfor hvor kort det end var, naar jeg kuns alligevel maae være Din kjære store Pige min egen Ven, maae Du gjerne holde saameget af den lille som det er Dig mulig, det bliver ikke meget jeg skriver iaften heller min Ven. Klokken er strax eet, og jeg har først nu faaet vor Pige til at falde til Ro. Det har jo været en Hoitidsdag for hende i dag, og vi vil bede den Herre Jesu som nu har antaget sig hende, at det maae blive til Glæde og Velsignelse for hende selv og hendes Forældre, og at han vil give os Forstand til at lede hende til ham. Hendes Navn blev forandret lige paa det sidste og hedder hun nu Elna Chatrine Christensen, de mente Alle, at naar Moder skulde nævnes, og skulde jeg da idetmindste lade hende hedde Chatrine naar hun ikke maatte hedde Ellen. Det lyder maaske ikke saa kjøndt som Marie eller de andre der har været tænkt paa, men jeg haaber ikke Du har noget derimod min egen Ven, og Barnet vil jo kuns blive kaldt Elna, jeg havde bedet Din Moster Karens Mand til Fadder, men han var ude med Krydsjagten dengang, og de vidste ikke om han kom hjem til i dag, og hans Øine var desuden saa daarlige i denne Tid, at han ikke kunde taale at gaae uden Bind med dem, saa jeg fik Moster Lines Mand til gaae i stedet. Lises Anders havde jeg nu bedet i Spøg saagar, forind jeg fik hendes og Anders Dahl her ved Siden af var saa Ungkarlsfadder da Ole ikke var hjemme og jeg ikke vidste andre, og jeg selv bar det saa og holdt samtidig min Kirkegang hvortil jeg blev fulgt af Din Moder. Fadderne var saa her til Middag, og fik vi en god Oxesteg, og nu ieftermiddag havde vi jo Barselgildet som bestod af en 16-17 i det hele, din Moster Karens Mand var da alligevel kommen iland hen mod Aften, og fik jeg Ellen Marie, til at føre ham herop og spise tilaften med, og troer jeg han var heelt glad dermed, han og (Faer) sad jo saa saa rart og slog paa Disqoursen, Moster Line har da ogsaa været her til Gilde hele Eftermiddagen, hvorimod Moster Anne havde bedet at være fri, da hun ikke havde gaaet til Barselgilde i mange Aar, og aldrig havde været henne til Trines, Claus er da ogsaa hjemme i denne Tid, men han holder jo meget mindre af at gaae til Gilde og havde jeg da egentlig heller ikke bedet ham. Jeg har jo glemt og fortalt Dig at Jørgen Albertsens Sophie tog Huen af Barnet, hvad hun er heelt stolt over sagde hun og Christine havde jeg saa ogsaa bedet til Gilde og hun var rigtig ved Humøren og skulde jeg hilse og gratulere fra begge og da saa vidt fra (Faer) og hele Selskabet her var saa foruden jo Lise, Madam Thomsen, Hanne, Anders Dahls Sødster, Marie der var i Frants Rasmussens Rines Datter, Rine besørgede jo

Kjøkkenet. Sødster Anne og Mine var jo selvfølgelig ogsaa, men Sophie bad sig ogsaa fri, da hun ikke kunde passe sit Toi, og slet ikke var rask, det hele gik ellers formesten saa godt og savnede jeg kun min egen kjære Mand at dele min Glæde med. Hun skreg himmelhoit Pigebarnet hele Tiden Daaben stod paa, men det var alt sammen med tørre Øine, og hun saa alligevel saa sød ud det lille Skind i sin lange hvide Kjole, ja nu har jeg omtrent fortalt Dig Medsten lille søde Faer i morgen eller rettere op ad Dagen faaer jeg ikke Tid, og vil Du maaske ogsaa kun lige kunne naae og faae det min Ven inden i gaaer derfra, jeg tænkte nok der er ingen Ting iveien med Harboe min Ven, jeg er glad for at Du fik den Sorg slukket, Dit kjære Skind, Du bliver saa snart modfalden men fortæl det mig altid min Ven..[fortsættelse mangler]

Svansea den 5 December 1881

Min egen Kjærlige Kone

Tak for din skrivelse af 27 Nov min Wen, jeg havde rigtignok vendet et net par linier her enden jeg afgik herfra, men jeg seer nog at jeg for ingen. Du Skriver min Wen, at nor Du blot moe være min egen kjære Pige, soe moe jeg gjerne holde soemeget af den Lille som jeg vel, om Worherre en vel Skenke vi faae eller mange Børen, soe vel jeg dog aldrig haabe at jeg skulde faa det tilovers for nogle af dem, som jeg har og bør have for min Kone, Du er jo det eneste Menneske her i Livet min Wen, som jeg har og kan holde og støde mig til og det eneste jeg kan obne mit Hjerde for, I forandre soe Barnets Navn poe det sidste min Wen, det syndes jeg just ikke rigtig om da jeg leste Dit Brev, havde jeg

Side 2

Været hjemme, da havde det ikke sket, men det vil Wi nu ikke tale om mer min Wen, men det at Moster Ane ikke var med, det var slet ikke efter mit Ønske, havde han C ikke været Hjemme soe havde hun nok kommet med Stakkel, det har joe ellers været et rigtig pend Selskab, nu kan Du hilse gamle Christine og Sophie fra mig, jeg var igaaer Obbe hos Hagen og Spiste til Midag og Aften, Gose steg, og da talde Han og Konen om at De vilde Skrive dig til og Gratulere med Pigen. Jeg har nu faaet Lasten og er Seilferdig, i dag bliver der ingen Seilas, vad der soe bliver i morgen, begge Dokkene her i Svansea legger ful af Skibe, alle Udgaende, Wi har i de sidste 8 Dage nesten ikke haft annet end Westlig Wind, her legger Skibe som var Lasdet og fertig til og Seile da Wi kom her og De legger her enu. Gid Wi snart motte foe en smule god Wind

Side 3

At jeg dog kunde komme soe tilig til Fernandine at jeg kan faae Granton Fragden, for ellers bliver jeg kjed, jeg Lenges soe Grulig meget efter at komme Hjem, men det skal Du verken tale om for Moder eller Søstrene, for soe Dreller De mig nor jeg kommer Hjem, men jeg kan ikke selv hjælpe det, Aldrig har jeg kjend den Lengsel efter Hjemmet som nu, gid jeg havde en Stilling paa landet, nu i 6 Maaneder har jeg ikke seet mit Hjem og jeg vel være meget Glad dersom jeg enu efter 6 Maaneders forløb moe gjensee mine Kjære, det er 12 Maaneder, er det ikke et hord Liv, ogsaa vil Dit Skjind Skrive nor blot Du moe blive min Kjære store Pige, dersom jeg skulde meste dig, vad var Livet soe for mig, nei min Wen, nu siden Wi fik den Pige, da føler Wi først vad Wert at Livet er for vi og for Hinanden

Side 4

Du Skriver at Hun græd i Kjerken, Hun har jo sjongen i stedet for, seer Du hun er Natyrligviis ligesom sin Fader, Monter og Oblagt det Skjind, dersom Hun ligner Dig lit min Wen, soe viser det sig nok nor Hun begynder at Pege Fingre efter Dig, Du jeg er virkelig Glad for det lille Skjind, jeg ve aldrig jeg har været soe glad for noget, som for det Baren, i Tankerne seer jeg Dig og Hende ver Dag, ja jeg kan med Sanhed sige ver Time af Dagen, I aften Skriver jeg min Moder et par Ord til ogsaa Skriver jeg ogsaa til Dig min Wen. Levnu vel og ver Hjertelig Hilset fra Din egen hengivne mand C Christensen

Hils min egen lille Pige

Svansea den 7 December 1881

Megen kjærlige Kone

Hjertelig tak for dit Brev min Wen, som jeg modtog just som jeg havde afsend mit sidste Brev, deri lovet jeg at ville Skrive enu samme aften, men grundet paa at Wind og Wer ei har tillad mig at komme tilsøes, har jeg Obsat det min Wen. Det Gleder mig at alle var soe tilfredse med Gildet, kun mangler Moster Ane, Skibshandleren her har foræret mig et Krus til Elna, at Drikke af, det er af Plet, da jeg soe det, sagde jeg at Han burde at sedde navnet paa det, det blev ogsaae gjord, der staaer nu paae det Elna og Tænker jeg Han sender det hjem i dag, det er somen heller ikke formeget, paae den Handel han har haft, jeg kunde knabt komme ud med mine Penge her

Side 2

Jeg skølder Mægleren Borger Pund 3 og Skibshandleren Pund 3. 2 som jeg betaler Dem nor Reisen er end, og jeg kommer til Granton, det lille Køb som jeg her har omtald fra Skibshandleren, har jeg faaet grundet paa det vilde koste 7 (tegn) for at faae det hjem med Posten og vel jeg soledes beholde det, til jeg engang kommer hjem, gid vi nu blot motde faae en Heldig Reise til Cap de Werde, vor jeg dog lenges efter at komme hjem til min kjære Kone og lille Datter, i dag den 7 er Winden gaaet lit til NW, blot den nu vil blive ved og give vi lit got Wer, at Wi i morgen kan komme herfra . Hagen skal jeg Helse, Han og Konen vil Skrive Dig til, men det kommer an om Di gjør det. Mahrbutter bliver hos Borger, det er nu bleven got igjen, med Munte gor alt ved det gamle

Side 3

Hils min Moder, min Wen og bed hende Skrive mig til Cap De Werde. I kan adr Brevene til den danske Consul, da bed min Moder at have mig Unskyld, dersom hun ingen Brev for, kommer jeg ikke ud i aften soe Skriver jeg Hende til, jeg kom ikke tilsøes i Dag min Wen, men haaber i morgen at komme ud min Wen, nu vel jeg slutte for i aften og haaber at jeg i morgen maae kunde meddele Dig at jeg er kommen tilsøes, gonat min egen kjære Wen

Den 8. Enu i dag min Wen er Wi ikke kommen af sted og der er kun ringe Udsigt til at Wi kommer af sted i morgen, der har nu nesten i 8 Uger været Stormende Kuling af SW og Sydlige Winde. Bekke Dokkerne legger har fulde af Skibe og der er dem ibland der har legget Seilferdige i 5 Uger, gid det dog snart vel give vi

Side 4

En Smuk Wind, at Wi kan komme herfra, jeg er meget Lengselsfuld efter at komme af sted, jeg er saae bange for at den Granton Fragt, skal gaae overstyr, dersom Wi kommer forsen og Wi skal være meget heldig dersom Wi skal komme der til den bestemde dato den 28 Februar, Gud give Wi snart motte foe en smule Wind, som Du vee min Wen skylder Sophie jo os en Kr 100, enu af Jørgens gjeld, jeg vee ikke soe nøie vormeget det er, men det er vel ommetrend soledes, jeg har tend paae, nu da Sophie er i den Stilling som hun er, soe vel det jo blive en hor Wender for Dem, Wi ser jo nu vad det har Kosdet vi og mere følelig er det jo af en Hyre, dertil kommer at Jørgen skal til Orlov til Foraaret, soe der er jo kun Ringe udsigter for Dem i det kommende Aar, derfor har jeg tend at eftergive Dem det halve af deres Gjeld, di 50 Kroner, det vil jo glede Dem meget i Deres Simple Stilling, nu til Julen og Worherre. (Brevet slutter her, side mangler!)

Marstal d 24 Decbr 1881

Min kjære elskede Mand!

Først maae jeg ønske Dig glædelig Juul og glædeligt Nytaar, dernæst vil jeg haabe at I maae tilbringe December ligesaa godt som vi gjorde det sidste Aar. Der er skeet Forandring fra dengang, Du, da tilbragte vi den sammen der langt ude i Atlanterhavet, der færdes Du nu vel igjen, men nu sidder jeg herhjemme saa mange Mile fra Dig, og kan spise min Julenadver ene, dog just ikke ene, for jeg har jo min Pige til Selskab, og Du kan troe hun kan nok optage mig og holde mig vaagen, hun holder en Conceert hver Aften til langt ud paa Natten, lige hver Aften skriger hun flere Timer itræk og begynder sommetider tidlig paa Morgenens igjen, saa det er mig næppe mulig saa tidt at faae klaret det nødvendigeste, og mest er hun alligevel trives hver Dag, og er saa tyk og rund nu overalt paa sin lille Krop. Kun Ansigtet er ikke ret stort, men et sødt lille Ansigt har hun ligegodt, og saa hvid i sin Hud, hvilket maae være efter hendes Fader, da hendes Moder jo kun er guul, og nu kan hun jo lee af os ogsaa og begynde at gjøre Miner naar vi leger for hende, for hun er jo morsom ogsaa, det Skind, naar hun blot var lidt skikkeligere om Natten, og Kjole er hun jo kommen i nu ogsaa, saa Du skulde see en Stump naar jeg om Aftenen faaer hende af Skjørterne og holder hende iveiret, ja saa ønsker jeg rigtignok først, lille søde Faer, at Du sad ved den anden Bordende og kunde see os. Hvorlangt monstro I nu er naaet, nu kommer det an paa hvornaar Du vil kunne faae mere Breve for det er jo en forkeert Postgrund. Jeg havde saa Brev fra Hagen og Maisie Hagen alligevel som skrev Du var gaaet derfra d 10 med en prægtig NØ Brise, som han haabede havde taget Dig et langt Stykke ud. Jeg kunde troe, skrev han, at du havde et dygtigt Arbeide med at faae Skuden ud og fortalte han hvorledes Du var paa færde tidlig om Morgenens, og kom ned foran Brisen, ligesom at Du ogsaa var første Skib tilsøes inden mange andre først kom ud Dagen efter. Fru Hagen havde skrevet paa sin Engelsk, Stakkel, men jeg kunde dog omtrent nok faae Meningen ud af det, og har jeg nu skreven til hende og Hagen igjen og sagt Tak for Lykønskningen og Brevet. Det var engang, lille Faer, jeg spurgte Dig om den Sølvbryllupsgave til Harboe, men fik ingen Svar. Jeg har saa senere ikke tænkt derpaa til for en fjorten Dages Tid siden at Frederik Andersen kom her med Regning fra Skjælskør paa Brudegaven, og var det 12 Kr. 50 Øre til hver af Deeltagerne, hvilke jeg saa betalte. Det var en Vaseopsats af Sølv og Guld sagtens, til 150 Kroner [fortsættelse mangler]

Marstal d. 24 Januar 1882

Min kjære elskede Mand!

Hjertelig Tak for Dine Breve af 1ste og 4de Jan, det var rigtignok godt det ikke varede saa længe denne Gang, min Ven, jeg havde jo næppe turdet vente det endnu, men nu vil vi da haabe, det nok naae sig at Du kan komme til Fernandina til den bestemte Tid, det har senere staaet i "Nationaltidende" ogsaa, at I var kommen til Cap Verde efter 22 Dages Reise og for et Par Dage siden kommer her aabent Brevkort fra Swansea fra Hagen til "Fru Christensen adr Capt. Christensen, Danish Barque paa den ene Side og på den anden Side stod "Ærede Frue. Ønskende Dem samtidig et glædeligt Nytaar, tillader jeg mig at meddele Dem at "Herman" d 1 Januar kom til Cap de Verde hvilket jo er en meget pæn Reise. Haabende De med Datter befinder Dem vel, og med mange Hilsener fra min Kone, forbliver med megen Agtelse ærbj. C. Hagen.

Se det var nu meget pænt af Hr. Hagen at han vilde lade mig det vide, naar han bare havde udeladt den Fruetittel eller ogsaa sat en Convolut om, for den hører jo ikke herhjemme. Jeg gad nok vist hvornaar jeg vel faaer dette færdig, for jeg synes jeg har saadan en Mængde og vil skrive, og iaftes fik jeg kun den første Side saa vaagnede Pigen og saa kom Stine Smeds Jens og C. Øland, de gratulerte jo med Pigen og vi fik saa en Discours [Discours, red.] og et Glas Vin, og saa skulde jeg endelig hilse Dig saa mange Gange, det skulde jeg ogsaa fra Jens Mathisen, han var her den anden Aften med sin Kone og ligeledes skulde jeg hilse Dig fra den lille C Raahauge, han og Caroline og Deres lille Pige var her henne en Dag ogsaa paa Besøg. Svoger Jørgen [ulæseligt] var her ogsaa igaar Eftermiddag og gratulerte. Han kom i Mandags. Skuden ligger i Nakskov og mulig faaer han en Fragt der igjen hvis de vil give hvad Rederiet forlanger. Det var nu ikke bestemt sagde han, Sophies Jørgen er jo ogsaa kommen for en Uges Tid siden og det lader til at være gaaet rigtig godt med Daniel, han forærte Pigen et Kram den Dag han var omme, han vidste nok hun trængte ikke til det sagde han, da jeg vilde afværge det, men nu maatte jeg ikke forsmaa det, og vi skulde selv have Tak for alle de Penge Du havde givet efter. Han havde skreven til Dig fra England sagde han, for at sige Dig Tak, men adresseret Brevet til "Bary" Bros. saa det kommer an paa om Du har faaet det, min Ven. Indlagte Brev er fra Lars eller den der har skreven det for ham, og kommer Du nok til, lille Faer, at sende ham det forlangte Beviis der fra Fernandina. Men sødste lille Faer, du havde jo slet ikke skreven

om til mig, at du havde købt Steentoi, det fik jeg først at vide da her kom Brev fra Capt. Nielsen, det er vist en rigtig pæn Mand, han havde sendt £ 2 /13 op saavidt han huskede var Beløbet saaledes, skrev han, men efter Beviset jeg fik fra Swansea havde han jo kuns faaet £ 2 hvad jeg ogsaa skrev til ham, og sendte samtidig de /13 igjen, at jeg er glad for Steentoi, kan Du nok tænke lille søde Faer og Du skal rigtig have Tak derfor, det var et prægtigt Sæt Vandtoi og alt det andet var ogsaa saa pænt, og ingenting var der istykker, men naar det nu ikke var Synd skulde jeg næsten skjænde lidt paa Dig lille Faer for at Du nok kan faae Raad til at købe saadant, men ikke til at forsyne Dig med lidt Toi, stakkels lille Faer, Du klager Dig hver Gang for Undertoi. Du skal nok faae godt Undertoi, min Ven, naar Du først kommer hjem, men Overtoi faaer Du selv besørge, og Du maae endelig see at have det min Ven til Du engang kommer hjem, de er saa strunke alle de Captainer her gaaer og spaserer og Du kan ikke være bekendt at møde med det Du har efter saa lang en Fraværelse, og efter Din Stilling. Se de var nu det, og nu skal jeg til at begynde med lidt om Pigebarnet. [Fortsættelse mangler]

Marstal d 14 Februar 1882

Min egen kjære elskede Mand,

Det var næsten over Forventning, Du, tænk der fik jeg jo Brev fra Harboe i dag at I var kommen til Fernandina efter 21 Dages Reise, skriver han, det er noget Du kan lide, Du, men det er rigtignok ogsaa brillant, min Ven, og den gode Gud skee Tak som fører Eder saa godt afsted. Harboe skriver, "Forhaabentlig alt vel", jeg kan deraf forstaae, at der ikke har staaet alt vel i Telegrammen, men jeg vil da haabe at alt er vel, og at det er Forglemmelse eller mulig for at spare på Ordene, at Du ikke har sat det i, jeg fik saa her et par Dage siden 426 Kr 99 Øre fra Harboe og nu har jeg i dag været henne i Sparekassen med 604-88 Øre til Renter og Afdrag, de 54-88 Øre blev afskreven til Renter da de skulde betales først i Marts alligevel og til den Tid vilde jeg jo ingen andre faae, men nu er der dog kun 200 tilbage, Du, og Renterne af dem vil jo ikke blive ret meget, saa næste Gang, maae alt gaae vel, vil Du jo kunne blive klar, min Ven, jeg har betalt 17 Kr i dag ogsaa til Skibsførerforeningen og din Moder har faaet lidt, men nu ved jeg ikke flere større Udgifter for Øjeblikket, jeg har nu det Pigebarn liggende ved Brystet, og hun er lige ved at slaae til Haanden paa mig sommetider, men jeg er virkelig nødt til at see og faae dette færdig med det samme selvom skal skrige lidt, for Du skulde dog gjerne have det, min Ven, inden Du kom derfra igjen, jeg er for resten ikke rigtig i Concepterne i dag, for vi havde jo saa det Knald i Søndags aften omme Mines, og det var jo i Søndags Du er kommen til Fernandina ogsaa, min Ven, havde vi bare vidst det, vor Skaal blev da ellers udbragt af din Mosters Mand, og Jens Carlsen ønskede os som det jo hedder i Visen, at vi maatte leve lykkelig og længe, aldrig til Penge trænge, men avle mange rødmussede Dreng, ligesom deres Faer var der een der sagde, men jeg veed ikke hvem det var, havde Du blot været hjemme, Du veed ikke hvor det gik gemytlig, jeg dansede hele Natten, jeg havde Rine inde at være hos Pigen, og saa løb jeg jo hjem engang imellem om Natten og gav hende lidt at drikke, og jeg blev saa først hjemme Kl 5, det var virkelig saa morsomt det var jo muntre Tyra, der var imellem og alle sammen havde de jo en Perial. Mines Jørgen kaldte mig Svoger hele Natten, hvad jeg ikke maatte fortryde paa, sagde han, for jeg havde jo ingen anden Mand iaften sagde han, hvorfor han vilde tage sig af mig. Erik, Manden som han kaldes, fortalte mig mange Gange at Du var den første Styrmand han nogensinde havde havt, og det var ikke for at prale, blev han ved med at sige, men det var du og du var en dygtig Captain, en Mand der var Drift i og som vilde have alt skulde gaae fra Haanden, Sophies Jørgen stod og hørte derpaa, ja det var Du, svarede han

Erik, Du fortjente den Plads, Du havde, og Du var en Mand der var det værd. "Manden er fuld af Modsigelser". Jørgen troer nok ikke jeg veed hvad han tidligere har sagt. Jørgen var nu for øvrigt i godt Hummør hele Natten ogsaa, Sophie var der ikke, da hun ikke er saa rask mere, det er rigtignok et udmærket Forspring, Du, det var jo først den 28de Du skulde have været, nu kan du være godt i gang med Lastningen inden den Tid og blot det saa kunde gaae lidt heldig hjemefter ogsaa, at du snart kan komme hjem til os, lille søde Faer, jeg saa efter i Skattelisten med det samme jeg var oppe i Sparekassen, Du var sat i 77 Kr 50, det er 2 Kr mere end ifjor, jeg var endda bange de havde sat Dig hoiere, for de har saa travlt med alle de Penge, Du ligger og tjener, jeg skal dog huske og hilse Dig fra Frederik Jörgensen, han og Marie var kommen ind i dag, og han spurgte jo hvorvidt Du var og fortalte jeg ham saa, at Du var kommen der til Fernandina, det har vist ikke været saa godt i de første Aar med hans Fortjeneste, der siges at han vil sælge Rob Roy, men jeg ved ikke om det er rigtig, han hilste da paa Dig ifjor, sagde han, da I var i Batten, og var jo ellers saa flink, han kunde godt begribe, at Du var glad for Pigen, sagde han, for det Aar i var nede i Vestindien var Du lige ved at have Lyst til et lille Negerbarn. Sagtens kan Du vel nu ogsaa være glad, lille Faer, da Du selv har faaet Dig en lille Pige, jeg kan jo lige saa godt tilskrive Dig hende for jeg har jo faaet at vide at jeg slet ikke kommer i Betragtning, jeg vil da haabe at Drengen, som du lover mig vil blive lidt mere skikkelig imod mig, saa kan Du selv see til at holde Styr paa Din Pige, naar Du engang kommer hjem, for jeg troer just ikke hun vil blive af de Fromme, nu har jeg faaet hende isøvn, det Skind, saalænge det varer, jeg har i dag faaet Kaal for førte Gang siden jeg fik hende, Du kan troe det har været mig et stort Savn, men de kan jo ikke taale det saalænge de er saa smaa og blot hun nu ikke vil blive for urolig derefter. Lev nu vel, min egen kjæreste Ven, og vær hjerteligst hilset fra Din lille og Din store Pige.

Mikkeline Christensen

Det søde Skind, hun fik saa mange Kys, da jeg læste at I var kommen dertil, det er da godt jeg har faaet hende at ytre min Glæde paa, men...

I kanten:

...kan Du troe, at sommetider kan jeg virkelig blive knotten paa hende og saa naar hun gjør mig det for broget, men det ender jo saa gjerne i samme Øjeblik naar hun sover sødt.

Marstal d 30 April 1882

Min kjære elskede Mand!

Jeg vil haabe det ikke maae være ret længe, min Ven, inden vi faaer den Glæde at høre Eders Ankomst til Granton. Du kan troe jeg skal holde Øie med Reisen, hvis Du skulde have signaliseret eet eller andet Sted. Din Moder er nu i det gode Haab, at vi nok vil spørge i denne Uge, efter hvad Søsterne siger, og jeg vilde ønske at baade hun og de maatte sige sandt, vi har det jo stadig godt herhjemme, og længes kun efter at faae Dig hjem til os, lille Faer, Du veed ikke hvor den Pige er sød nu, Du, sød har hun jo været hele Tiden, men jeg mener kun at hun jo nu er meget bedre end hun har været, og faaer jo mere og mere ud af Alting, men Portrættet, lille Faer, blev ikke godt, hun sidder med saadant et underligt forskrækket Udtryk, som slet ikke ligner hende, og Kock [???] det ogsaa strax, og tog hende mange Gange efter, men det blev daarligere og daarligere, hun sad ikke rolig saameget som 5 Sequnder, og jeg troer slet ikke Du vil blive saa glad for at see det, lille Faer, og vilde jeg hellere have hvis Du vilde vente til Du kommer hjem, naar I først er kommen til Granton kan det jo med Guds hjælp ikke vare saalænge mere. Igaar havde jeg besøg af Rasmus Levinsen, det var angaaende hans Byggeplads ved Siden af Din, Hans Albert Svane som er hjemme i disse Dage "har været hos ham og vil købe den, han boer jo tilleie deroppe ved, og har nu Lyst til at blive den Vei, men vilde forinden ikke afslutte Købet med ham førend han fik at vide om Du vilde købe Pladsen heller, hvilket, efter hvad jeg forstod, havde været en Slags Akkord eller Aftale imellem Eder, at Du skulde tilbydes den, førend han solgte den til nogen Anden, og bad han mig skrive Dig det til, men vilde for øvrigt, fik han Tid, skrive Dig et Par Ord til selv om det, sagde han. Pladsen købte Du naturligvis ikke, sagde jeg, hvad Levinsen heller ikke antog, men saa var der jo disse Punkter i Contracten om Brønd og Vandløb, som skulde forandres ogsaa forinden den blev solgt, og der kommer vi jo, vor Faer, med denne som med saamange andre Leiligheder at tale om Tingene med. Hans Albert havde talt om at bygge sammen, kunde det passe, og der vilde jo ogsaa kunde blive en pæn Række Huuse bygget eens. Dog var det nok ikke Hans Alberts Mening at bygge strax i Sommer, men for vort Vedkommende var det vist ligesaa godt at faae det i gang, naar Du nu kommer hjem, lille Faer, hvis det da er Din Mening af blive her i Byen. Albert Clausen har været her flere Gange og vilde gjerne leie Jorden iaar til, men Du skrev jo

engang, lille Faer, at det ikke var værd at lade ham faae den iaar, hvis Du kunde faae et og andet op paa Pladsen, og det har jeg sagt ham, men han kommer ligegodt og vil Du nok skrive nogenledes Din Mening. Vi har saa Rasmus Levinsen op her og fik et Glas Viin og en Discours paa et Par Timers Tid enskjønt jeg veed aldrig at have talt med Manden før. Jeg er kjed over, lille Faer, at Du ikke alligevel fik et lille Anker Viin i Bombay til Nielsen i Svendborg, hvad skal vi nu gjøre ved ham naar Du kommer hjem, der var intet der vilde have passet bedre til ham end netop det, for andre Luxusgjenstande trænger han ikke til, og hele Aaret har jeg slet intet kjøbt hos ham, jeg har jo kjøbt i mindre Dele her i Boutikkerne hvad jeg har skullet brugt til Toi til Barnet, jeg veed ikke hvad vi skal tænke paa til ham. [Fortsættelse mangler]

Marstal d 14 Mai 1882

Min egen kjæreste Mand,

Hjertelig Tak for din Telegram, min Ven, Gudskelov at der ikke ellers er tilstødt Eder noget, der har i Avisen staaet om saamegen liss i Atlanterhavet, at jeg har næsten været bange for at der skulde være Eder iveien at I har maattet søgt styrbords tilbage igjen, men det har været kjedeligt for Eder med den stakkels Mand, som har jo saa været syg hele Tiden, men han har jo vel dog ikke været saa haardt syg da i gik fra Fernandina eftersom han blev paa Skibet, fortæl mig hvordan det er gaaet til, lille Faer, og hvor han hører hjemme. I har vel saa maattet begravet ham i Havet ogsaa, stakkels Fyr.

Imorges fik Mine Telegram at Jørgen var kommen til Plymouth, Sophies Jørgen ligger endnu stadig paa Logiskibet, og vi alle har det jo godt herhjemme, men en underlig Angest har jeg havt de sidste Dage, og det var ikke fordi det jo var nogen lang Tid, men den liss har staaet mig saameget i Hovedet, men nu i Eftermiddag var Frederik Jørgensen lidt inde, og han sagde naturligvis at med lisen havde det ingen Nød for Eder, hvad det som godt er heller ikke har havt, han kom hjem for nogle Dage siden men har været meget syg i Gigtfeber, og det var han allerede da de gik paa Reisen derned, men han var nødt til at blive ved selv sagdens der for Assurancens Skyld, og den Affære der saa skete gjorde ham naturligvis daarligere saa han maatte paa Hospitalet dernede, men nu er han jo kommen hjem og har det bedre, og nu fik han da nok hilst paa dig, sagde han, for nu blev han hjemme for det første.

Din Pige har det godt, lille Faer, nu ligger hun her og sover i sin Vugge, men det er da ikke saa underligt, for Kl. er tolv, elleve, og hele Eftermiddagen har hun saamænd ikke faaet saa meget som een halv Time, for Søvnighed skal hun ikke beskyldes, det Skind, og kan jeg ikke begribe efter hvem hun har Uro i Blodet, for efter hendes Moder er det da ikke, dertil er hun altfor skikkelig, men jeg frygter hun bliver Faer lig baade i Sind og i Skind, og i saa Fald kan hendes Moder faae nok at gjøre med at holde Styr paa hende, især naar vi nu faaer Faer hjem til, for saa bliver hun nok værre og ikke bedre, hvilken Fryd det dog er at tænke sig at Du dog nu snart kan komme hjem, lille søde Faer, jeg kan jo heller ikke bliver rigtig glad med den Pige førend jeg faaer Dig hjem, min Ven, at jeg kan vise Dig hende, det søde Skind, ja Du forestiller Dig hende nu ikke saa sød som hun er, det er jeg viis paa. Jeg har selv aldrig troet at Smaabørn kunde være saa søde, men det er naturligvis det, naar man først selv faaer dem, ja jeg kunde

ikke gjøre derfor, min egen kjære Ven, men det har i disse Dage gennemfaret mig i i Tanken med en Angest at hvis Du nu ikke kom og fik hende at see, det vilde have været det haardeste for os begge, men gudskelov at Angsten nu er forbi for dennegang. Gud give dog at den Pige maae blive os til ligesaa megen Glæde i Fremtiden som hun allerede er det nu, det lille Væsen, ja lev nu vel lille søde Faer og skriv rigtig flittigt fra Granston og vær saa hjerteligst hilset fra alle herhjemme, men først og sidst fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Husk med et par Ord og gratuleer Sophie med hendes lille Pige

I kanten:

Jeg saae i Avisen i dag at Schmidt med Concordia var kommen til Rotterdam fra Sidney i Australien.

... har Du Hansen hos hvem Thomas er til Mægler?

... har Hønsene og de smaae Fugle det godt, lille Faer.

...og Fang og Ale og Pibben

...jeg tænker nok Pigen kan passe de smaae Sko du kjøbte i Swansea inden Du kommer hjem, lille Faer

Marstal d 22 Mai 1882

Min kjære elskede Mand!

Just som jeg havde afsendt mit Brev imorges, modtog jeg Dit med indlagte Vexel, og skal jeg saasart den bliver omsat indbetale til Styrmanden og Kokkens Kone hver de 100 Kr. Jeg havde næppe ventet saa meget til min Part, lille Faer, men de vil ikke slaae til til Sparekassen alligevel for der har vi faaet Brænde ogsaa som heller ikke er betalt, og Communeskat kommer jeg ogsaa til at betale, og jeg selv kommer vel til at kjøbe mig et Sjal, jeg trænger saameget til et Hverdagssjal for jeg syntes ikke om at tage det tykke lyse af Din Moder, da det hun fik jo ikke var saa fint, men nu har jeg ingen uden det tykke brune, og det er for varmt til Sommeren, jeg har ellers ikke kjøbt det mindste til mig selv hele Aaret, det er kun din Pige jeg har havt at tænke paa, nu kommer jeg endda til at koste Hatte og Overstykke til hende ogsaa, det bliver en halv Snes Kroner til, det er skam ikke saa nemt saadan at faae Piger, lille Faer, naar de da skal holdes lidt pænt, hvor jeg dog er glad for at Du snart kan komme hjem, og tænk at Du skal til Kjøbenhavn, der skal Mines Jørgen til ogsaa med Pibelear, syntes jeg, det var, men han er nok færdig i Plymouth nu, og Sophies Jørgen ligger jo ogsaa der endnu paa Logiskibet, ja nu skriver jeg om to Dage igjen, lille søde Faer, og nu faaer Du noies for iaften og modtage den kjærligste Hilsen fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d 30 Mai 1882

Min egen kjære Mand!

Tak for Dit Brev af 21 d, jeg har nu fra Harboe modtaget 768 Kr 95 Øre og har jeg af disse derpaa indbetalt Resten i Sparekassen 251 Kr 88 Øre, hvorefter jeg tilbage fik det Bevis som var udstedt dengang Du laante Pengene. Jeg indsatte saa de 400 Kr. som jeg fik ny Bog paa, og var jeg med det samme inde og betalte Din Kommuneskat for første Halvaar, 38 Kr 75 Øre for jeg ved ikke noget mere nu, hverken smaat eller stort hvormed vi staaer efter. Assurancen er jo ogsaa klaret, jeg betalte ligegodt 153 Kr, men da den jo var sat ned til 8,200 havde Du tilgode for de 2000, sagde Grube, men det kunde I bedre klare, da Du nu kommer hjem, sagde han ligesom ogsaa det Haverie, som jeg talte til ham om igjen. Han vilde have skreven til Dig til dengang, han fik Dit Brev, men kom til den Slutning, sagde han, at hans Brev ikke vilde kunne træffe Dig og derved lod han det gaae over, for øvrigt bliver der maaske ikke videre Erstatning, for Skaden var jo skeet i aaben Sö, for Eksempel det at Skuden var bleven læk, kunde henregnes til at der ikke havde været forsvarligt kalfatret eller saa sagde han og i det Tilfælde betalte Assurancen ingen Godtgjørelse, men enhver vilde jo gjerne have hvad de kunde faae som han sagde, og naar Du kom hjem kunde I bedre tale om det. De 3 £ til Swansea har Du vel selv klaret, min Ven, og Toi haaber jeg ogsaa Du har anskaffet dig, saa der er intet tilbage at ønske mere, undtagen det nu ret snart at faae vor egen lille søde Faer hjem til os, men derefter længes jeg ogsaa saa meget, min Ven, saa inderlig meget, jeg vilde rigtignok saa gjerne med en Tour ned til Østersøen, naar blot det kunde gaae an at forlange det, troer Du ogsaa Du tør bede derom, Du skulde jo nødig udsætte Dig for et Afslag, hvorvidt er I med Lasten, lille Faer, monstro Du ikke kunde være her om en 14 Dages Tid, vi har talt om, lille Faer, Din Moder og jeg, at maatte Du ikke hellere vente til Du nu kommer hjem, med at takke Dine Cautionister, vi synes det saa pænere ud naar Du personlig gik til Dem og sagde dem Tak, de fleste er jo her i Byen, og med de udenbyes er det jo ikke saa vidtløftig men nu Nielsen i Svendborg, lille søde Faer, Du svarer mig slet ikke paa hvad Du har isinde med ham, jeg ved ikke hvad andet der kunde passe til ham end netop Viin, men det bliver jo vel dyrt skal Du købe den i Leith. Jeg har egentlig ventet Brev i disse Dage, men maaske Du er optaget, min Ven.

Jørgen er jo ikke gaaet fra Plymouth endnu, jeg havde misforstaaet Mine, da hun talte om at han var færdig for det var kun med Ladningen, det kunde maaske hænde I traf sammen i Kjøbenhavn. Mine rejser jo derover til ham ogsaa, Du skulde bare see, lille Faer, hvor hun er

sød den Pige, naar hun nu saadan ligger i sin Vugge og sover, naar hun blot ikke kom til at gjøre Dig formegen Uro, hvis vi kom med, men hun er jo da ellers god nu, naar hun kuns maae være i Hænderne men det vil hun ogsaa al den Tid hun er vaagen, men om Natten sover hun jo rigtig godt nu ogsaa, nu skal vi allerførst have Dig hjem, min Ven, og saa seer vi hvordan det kan lade sig gjøre. Lev nu vel, lille søde Faer og vær hjerteligst hilset fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d 24 August 1882

Vor egen lille søde Faer!

Det er nu baade mig og Pigen, der skriver maae Du forstaae, og det har Du vel ikke noget imod, min Ven, hun sidder i Vuggen her ved Siden af mig, det Skind, og er rigtig saa sød. Jeg saae Dig i Avisen i dag, passeret Skagen d 21., men det er vistnok Modvind for Eder nu, lille Faer, eftersom der staaer i Avisen. Pigen havde det godt paa Reisen hjem, vi kom til Marstal allerede Kl. 4 om Eftermiddagen og Mine, Sophie og lille C var paa Dampskibsbroen og tog imod os. Det var tredje Gang, de havde været nede sagde de, vi gik saa op i Sophies, hvor Din Moder sad og hun blev jo glad med Pigen, Stakkell, men jeg fik rigtignok ingen videre Ros for at hun var bleven større, for ved Siden af Sophies den Lille var hun ingenting, hun var en halv gang tykkere end Elna, hun har to Kinder og et Hagesmæk men saa voldsom tykke er jo ikke nødvendig og jeg kan bedre lide vor som hun er, Du. Jeg købte saa hver en lille rød Kjole til dem i Svendborg, og Du skulde see hvor sød hun seer ud i den, den Putte. Det var mig saa dødt her, de sidste Dage, men nu er jeg jo omtrent kommen i Vane med igjen at gaae ene her, godt er det da jeg har Pigebarnet, for Dig har det endda vist været værre, lille søde Faer, blot I nu kunde faae en lidt heldig Reise til Swansea, nu vil Du nok huske Du saa snart Du har været i Land og faaet lidt Penge, at give Drengen dem jeg lovede ham, Du kommer vist til at give ham 5 Mark for en Mark er jo knapt saa meget som Kr., og jeg kan ikke huske om vi ikke ogsaa skylder ham for det Steentoi Kassen var med, tag og spørg ham om det med det samme, lille Faer, at det kan blive klaret alt sammen, hvordan har det ellers gaaet med ham? Er han maaske lidt flinkere, hvordan [her mangler resten af linjen, red.] Styrmanden det, igaar blev Böye og Jörgen begravet. Böye blev jo funden nede ved Lemvig, og Jörgen nogle Dage senere ved Ringkjøbing, de kom saa hertil begge to paa eengang, og er nu begravet ved hverandre ogsaa, de var inde i Kirken mens Præsten holdt Tale og Alting saa smukt højtideligt, de er endda temmelig fattet, baade Trine og Christine, jeg var nede med Kranse som vi havde bundet oppe i Mines den Dag Ligene kom, de stod hver for sig, og hun gik oppe ved Kisten. Trine, Stakkell, med sin lille Dreng paa Armen, jeg troer hun forstaaer bedre end vi andre at søge Trøst i Guds Ord, Böyes Kone skal have været mere utilfreds; Styrmandens Broder siges ogsaa at funden, men han kommer vist ikke hjem, Stakkell. Mines Jörgen er da ikke naaet sin Bestemmelse endnu, Frederik Jørgensen faaer en ny Skude bygget nede i Thurö, veed Du hvad der staaer i Avisen i dag – Skjelskør Handelsflaade. –

- I Lørdagens løb er Bark af Stabelen paa Gustaf Eengberg & Comp Skibsværft i Karlskrona. Skibet, der er bygget for Harboe og Lotz i Skjelskør, er ifølge "Slagelse p." maalt til 530 Registertons er af ualmindelig svære Dimensioner, har 15 Aar 1. Kl. fransk Veritas, er kobret, og bærer Navnet "J. J. Lotz". Til fører er antaget den mangeaarige, velanseete Skibsfører, J.C. Andersen. Sk.

Marstal d 6te September 1882

Min kjære elskede Mand!

Mon vi ikke nu snart skulle faae høre Eders lykkelige Ankomst til Swansea, det lader til at vil trække sig ud, men der er jo intet ved at gjøre naar I kuns maae komme der i gode Maade alligevel. Vinden staaer jo ogsaa vest og vest hver Dag, tænk Dig Østerman havde 14ten Dage hjem fra Kjøbenhavn, han kom først i Søndags, og kuns igaar har jeg faaet alt vor Bagage, det har jo ikke havt godt af at have været pakket ned for længe Toiet, men værst kan Du tro det har været for Hønsene, og de smaae Kyllinger, de saae ud alle sammen de Stakler, men det kunde jo ikke være andet af at staae saadan op og ned i de Kasser, de har jo ikke godt kunnet faae gjort reent inde i dem, Kornet var ogsaa sluppen op, og har de faae måttet føde dem med Brød, han laae flere Dage nede ved Vordingborg og der maatte han ind Østermanden og proviantere, jeg var lidt bange for at de smaae Kyllinger skulle være døde for det var jo slemt Veir, men de holdt det dog ud, de Stakler, jeg havde saa hele Selskabet i en Balle Vand og fik dem vasket, og saa skulle Du have seet dem i det nye Huus, de pillede dem og skrabede og baskede, der var jo strøet et godt Lag tørt Sand, og de Stakler stod jo i en Ælte Snavs i de Kasser. Albert Samme fik saa Hanen og den ene Høne om med det samme, men den hvidtoppede som Du veed jeg vilde beholde ogsaa, den Troldsak hakker de smaae Kyllinger, og jeg var saa lige ved at sende den om til den Gamle ogsaa, men saa havde den Æg, og meente Naboerne det var Synd at skille mig med den, for de blev nok vant til hveerandre, men jeg tør ikke sætte den ind i Huset om Natten, den sidder nu her ude i Kjøkkenet i en Krog, om Dagen gaaer de sammen ude i Gaarden, den er jo indhegnet et lille Stykke til dem der over bag Tornene, men saa binder jeg den, for saa kan Kyllingerne løbe fra den, Du kan troe vi har gaaet nogen til Gange derover i disse Dage, Pigen og jeg. Pigen, det Skind, hun ligger nu og sover i sin Rede ogsaa, ligesom Kyllingerne, og hendes Moder sidder og vugger hende; blot I nu snart kunne være sluppen om, lille Faer. Mine havde Telegram fra Jørgen for en fire fem Dage siden, det var ingen hurtig Reise heller, et par Dage forud var Frederik Jørgensen herinde, og da havde de ikke hørt at Hans med "Dagmar" heller var kommen, hvor han skulde, det er jo hos Troensegaard han faaer bygget Frederik J, een paa en 70 Læster han vilde skrive Dig til sagde han, og saa fortæller han Dig vel sagtens lidt om den. Min Faster Lines Carl er saa rigtig kommen herhjem, og har begyndt paa Skolen, han var heromme den anden Dag, og lod til at være en meget fornuftig Fyr, han logerer ude i Levinsens. Hans Møllers Ane Chatrines Carl er

gaaet overbord og druknet, han seilede jo med sin Fader; de var gaaet ud fra Faxe om Morgenen og skulde herhjem og have hans Moder med her til Rendsborg, hvor Ingeborg tjener i Nærheden, men om Aftenen, ved at Stagvende Skuden, stod der i Avisen, blev han slaet ud af Bommen, Faderen firede strax Jollen i Vandet, men fik ikke ham reddet, og maatte saa krydse om hele Natten, Stakkel, tilbage til Faxe igjen, hvorfra her saa næste Morgen kom Telegram om at sende en Mand ind til familien. Hvordan har Styrmanden det, finder han sig nogenledes i det over sin Broder, glem nu ikke lille Faer at give Drengen de fire fem Mark og sig det er dem din Kone lovede ham, og ligeledes hvis det Vadsketoi ikke er klaret, kan Du nu huske at forsyne Dig med lidt Baand og Traad ogsaa, lille Faer, Knapper og hvad Du kan behøve, og faae Dig og et lille hvidt Tæppe igjen til Pussen istedetfor det jeg fik, Du har vist ikke nok Fuglefrø til Fuglen heller. Du skulle see hvor de smaa grønne...[ingen slutning]

Ark 2

...vilde overdrage den til Hans Albert kunne det jo lige saa godt blive gjort med det samme, eller i alt Fald blive givet dem Løfte om det, jeg synes ogsaa det seer noget underligt ud, min Ven, af Dig at henholde Dig Pladsen just som de har forlangt at kjøbe den, og hvad Contracten angaaer har Hans Albert jo vist ikke noget imod at faae den forandret og hvad vil Du egentlig med den Plads til, lille søde Faer, den er jo ikke pænere end den anden, og kunde vi endda engang faae bygget paa den, den har ligget og ventet længe nok paa at blive benyttet. Saaer du nu den anden til, er jeg bange for den bliver slet ikke bygget, mon det endda var Din faste Bestemmelse at ville bygge her, men deri har Du jo hidtil vaklet, og skulde det ikke blive til noget kunde der gaae længere Tid hvor inden der kunde træffes Kjøbere til Pladsen igjen. Du maae nu tænke over det, min Ven, og skrive mig rigtig bestemt Besked hvad jeg skal svare, for det har jeg lovet at faae at vide, og jeg skulde saa hilse Dig fra Ellen. Mines Jørgen er hjemme i disse Dage han losses i Fredericia, det er nok ikke gaaet saa heldigt for Hans med "Dagmar" alligevel. Jørgen havde Brev fra ham i Charlestown hvori han fortalte at de har da maatte kaste en Deel af Dækslasten overbord, og der var nok kommen en Deel Vand med ifra oven, sagde Jørgen, for der var mange læk, saa det er vist ikke gaaet saa let for ham med Protesten alligevel, som han mente, han ligger først i St. Daniels nu og skal jo have Kul herhjem efter; kunde Du endda komme hjem engang imellem ligesom de andre, det er ogsaa altfor kjedeligt saadan en lang Tid; til næste Vinter kommer Du ikke ud at seile, kan jeg og Pigen gjøre noget til det, det er altfor kjedeligt at være ene en heel Vinter igjen, lille søde Faer, saa hyggeligt vi kunde havt det naar nu Du kom hjem i Vinter. Tak for Munthes Portræt, min Ven, jeg har sat ham over for Hagen i Albummet, jeg er rigtig glad for at han er saa ordentlig nu, fortæl mig nu lidt ude fra Cap Verde, og hvad Makau siger for godt, hvis han er der. Nyheder er her maaske nok lidt her er død endeel ældre Folk i den sidste Tid, men det tænker jeg Din Moder fortæller, Halmömanden Alberts Kone døde i Barselseng for nogle Dage, det er et stort Savn, de har jo mange Smaa, jeg skriver om et par Dage, min Ven, og nu maae Du være hilset paa det kjærligste fra Din egen lille Pige og Din hengivne Hustru. Mikkeline Christensen

Hvordan gaaer det med Styrmanden er Christian rask.

Ark 3

...bedre hjemme, og han lider heller ikke saadan ondt, men han gaae oppe skriver han, at han dog ogsaa saa snart skulde miste det Helbred efter at være kommen derud, Stakkell, just som det gik ham saa godt, havde han dog bare ikke reist, nu kommer han maaske aldrig tilbage mere, dog er der jo intet umuligt. Vorherre kunde godt hjælpe at hans Helbred igjen kunde blive godt, hvis han saa kunde bevæge sig til at reise hjem, hvordan bliver det med Styrmandens Hoste, hils ham og Emil fra mig og Pigen blot det ikke bliver midt i Vintertiden i skal komme paa gjennemreise og faae det for slemt, min Ven, nu vil jeg haabe i snart maae have naaet Savannah, saa vil i komme til at Juul og Nytaar der med Ro, jeg hører Svinestegen er reqvireret med fra Cap Verde blot dog Harboe nu vil sende mig Bud naar han faaer Telegram ellers skriver jeg ned til ham om det hvis det skal være forlænge, jeg kan ikke begribe hvorfor de ikke gjorde det sidst. Jeg troer ellers nok Du vil blive glad for den lille Hund vi har Du, naar Du kommer hjem, jeg havde just ikke tænkt paa at ville have nogen, men hvergang Ani kom om var Pigen saa glad med den, og saa var det engang at Mine sagde, jeg troer nok Ani er med Hvalpe, vil Du have en til Pigen, naar nu den faaer, ja det vil jeg gjerne have af Ani, sagde jeg, det maae jo blive nogen smaae kjønne, derpaa gik vi saa og ventede og regnede Tiden ud, men Ani blev det den var og fik ingen Hvalpe, hvad Mine saa lidt maatte høre, og hvorpaa hun kommer en Dag længer hen og siger, at nu havde Perle faaet Hvalpe, Anis Moder, om jeg ikke vilde have een af dem, og det fik vi saa, den ligner ganske Ani men har kjønnere Hoved og er en lille lebændig een nu, de morer dem med hverandre hver Dag der og Pigen naar hun sidder på Gulvet og naar jeg saa gaaer forbi saa trækker den mig i Kjolen og den anden bider mig i den, jo nu er Pigen kommen op Skjødet og nu slipper jeg hende nok ikke førend jeg gaaer ned iseng, det lile Monster der river hun Brevet istykker, godnat lille søde Papa, siger hun. Ja nu er det Morgen, lille Faer, vi maatte saa gaae iseng iaftes da hun ikke vilde give sig, hun sover saa lidt nu hele Natten, jeg troer næppe jeg kunde undværet hende om Natten nu jeg længes, mesten om Aftenen efter at komme iseng og have hende i mine Arme, det Skind, og det er godt jeg har hende da jeg maae undvære Faer saa meget. Lev nu vel, min Ven og vær hjerteligst hilset fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Ark 4

...Johan der seilede med sin Broder Thomas, er ogsaa død, han var jo svag og skulde just til og sendes hjem, da han ikke kunde taale og seile men døde saa forinden ombord. Thomas havde ham saa ombord i flere Dage da han ikke kunde overbære at sende ham i Havet, og kom saa ned til Lillesand i Norge og fik ham begravet der. I morgen kommer saa nok først Jörgen, ja jeg kommer vel til holde op nu, lille Faer, for at have det med, her har været nogen at jeg er bleven opsat og saa skal jeg paa Søndag skrive hele Dagen til Dig om Pigen, som jo er i bedste Velgaaende, jeg har skreven til Faer i Skjelskør ogsaa nu er han flink i sine Breve, Du for alle Pengene i skyldte. Lev nu vel lille søde Faer og vær hjerteligst hilset fra Din egen lille Pige og Din hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d. 12te Sept 1882

Min egen lille sødeste Faer,

Saa fik vi da Telegram i dag, min Ven, at I endelig var naaet dertil Swansea, det var jo en lang Reise, men det er endda ikke værd, naar I kuns alligevel kommer lykkelig og vel d. 6te, havde jeg et par Linier fra Harboe, den lød paa at "Herman" var passeret Dover d. 4de med alt vel, jeg formoder at Du har faaet en Telegram sendt iland, hvad vi blev glade for, min Ven ihvorvel vi jo nok havde ønsket Eder lidt videre dengang end kuns ved Dover, men nu har det da ikke været saa meget længe for at komme derfra og om til Swansea, og nu maae Du ikke være kjed, lille Faer, fordi det ikke er gaaet qvikt, for det kan blive bedre en anden Gang, herhjemme har vi det godt. Pigen er rask og sød og bliver sødere Dag for Dag, at hun er sød behøver jeg jo for resten ikke at fortælle Dig mere, for det har Du jo nu seet, og veed nok, men en lille deilig Pige er det alligevel, nu ligger hun og sover igjen, det Skind, ligesom sidst jeg skrev til Dig, for det er først om Aftenen jeg faaer skreven, Din Moder har været lidt omme i Eftermiddag, og har vi jo drøftet og disputeret om den Reise, hun har ellers snart ondt ved, Stakkel, at gaae noget videre, det har staaet hende slemmere for Brøstet i den sidste Uges Tid til i dag mente hun det var lidt bedre, det tager jo mere og mere til med den Stemning. Sophies J. er ikke kommen hjem endnu, men Mines mente i det sidste Brev at blive udlosset som i Søndag d 9, jeg kan ikke vide hvordan Broder Hans har det, sidst de havde Brev her skrev han at han var ikke rask og var paa Hospitalet i Chicago, men det var snart gaaet over skrev han ogsaa, og han ventede at komme derud fra om en otte Dages Tid dengang. Men det er nu snart længe siden det Brev kom, det var kort efter vi var sidst herhjemme fra, og senere har der ikke været Brev fra ham. Moster Maren og en af de andre har jo skreven derned igjen og kunde der igjen have været Svar tilbage paa de Breve for længst, hvis blot han ikke er bleven sygere igjen derinde, eller hvordan han har det naar han ikke svarer, det er lidt kjedeligt til vi nu hører fra ham, lille søde Faer, jeg ved nu ikke om det er rigtig at jeg skriver det, men jeg kan alligevel ikke lade være, Du ved jo nok Du, at jeg ombord havde (det Du ved nok) eengang, det var den 25-26 Juli, det skulde jo saa være kommet igjen d 5-26de August, men er ikke kommet endnu, saa jeg ved ikke, hvad Du troer, lille Faer, jeg har jo nok en Slags Mening, men skulde det vise sig at jeg har taget Feil, maae Du ikke blive vred paa mig alligevel, min Ven, fordi jeg har skrevet det. Her er der naturligvis ingen der veed noget, og det er ogsaa nok, naar kun vi to veed det foreløbig, bliver det "Saa", hvad der endnu kuns er en Formodning, vil det jo tidsnok röbe sig selv. Gjem

endelig dette Brev godt, lille søde Faer, ellers ogsaa tilintetgør det, man skulde jo helst være fri for at sætte saadant Emne på Papiret, men det kan jo ikke blive ...

I kanten:

...andet her Du. Lev nu vel, lille søde Faer, og vær hjerteligst hilset fra Din lille Pige og Din hengivne Hustru Mikkeline Christensen. Har Du tænkt paa selv, lille Faer, om det kunde være "Saa".

Marstal d 22 Sept 1882

Min egen kjære Mand;

Hjertelig Tak for Brev af 15+16^{de} d som jeg har modtaget; at Du blev glad, lille Faer, kan jeg godt forstaae, men nu vilde jeg dog ønske jeg aldrig havde nævnt noget derom, da jeg alligevel er bange for at have skuffet Dig, eftersom (somethings) for et par Dage siden igjen har indfundet sig; jeg bad Dig dengang, lille søde Faer ikke at blive vred hvis det skulde vise sig at være feil og beder Dig derom igjen, min Ven, jeg ved ikke hvordan, men jeg havde fattet Tro om strax at det var saa dennegang, hvorimod jeg sidst var saa længe om at troe det, og jeg var saa glad paa Dine Vegne, at jeg syntes jeg ikke kunde andet end fortælle Dig det, lille Faer, men nu ved jeg ikke, hvad jeg skal troe, havde det dog bare blevet saadan jeg havde rigtig glædet mig hertil, men lov mig nu ikke at skjænde paa mig alligevel, min Ven, naar Du svarer mig paa dette her, en andengang skal jeg tage mig iagt for ikke at fortælle noget forud jeg er vis i min Sag. Jeg har i dag fra Harboe modtaget Brev og en Anvisning paa 384-3 Ø paa Landmandsbanken i Kjøbenhavn, Vesterbroe Afdeling. Opgjørelsen havde han lagt i sit Brev til Swansea, da han samtidig tilskrev Dig. Jeg havde jo slet ikke ventet noget fra Harboe dennegang, lille Faer, og nu kommer her henimod en 400 Kr., det er jo brilliant. Jeg syntes Du talte om, at hvad der blev tilovers blev vist staaende. Din Moder havde ikke stort mere tilovers, da jeg kom hjem med de Penge hun havde lagt af til Fjeren hun havde kjøbt istedetfor dem Du fik. Dem brugte hun saa da Manden ikke kom saa tidlig, der skulde have, vi maatte jo saa laane hos hverandre, som vi bedst kunde, men nu skal jeg have lagt et par flere af til Din Moder. Mine har igjen faaet de tyve Kroner jeg fik af hende, da hun ikke havde ret mange. Jeg gav Albert Svane 4 Kr. for at lave Hønsehuset, vi lagde jo selv Brædder til, jeg lod ham tage af de daarligste oppe paa Loftet, og det skulde ikke koste noget, fordi han lavede det, det havde han faaet betalt sagde han, men det kom ikke derved, sagde jeg, hvad I har faaet og ikke faaet, og gav jeg ham saa 4 Kr. da der havde været ikke saa lidt Knas med Huset. Din Moder havde fortalt Mine, sagde hun, en dag vi kom i Snak om det, at Du havde givet Albert Svane de 10 Kroner, saae svarede Mine noget hastig, - det troer jeg ikke, for det har den Gamle ikke talt noget om - Du troer det ikke, sagde Din Moder saa - ja da var jeg Vidne dertil med mine egne Ører. Jeg fortalte saa Din Moder om dengang du nok veed at Mine kom ned om Du havde husket at Du havde lovet de Fattige 20 Kroner, lige siden hun kom hjem fra Kjøbenhavn har hun slet ingen Spydigheder udeladt sig med om Dig, siger Din Moder, ellers tidligere var de altid fuldt op af dem, jeg troer

nok den ene af Kyllingerne bliver en Hane, men det gjør ikke noget. Du kan tro de er kommen dem godt, men nu har de det jo ogsaa godt, de stakler, det var jo en ren Tortur for dem den Hjemreise. Snedkeren har ikke begyndt paa de Dele endnu, da han har saa travlt, siger han, jeg har været omme en 2-3 Gange og knurret over det, og lovede han nu sidste Gang at ville begynde paa Bordet med det første. I dag er Madam Juhl bleven begravet, hun havde været daarlig i lang Tid, i morgen skal en gammel Pige, Søster til afdøde Hans Chrestensen, begravnes. Christen Olsens Søn Albert er i dag kommen herhjem som Lig fra Kjøbenhavn. Du husker nok han jo var meget syg dengang vi var der. Christen Larsen....[fortsættelse mangler]

Marstal, d. 25 Sept. 1882

Min egen kjæreste Mand!

Det er ikke frit jeg faaer Skjænd, lille Faer, naar jeg kuns ikke faaer i det næste Brev ogsaa, men det frygter jeg næsten for, men jeg kommer til at finde mig deri, da jeg vel næsten har fortjent det, hvad du derind skriver, min Ven, at jeg vel ikke tænker stort paa Dig, da gjør Du mig Synd i det, thi der er næppe noget, udover det daglige, der mere er Midtpunktet i mine Tanker, end netop Du, end ikke Pigen det er, hvad jeg vist næppe kan smigre mig med, thi om Du ogsaa fortæller mig nok saa tidt at jeg er Nr. 1, saa læser jeg jo dog imellem hver Linie i Dine Breve, at det alligevel er Pigen der er den vigtigste, og kuns Pigen at alle Dine Tanker dreier sig om og hvorledes kan jeg vel fortænke Dig deri, det lille Væsen er jo og har fra første Livsgnist været Dit eget Kjød og Blod, medens jeg har indtil for kuns faae Aar siden været Dig en Fremmed, og Uvedkommende, at jeg, fra jeg blev din Kone, og indtil Pigen kom, har havt første Plads i Dit Hjerte, tvivler jeg ikke om, og maaske jeg ogsaa nok engang igjen faaer det; men for Øjeblikket har jeg det ikke, min Ven, om Du ogsaa bliver ved at vil fortælle mig det, dertil er Din Farfølelse for ny og for stærk. Jeg har nu tænkt at sætte de 300 Kr. op i Sparekassen paa Tirsdag, lille Faer, og saa har jeg tænkt da (det andet nu maaske ikke bliver til noget) at jeg nok kunde faae Raad til at købe mig en Kaabe til Vinter, jeg kjøber den saa i Svendborg hos Nielsen, og har jeg tænkt at tage til et Dynebetræk med det samme hos ham, saa kan han da see at vi ikke været for glemsom, hvad han ellers godt kan holde paa at troe, Du kommer virkelig til at tænke paa ham, lille Faer, kunde Du faae et par grønne Fugle hjem troer Mine her vilde blive glad for dem, men det var vel knapt nok allene at byde ham, Harboes Søn talte ogsaa om Fugle, siger Mine, den Aften Du veed vi var oppe hos Møller, troer ikke de vilde blive glade, hvis du kunde faae et par hjem og forære dem. Alle Folk er saa forlibt i dem jeg har, det er nu ogsaa et par søde livlige Fugle. Jeg skal hilse dig fra din gamle Styrmand fra Ommel, han har det godt i Øinene nu, han var herinde og vilde fortælle mig at han i morgen skulde reise til Nakskov og have en Skonnert at føre, den hed "Vesta", han havde været med den for nogle Aar sagde han, og var jo rigtig glad for Emploien, og jeg blev glad paa hans Vegne ogsaa for det er en lille rar Fyr, jeg har nu en Bunke Aviser, lille Faer, men nu har Jørgen siddet her lidt og talt ogsaa at jeg ikke har faaet dem pakket ind, og saa sender jeg dem i morgen og skriver saa et par Ord igjen. Pigen sidder nu og seer lige saa sødt paa mig, det Skjind, og kunde hun sige det vilde hun sikkert bede mig at hilse Dig. Vi er ellers de bedste Venner nu, vi

nogensinde har været vil jeg lade Dig vide, lev nu vel, lille søde Faer og vær hjerteligst hilset fra os begge

Din hengivne Kone

Mikkeline Christensen

Husk saa og forhør om Aviserne, der er ogsaa nogle Søndagsposter.

Marstal d. 26 Sept. 1882

Min egen kjære Mand!

Tak for Brevet, lille Faer, som jeg fik iaftes ogsaa, i det næste jeg nu faaer, faaer jeg sikkert af grovfigen, det er jeg næsten viis paa, og er derfor beredt til at tage imod det; men min egen kjære Ven, det er da tilgiveligt at jeg anede Uraad, da der jo omtrent hengik to Maaneder inden (det viste sig) nu kan der jo nok undertiden være (noget iveien) endda at (det viser sig) men jeg er bange for at alligevel har været formeget til at der endnu kan være Haab, i hvert fald vil Du nu ikke kunne faae noget bestemt at vide derom forinden Du afreiste fra Swansea, hvad Du skriver lille Faer med hensyn til Byggepladsen, er det da vel underligt at betale Pengene lige paa staaende Fod, jeg har jo nu sat de 300 hen i Sparekassen, nu var jeg ude i Aften hos Ellen og vilde have havt Rede paa, hvordan det var imellem dem og Hans Albert, men traf ingen af dem hjemme, jeg synes det er saa kjedeligt, min Ven, at sætte de kontante Penge i Byggepladsen igjen, de andre du har, har da staaet længe nok inde mener Din Moder ogsaa, og nu vilde Du jo saa gjerne samle til den Reparation lille Faer, saa jeg vil nu have talt rigtig med Ellen først, og skal det saa være faaer jeg jo tage Pengene i Sparekassen igjen, der skal da ihvertfald Papirer istand førend der behøver at betales, nu skal jeg nok see at faae Resultat paa det, og saa lade dig det vide, lille Faer. Det blev saa ikke til Fernandina dennegang, Du, maaske det andet har givet lidt mere i Fragt eller der ikke har været noget at faae til Fernandina, hvordan stod Cap Verde Fragterne da Du kom der til Swansea, var de paa 13 Sh. eller lavere, kunde I nu blot ende den Reise lidt hurtig min Ven, at Du kunde komme lidt tidlig hjem til os og blive hjemme en Maanedstid, men Du, bliver jeg og Pigen ene, da bliver det yndigt at komme med til Sverrig i Tiden mens i fortoirer, men det er nu næsten for langt frem at tænke paa endnu, nu ligger det Skjind og sover igjen, men lad mig dog nu huske og fortælle Dig at hun endelig har faaet sin første Tand, imorges jeg sidder [utydelig skrift]....hvad jeg jo saa ofte har gjort, sidder der en lille hvid sød takket Tand, og den var ikke saa lidt fremme, saa den har vidst været der i et par Dage, jeg blev saa glad derved. Det Skjind, hun har [utydelig skrift]...været bedre end hun er nu, og hun bliver mig kjærere Dag for Dag, Du kan have Ret i lille Faer at saa længe Drengen ikke kommer bliver hun ikke rigtig din egen, men det .....[ingen afslutning]

Ark 2

...og at det at de gik glip af Hyren og deres Toi, kan have virket influerende paa Dommen over Captainen, der stod nemlig i det andet stykke ogsaa, at Capt. havde nægtet dem Penge til det nødvendigeste og maatte den ene arbeide i Lasten med bare Fødder da han ikke kunde faae sine Støvler forsaalede, og efter at de var rømt udlovede Capt en Belønning for deres Paagribelse, og fik de ogsaa fat paa nogen af dem, der saa blev sendt til Tvangshuset i fire Uger, og da de kom ud var Skibet seilet og havde Capt ladet taget deres Toi med, saa de intet havde da de kom ud men det brød de dem ikke om for de var da sluppen fri for deres Tyranner, ja der stod jo andet mere, og i alle Tilfælde bliver det høist Ubehageligt for Peter selvom der nu kan være nok der kan tale til deres Undskyldning, og at Folkene er bleven taget med det haarde kan man jo i hvert fald see og det kan vel ikke gaae igjen mere til enhver Tid om det end kan være de Tider hvor det ikke kan undgaaes især blandt saa mange, det var kjedeligt Mine ikke vidste hvor Erik skulde til, men jeg skal nok faae vide det og skrive det til Dig alligevel han var paa Rheden for 8te Dags Tid siden, ja nu ved jeg ikke mere for Oieblikket min Ven end den kjærligste Hilsen fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru Mikkeline Christensen.

På hovedet:

/og fra noget andet kan jeg ogsaa hilse, som jeg allerede saa smaat nu kan mærke, Du

Ark 3

...at hun kunde være død, mens hendes Haand faldt fladt ned da Sophie tog fat paa den, og hun blev jo saa ude af sig og løb over til Stine og bad hende komme med over til hendes Moder men de kunde ikke kalde hende tilbage og hun er sovet saa rolig og blidt herfra, og uden Smerter, at det var at ønske sig en saadan Død naar Tiden engang kommer. Stine kom med det samme om til mig og sagde det, og blev jeg jo saa ilde tilmode dermed ogsaa, da vi jo ikke tænkt det saa [utydeligt]. Jeg kommer vist til at bryde af nu min Ven for at faae dette med Posten men skriver imorgen igjen, og beder Dig modtage den kjærligste Hilsen fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru Mikkeline Christensen

Marstal d 2^{den} Octb 1882

Min egen kjæreste Ven!

Hjertelig Tak for Dit Brev af 29de, det gjorde saa godt at jeg fik det lille søde Faer, jeg troer nok Du er og bliver een af de bedste Mænd en Kone nogensinde kunde ønske sig, jeg idetmindste forlanger ingen bedre, det bliver maaske lige til at dette vil naae Dig, men jeg lader nu disse Linier gaae alligevel, det er dog mere omstændeligt end vi troer med de Aviser, Du, jeg havde jo pakket dem alle sammen ind i Lærred, men da jeg kom op paa Posthuset var Pakken for svær, de kunde ikke afsende saa meget Pr. Post til Udlandet, og vilde det ogsaa blive altfor besværligt sagde Mygind, men hvis vi havde en Bekjendt i Kjøbenhavn, sagde han, der kunde lade dem gaae med Dampskib derfra, vilde det blive den billigste Maade, jeg maatte saa skrive til Møller med en Fart for at lade ham tage sig af dem, og havde jeg et par Dage efter Brev fra Møller, at nu var Aviserne afgaaet, men maatte han pakke dem om i tre mindre Pakker, og sende dem paa den Maade, da der var noget iveien paa Damperen ogsaa hvor han vilde have dem med. Nu vil jeg haabe Du vil faae Adspredelse af at læse dem, min Ven, der var ogsaa en ny Almanak. Pigen, det Skjind, har det godt, hun har lige faaet 2 Tænder frem i Overmunden ogsaa det lader til de vil komme paa engang, naar hun nu kuns ikke skal komme til at feile noget for dem, hun er jo saa sød, det Skjind og sover hele Natten igiennem nu, da at sige naar stadig maae have Brystet klart. Du fortæller mig slet ikke noget fra Swansea, lille Faer, er Fru Hagen rask endnu, det er da ikke saa længe, det har været med Ladningen alligevel, naar i allerede har været i Tørdock ogsaa, kunde i nu blot faae lidt heldig Reise ud til Cap Verde, det er vist paa den lille Ø der laae lige midt i Farvandet med Indseilingen til Porta Grande, at der var kommet Fyr nu, jeg har klippet en lille Seddel ud af Avisen, hvori det stod den anden Dags. Jeg veed ikke saadan noget Nyt, at Jørgen skal med Claus Eriksen, har din Moder vel fortalt Dig. Mines J. skal jo til Fredericia. "Haven", ja den har jo nu snart afblomstret for iaar, jeg har fortalt hende at Jørgen var meget kjed nede i Sverrig over det han ikke kunde komme hjem og see dem, jeg sagde det jo ikke saadan med mere Ord. Nei, hvor prægtig Mines Have end efter hendes Formening kan være, saa er jeg mere glad med min lille Hønsegaard der over i Krogen. Du kan rigtignok tro de er kommen dem godt nu, de er saa tamme alle sammen, de der har Kyllingerne har nu begyndt og lagt Æg igjen, men den lille hvidtoppede har i den sidste Tid været saa sød til ville ligge, og det kan jo ikke nytte nu til Vinteren, og jeg har jo heller ikke Plads til flere, jeg har endda nok med at passe paa dem vi har, for Kyllingerne flyver over

mange Gange om Dagen og gaaer og spadserer rundt om her i Nabolaget og det maae de jo ikke. Katten boer stadig nok i Bøtten, den lille Du veed du saa med Moderen, Moderen er her ikke, men den lille den bilder sig vist ind den hører til Gaardens Besætning ligesaavel som Hønsene, og naar den er sulten møder den udenfor ved Døren, og om Natten kryber den ned i Bøtten, de smaae Fugle har jeg ikke været for glad ved, da den ene har i de sidste Dage siddet og krybet sammen, men i Dag synes ...[resten mangler]

Marstal d. 17 October 1882

Min kjære elskede Mand!

Hjertelig Tak for Dit Brev som jeg har modtaget, min Ven, tilligemed indlagte Vexel, jeg har nu været ude med de 50 Kr. til Styrmandens Forældre. Din Moder vilde jeg saa have givet 50 ogsaa, men hun vilde foreløbig kun have de 30 for af hvilke jeg saa skulde sige Dig Tak, da Mine fik Penge betalte hun mig 20 af dem de skylder, dem fik din Moder saa ti af dengang, da vi jo var oppe alle sammen. Sophie kniber det jo svært for ogsaa, hun har faaet Langverk af Mine, og lidt ogsaa af mig, og jeg har tilbudt hende nu da jeg har faaet, naar hun vil have. Jørgen er ikke kommen endnu det er jo en lang Tid der bliver spoleret for ham. Det er om Pigen Du vil høre, lille søde Faer, ja jeg kan jo godt forstaae at hun altid staaer Dig i Tankerne, men maaske Du alligevel nu bliver nødt til at dele dem lidt og engang imellem lade dem dvæle ved (noget andet), saa hun ikke mere har Lov til heelt at optage Dine Tanker, om hun end beholder første Plads i dem, hun er nu ogsaa sød, det Skind, saa sød som kun et Barn kan være, og kan vi kun lade Gud forunde os at beholde hende, og altid lade hende blive os til Glæde. Jeg har jo fortalt Dig, lille Faer, at hun har faaet kort Kjole, men Tænder har hun mærkeligt nok ikke faaet nogen endnu, men de maae vel snart begynde at dages, derimod staaer hun godt paa sine Been nu men hun har ikke mindste Begreb om hvordan hun skal bære sig ad med at flytte dem, hvad der dog nok tildels er hendes Moders Skyld, da hun ikke indøver hende nok deri for saalænge hun paa nogen Maade forholder sig rolig i sin Stol eller i sin Vugge faaer hun naturligvis ikke Lov til at komme i Hænderne, og mangen en gang bliver hendes Tålmodighed jo sat paa Prøve saaledes at hun tilsidst protesterer i hoie Toner, det Skind, men der vil ellers nok blive god Forandring med hende inden Du igjen kommer hjem til os, lille Faer. Hvordan gaaer det med Fru Hagen, hils hende endelig. Det glæder mig rigtig at der er skeet en saadan Forandring med Munthe, naar han nu blot maae holde ved. Monstro Mohrbutter da skulde gaae tilgrunde Stakkel. Det er sørgeligt, det var dog en dygtig Mand, og der var jo ikke ondt i ham. Ja, Hagen er naturligvis galant som altid, han blev vel glad for Skinken og Munthe ogsaa, hils dem nu alle sammen. Nyt er her ikke saadan videre interessant, jeg skal hilse Dig fra C. Øland, han har gaaet her i fjorten Dages Tid og kan ingen Fragt faae, han var kjed over sin Mine, da hun ikke er rask og Doctoren havde talt om at hendes Lunger var angreben, jeg kan ogsaa hilse fra den lille C. Raahauge, jeg traf og talte med Caroline igaar, han var ventedes til Hanstholm, troer jeg, det var, og skulde saa til Norge, hun vilde endelig have Caroline, at vi

skulde komme derned i dag, Pigen og jeg, men nu faaer jeg see om jeg faaer Tid, de har jo en rigtig ubehagelig Affære i Familien i denne Tid, Albert Minor, Du veed der er gift med Christianes Line, har jo i lang siddet arresteret som jeg vist engang har fortalt Dig. Han har nu faaet sin Dom der gaaer ud paa 15 Dage Vand og Brød for ham selv, 10 Dage for hans Kone, og 5 Dage for Albert Pedersen, han er jo paa en maade kommen uskyldig i det for at hjælpe den anden ud af det og det værste er at han mister sit Borgerskab siges der, naar han har været straffet. Albert Minor har nu tilbudt at sidde baade sin Kones og Albert Pedersens af ogsaa, men det maae han ikke, de skal selv derind og Line skal jo endda have Smaaee, saa de gjør dem jo Umage for at faae Dommen forandret for hende. Det er rigtignok en slem Stilling de Mennesker er kommen i! Postmesterfruen i Æroeskjøbing er ogsaa arresteret for at have begaaet Uredeligheder med Kassen, og det er endda en fin Frue. Hendes Mand skal være udenfor det. Idag er Erik Raahauge og Spillemandens Maren bleven gift. Raahauges Hansine har jo faaet en Lille, og fra den sidste Halvtid fra før hun fik det har hun været reent forstyrret i Hovedet og bliver ved at være det, er ligegyldig baade for Barnet og alting. En Aften var gamle Ellen Chatrine ude fra Rasmus Levinsens herhenne med et lommeværkløse de havde glemt herude, og saa skulde hun hilse at Byggepladsen var nu overdraget til Dig, saaledes at Du nu selv kunde sælge Hans Albert den naar Contracten kunde blive forandret, eller hvordan i kunde kommer overens. Ja, nu vil hun ikke finde sig i at sidde mere, det Skind, her, og derfor maae du noies nu lille søde Faer og modtage den hjerteligste Hilsen og mange Kys fra din egen lille Pige og Din hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d. 11 Decb. 1882

Min egen kjære Mand!

Jeg modtog igaar fra Hr. J. Harboe Anvisning paa 484-88 Øre samt Opgjørelse, sidst fik jeg ogsaa en Anvisning, og maae jeg jo saa lade Hans Christensen besørge den ligesom Vexlen, jeg veed ikke rigtig om jeg faaer mere end 300 Kr. i Sparekassen, for der er jo en og anden Ting jeg gjerne vilde koste baade til Huset og til Faer, jeg tænker det glider over i Vinter ogsaa med Kaabe til mig selv, jeg kommer jo for den Sags Skyld ogsaa saa sjeldent ud at jeg godt kan undvære den, troer Du ikke, min Ven, naar alt gaaer vel, der kunde være Mulighed for at Du kunde blive hjemme, jeg savner Dig saa meget, især alle disse lange Aftener, jeg sidder her ganske ene med Pigen, her kommer yderst sjeldent et Menneske, af Dine Kammerater kommer her aldrig nogen heller, men naar blot at Du var her lille søde Faer og vilde blive hjemme hos mig, brød jeg mig heller ikke om nogen af dem, men jeg synes jo nok de kunde see ind til mig engang imellem, fordi Du just ikke er hjemme, det er dog noget som Du gjør til dem, den samme korte Tid Du er hjemme, men saa morer jeg mig med min lille Pige, hun bliver mig mere og mere kjær, det Skind, og hun veed Besked snart paa al Ting nu, og begynder at stille Munden til at ville eftersige et og andet. Det er nu ogsaa en lille deilig Pige som vi sagtens kan være glade og taknemmelige for. Gud give hun maae blive lige saa forstandig og god naar hun bliver voxen, som hun er sød og elskelig nu.

Hvor det dog har staaet med slemt Veir her i den sidste Tid og især under England, Sophie har ikke havt andet end Uro for Jørgen, siden han kom fra Dig, naar jeg da undtager hans Orlogstid, nu har de havt saadan en lang Tid for at naae fra London og om til Kulhavn, og har jo sikkert lidt af det slemme Veir. Jørgen Clausens Søn, Du veed, der kom med Mines Jørgen har brækket sit hoire Been og er lagt iland i Rotterdam. Han havde ladet sig fire ned i Lasten og ikke været forsigtig har han skreven J. Jeg skal hilse Dig fra Herman Prus, han er hjemme. Frantses Peter har opgivet Lodseriet og kjøbt en Brig "Johanne" der i Nyborg igjen for 5000 Kr., hans Lodsgage kunde nok ikke rigtig slaae ud. Vi havde Brev fra Broder Hans for et par Dage siden igjen, men han er slet ikke rask endnu, han er nu paa et andet Hospital hvor de bliver sendt til, skriver han, naar de ikke kan kureres og bliver han der vist skriver han saa længe han lever, hvilket kan være længe, og det kan være kort, alt eftersom Hosten vil tage af eller til, vi er jo meget kjede over det allesammen, men er det da den bedste Trøst, at han ligeledes skriver, at

han har det saa godt, at han ikke paa nogen Maade kunde blive passet ....[fortsættelse mangler]

Marstal, Juleaften 1882

Min egen kjære Mand!

Du kan rigtignok tro jeg blev glad min Ven, da jeg idag fik Brev fra Harboe at i igaar var ankommet til Savannah, det har jo ellers været en lang Reise, og jeg havde jo ventet i var kommen der før, og var bange for at der skulde have været kommet Telegram til Harboe lige som sidst, hvorfor jeg den anden dag skrev ned til ham, og bad ham lade mig vide naar der kom Telegram, hvis der ikke var kommen! Og kommer der jo nu i dag meget pænt Brev til "Fru Mikkeline Christensen", at "Herman" igaar d. 23 var ankommet til Savannah, det hjælper strax tænkte "Fruen" ved sig selv, naar der bliver grinnet lidt med de Fyre, baade den ene og den anden af dem. Men gudskelov naar I kuns kommer endda i god Maade, lille Faer, om det saa ogsaa ikke altid er mest hurtig. Nu vil jeg ønske Dig en glædelig Juul lille søde Faer og et godt helsebringende Nytaar, i har da nu kunnet holde Juleaften i Havn. Det har været aftalt, at hvis jeg vilde tage Pigen med om i Sophies, kunde vi lægge sammen og fejre til Aften der, Mine og jeg var saa i Kirke og lille C ogsaa, din Moder var saa hjemme hos Sophie og hjalp og passede Pigebørnene, og da vi saa havde fejret, havde Mine et lille Juletræ arrangeret, hvorpaa vi jo havde hængt lidt Foræringer til hverandre, og nærmest til Børnene som morede dem meget herover. Vi kan sagtens, der kan holde Juul, og være glade, men her er mange der kuns kan holde den med Sorg, Jens Jacobs Johan der er gift med Christen Carlsens Sophie, frygter de for ikke at høre fra mere heller hendes Søster Christines den ældste Søn er med som Styrmand, de skulde blot over til Arendal i Norge, det var vist fra Ringkjøbing de gik ud, Dagen før det slemme Veir, hvilket er over en Maaned siden, og der er fra den Tid hverken hørt eller spurgt det mindste til dem. Nu har vi i al den sidste Tid havt godt Veir igjen og næsten ingen Frost, blot det nu ikke vil ligge til længere hen i Tiden at det skal forhindre Eder fra at komme herhjem efter til Foraaret, jeg skal hilse dig [fra] F. Jørgensen, det gaaer jo fremad med hans Skude nu, han havde været ombord i Kjøbenhavn, sagde han paa den store nye Christian Andersen jo har faaet, men det var nok mangt og meget ved den, der ikke var som det skulde være, og Andersen skulde have sagt, at han vilde ønske han var bleven paa "Hornung". Du skulde rigtignok see lille Faer, hvor Din Pige fremmer sig nu hun løber hele Stuen rundt i sin Gangstol, og hun pludrer paa med Munden ogsaa alt hvad hun kan, jeg tænker hun vil baade kunne gaae og tale til hendes Fader engang kommer hjem, havde Du endda været herhjemme hos os lille Faer, hvornaar troer Du vel det vil skee, at vi kan holde Juul sammen herhjemme. Sidst sad vi

ogsaa ene her, nu kommer Din Fødselsdag strax i det nye Aar ogsaa min Ven, den kan vi ogsaa holde, hver i sin Verdensdel, og kan jeg kuns fremsende Dig min hjerteligste Lykønskninger paa Papiret, og maae vi haabe saa engang at kunne tilbringe den sammen. Med kjærlig Hilsen fra Din lille Pige, slutter Din hengivne tro Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 1 Febr 1883

Min egen kjæreste Mand;

Jeg har i dag modtaget begge Dine Breve, det med Vexlen fik jeg iaften, det var en stor Capelag, min Ven, hvoraf der kan komme en del i Sparekassen, jeg ved nu ikke om der kommer noget fra Harboe ogsaa, eller det kan blive staaende til Reparationen paa Fartoiet ellers blev det vel ikke saa lidt heller, vi har jo for Øieblikket ikke saa store forestaaende Udgifter, for Harboe og Assurance er det jo da lidt frem med endnu, Du er bleven sat op i Communeskat til 90 Kroner iaar, men de er nok alle sammen lagt paa for det nye Fattighuus Skyld og andre Bekostninger de har her til Byen, det har nu ellers været en brillant Fragt Du, hvor jeg dog alligevel savner Din Moder lidt, det var jo den eneste jeg rigtig kunde tale med om Dine Sager, og som glædede sig derover ligesaa oprigtig som baade Du og jeg, og som nu saadan en hurtig Reise og saadan en Capelag, det vilde jo have frydet hende i hoi Grad; med de andre er det jo ikke saa, de har jo nu mest Interesse for Deres Egne, Jørgen er da ellers heldigvis kommen til Southampton igaar, Vinden har jo ellers efter vor Mening her, været saa meget imod. Min egen kjære Ven, hjertelig Tak for Vandbeholderen og for hvad som helst Du har af andre Ting baade til mig og Pigen, det vil blive uendelig kjærkommen, om det end er aldrig saa Smaating, nu maae Du ikke blive vred min Ven fordi jeg ikke før har skreven Dig Tak for Vandbeholderen men har jeg glemt det i det Øjeblik jeg har skreven, kan Du tro at den alligevel ikke er mig ligegyldig, jeg fortalte Din Moder ligestrax om den, ogsaa Maaden hvorpaa Du havde faaet den, og glemte hun saa ikke kan Du troe, igjen at fortælle de andre det nok saa triumferende, som om hun vilde sige "see om Eders vel bær sig saadan ad" hvordan staaer det til med Dit Toi min Ven jeg har nu et par Skjorter her, og et par andre Dele. Hvor det dog er kjedeligt med Styrmanden, han har vist ikke skreven til sine Forældre som det rigtig hang sammen med hans Helbred, for jeg var selv inde og hilste da J var kommen om til London, og de lod da helt glade ved det Brev de havde faaet fra ham fra Queenstown, for han havde nok været syg derinde i Savannah sagde de, men nu mente han at han igjen havde det bedre ligesom tidligere, Du kommer da til at see og faae ham med hjem, saa snart det kan lade sig gjøre min Ven, men det vil jo naturligvis baade han selv og Du allerhelst ogsaa. Hvor jeg dog nu længes efter Dig min egen kjære Ven [fortsættelse mangler]

Marstal d 12 Februar 1883

Min kjære elskede Mand;

Dine kjærkomne Breve min Ven har jeg alle modtaget, og takker derfor, og seer jeg at Du ligeledes har faaet mine, og Telegrammen ogsaa som meddelte Dig Din Moders Død. Du har sikkert ikke ventet det min kjære Ven dengang, og det havde vi heller ikke, for hun var jo nok mere medtaget Stakkel i den sidste Tid, og hendes Been var paa Tiden saa hævede at vi jo næsten var bange for det skulde blive noget slemt, men saa kunde de svinde igjen, og naar nu Din Moder saa blot nogenlunde var fri for de Toure med Asthmaen saa var hun jo strax livlig og oprømt Stakkel. De nærmere Enkeltheder ved hendes korte Sygeleie, kan vi bedre tale sammen om naar vi om Gud vil, om ikke saa lang Tid bliver samlet min Ven. Det er kuns om Mandagen hun faldt til Sengs, som hun døde om Torsdagen, som Du veed var vi Juleaften omme hos Sophie og om Juledag var de saa hos mig og var Din Moder jo temmelig godt tilpas med Undtagelse af de første Dage i Ugen mellem Juul og Nytaar klagede hun sig nok mere, men var dog omme hos mig Nytaarsaften jeg havde jo sagt om hun troede hun kunde taale at gaae om, ja hun vilde gjerne sagde hun saafremt hun blev saadan og kom saa ogsaa saa smaat om Eftermiddagen, og var det saa sidste Gang hun var her Stakkel. Hun var saa oppe hos Mine Nytaarsdag, og var saa ikke ude af det Huus mere, hendes Been blev saa hævede at hun ikke kunde taale Fodtoi paa mere og kunde vi ogsaa see hun var mere svag end hun havde været, men hun sad oppe og havde sin sædvanlige Appetit. Mine havde nu lovet at hun i alle Maader skulde tage sig af sin Moder, med Hensyn til hendes Pleie naar vi blot ganske rolig vilde overlade det til hende, jeg havde nemlig sagt at vi kunde ikke forsvare at hun blev liggende ene om Natten, især nu hun ikke kunde taale at gaae paa Benene, men da vi nu var bleven enige om det var jeg jo rolig og stolede paa Mine, og blev derfor ikke lidt forundret da jeg et par Aftener efter kommer om, og seer Din Moder sidder og vugger Sophies lille Pige og Drengen stod hos, hvad er dette her siger jeg, jo du maae nok sige det sagde Din Moder, og fortalte hun saa Jørgen havde været ude bag Halen Dagen forud og at Mine var taget med ham, og var Sophie saa med det samme flyttet derop med begge Børnene, jeg fandt det Hele meget urigtigt og med Hensyn til Børnene da kunde Din Moder jo mindst af alt taale den Uro de vilde foraarsage, hvad jeg ogsaa sagde, men blev det saa indrettet saaledes at jeg tog Drengen om om Dagen, og Sophie fik saa stillet en lille Kakkellovn op inde i Ellens Stue og flyttede saa derind med Barnet om Søndagen, da det var Din Fødselsdag min Ven var jeg omme med Pigen to Timers Tid, da jeg jo mente det var saa dødt ellers, jeg havde saa et Stykke Kringle med som

vi fik til Kaffen men hun havde det ikke godt den Dag Din Moder, og vilde jeg jo ikke blive der saalænge for at hun ikke skulde have Uro, vi talte saa om hun skulde helst blive i Sengen om Mandagen, det gjorde hun ogsaa og om Aftenen jeg var omme blev vi enige om at lade Doctor Kroman kalde, han saa undersøgte hende og sagde at det var Vand der havde begyndt at sat sig, hun blev nu i Sengen men var oppe hver Formiddag og Aften og fik den redt, og havde vedblivende lidt Appetit ogsaa [fortsættelse mangler]

Marstal d 15 Februar 1883

Min egen kjære Mand!

Du har i Dit Brev ikke gjort nogen Bemærkning min Ven om Du fandt det rigtig eller ei at jeg havde telegraferet til Dig om Din Moders Død, de andre havde næsten gjort mig angst idet de mente nu senere, forinden jeg fik dit Brev, at blot det ikke var altfor pludselig for dig at faae det at vide paa den Maade, men jeg kunne slet ikke finde det rigtigt, at Du skulde vente med at vide det til Du kom til England, idet Du dog laae i en Havn saa Du kunde faae det at vide, Bekostningen vidste jeg Du vilde ikke tage i Betragtning, og følte jeg at Du og Din Moder havde været formeget for hverandre til at det kunde være det samme naar Du fik det at vide, og syntes det mig at faae Udseende at dette, naar det skulde vente til Du kom til England, jeg talte jo om det til Pigerne, og mente De jo saa ogsaa jeg skulde lade den gaae da jeg havde bestemt mig for det, men har nu bagefter ment at det gjerne kunde være kommet Dig for pludselig. Mine var det jo ogsaa telegraferet til, og kom hun saa Dagen efter, men da var Din Moder alt lagt i sin Kiste; der havde jo været meget at tænke over og faae besørget de første Dage, og var vi jo ukendt med det baade jeg og Sophie, men Stine hjalp os saa godt tilrette med hvad hun kunde. Begravelsen blev saa bestemt til Fredagen, og bad Ch. Øland til grave og Kochs Hansine og Jørgen Albertsens Sophie strøede Graven. Hun laae saa smukt i sin Kiste min Ven og var saa uforandret at hun mere syntes sovende, end død, og ønskede jeg saa meget min kjære Ven at Du dog kunde have været her hos os ogsaa, og seet hende forinden hun blev stedt til Hvile. Sophies Jørgen kom dog et par Dage før Begravelsen, hvorimod Mines J først traf og kom om Søndagen, der kom saa mange Krandsere rundt om fra, og det uagtet det var den allerknappeste Tid paa Blomster og Grønt, og var der ligeledes en stor Mængde der fulgte hende til Graven, Mine havde ladet bede hos Præsten om at faae holdt en lille Tale i Huset hvilket der ogsaa blev og havde vi valgt at faae sunget Salmen, No. 389. Det Hele min Ven ved hendes Jordefærd var saa smukt arrangeret, uden at der dog var det mindste overdrevet. Der blev saa spist og drukket Kaffe oppe i Mines og var der ikke andre end begge Pigerne de to smaae Drengene der bar Skamle "det var Agnes's og Jeppes Jørgen, C. Øland og Mine, Albert Larsen og hans Kone, Sødster Anne, Stine som havde hjulpet os lidt om Formiddagen, Jørgen og saa vi andre. Et par Dage efter det vi var forbi og vi havde faaet alt betalt som kunde beløbe sig til henved et 100 Kr., siger Mine, at hvis vi nu ikke havde noget derimod, saa vilde hun bede om at betale det Halve, jeg veed nok, sagde hun, at i kan svare og sige at når Christen

har havt det Hele, kan han sagtens betale dette med, men nu vilde jeg det gjerne, jeg vidste ikke rigtig hvad jeg skulde svare, for jeg kunde jo nok tænke at Du helst selv vilde klare det, men paa den anden Side mente jeg ikke rigtig at have Ret heller til at sige nei idet det jo dog var hendes egen Moder, og nu var hun jo kjed for det hun var reist fra hende, og var det nu som en Slags Forsoning mod Din Moder idet hun bad om det, mente jeg [fortsættelse mangler]

Queenstown London den 17 februar 1883

Min kjæreste Wen

Jag haaber at Du fra Harboe har erfaret vor Ankomst hertil igaar efter 26 Dags Reise fra Savannah det var jo en meget heldig Reise men den sureste og travleste Reise jeg enu har haft over Søen, stadig Storm og Storm soe mæt har jeg enu aldrig været af Søen som denne gang og gi jeg aldrig maa faa en Reise lignende, jeg har aldrig været saa tung har jeg enu aldrig været i mit Sen som jeg var igaar da jeg kom herover jeg kunde gjerne have gred

Side 2

I stedet for at Takke Gud for en lykkelig og god Reise, 1 Man kort gik jeg fra Savannah og Styrmanden har været Syg hele Reisen, det er her alt for Witløftig at fortælle, kun kan jeg sige at jeg aldrig har været soe kjed og tung i mit Sen som nu aldrig, vor ofte har jeg ikke poe denne sure reise gledet mig til et Brev fra Dig i Queenstown men der var ingen og det smerter mig mere en det, jeg føler at jeg som Mand og Fader Obfølder mine Pligder og vest Gud Bistor vil jeg haabe at jeg altid maae føle samme, ved vor Ankomst her i gaar laae her Brev fra Bekke mine Søskende og da Di slet ikke omtaler Dig saa formor jeg at sovel Du som Pigen er raske, til Styrmanden var der Brev til Emil og Folkene, mulig har Du ingen Thid haft til at Skrive eller Du maaske har glemt det, jeg har i dag faaet ordre til London og haaber jeg vil Gud at afgaae i morgen herfra.

Slut på Brevet. Der mangler no en side

Marstal d 23 Februar 1883

Min egen kjære Mand!

Hjertelig Tak for Din Telegram som jeg modtog i dag; jeg vil ønske og haabe min Ven, at Du, da Du har afsendt denne, har været en lille Smule mildere stemt imod mig, end dengang Du skrev Dit Brev i Queenstown, jeg har ligesom Følelsen deraf min kjære Ven men veed det jo ellers ikke, og længes derfor meget efter et Brev igjen fra Dig, for at see at jeg ikke har skuffet mig. Det har ikke varet saa længe for at komme igjennem Kanalen heller min Ven og har i vel saa sagtens taget Dampen op i Revieret, kunde Du nu blot naae og komme herhjem til Paaske kunde Du være saa heldig lige som sidst at faae Last der igjen at Du ikke skal forseile efter Kul kunde det vist naae sig troer Du ikke nok Du. Sophies Jørgen er i dag taget afsted til Skjelskør han skal med C. Erichsen igjen, han vidste ikke om de kom til London der var nok Mulighed derfor og kunde det maaske hænde, de kunde naae og komme derover i endnu var der, Mine er meget kjed paa sin Jørgens Vegne, han har jo ligget for længe i Halmstad, han var jo ellers færdig til at gaae d 9de men laae saa i flere Dage og kunde ikke komme ud for Vande uagtet det var god Vind hver Dag og istedetfor at blive bedre Vande satte Sand og Dynd omtrent en Fod mere til, at de tilsidst for ikke at blive ved at ligge, maatte losse baade Dækslast, og noget af den anden Last igjen for at flyde ud paa Rheden, hvor de saa fik den i igjen, og er nu afgaaet d 17de men nu er det jo igjen kjedeligt da Vinden stadig er imod. Jeg synes det er saa morsomt at Du er kommen til London igjen lille søde Faer, vel veed jeg at det slet ikke er noget heldigt Sted, men det er med det jeg ligesom er kjendt der og kan forestille mig hvor Du gaaer og færdes, Jørgen mente i kom vist til at laste enten i Vestindie eller Victoria Dok dennegang, kan Du huske i Vestindie Dok alle de fine Skibe der laae, hvis Du skulde komme op til Jensen dennegang kan Du da hilse hans Kone fra mig min Ven, monstro Petersen skulde indfinde sig hos dig ogsaa, Du veed Skrædderen som i kaldte ham, gamle Petersen vil vel ogsaa nok komme fra Grønsund, men mulig er Du vel gaaet til Clarkson dennegang, hvor jeg dog nu glæder mig til naar Du kommer hjem lille søde Faer, blot den Pige nu vilde gaae ene til Du kom saa skulde Du see hende komme trippende Dig imøde, jeg troer slet ikke hun vil blive frygtsom for Dig, hun er allerede saa kjendt med sin Papa, at hun, naar jeg er i Kjøkkenet eller Kammeret med hende, og siger hvor Papa er om vi nu skal ind til ham ivrer sig for at naae Døren til Stuen og lukke den op og viser saa "Da da" med sin lille Finger hen paa Dit Portræt,

og saa seer hun saa lykkelig ud det Skind. Lev nu vel min egen kjæreste Ven og vær hjerteligst
hilset fra Din lille Pige og fra Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 8 Marts 1883

Min egen elskede Mand!

Mit Brev min Ven af 1ste hvori jeg meddelte Dig at jeg rigtig havde modtaget Vexlen, formoder jeg at Du har faaet samtidig som Du har afsendt Dit, gudskelov at Du dog nu snart kan komme herhjemefter, og hvor jeg dog vilde ønske at Du kunde naae og være her til Paaske, det er meget kjedeligt med Styrmanden, og sørgeligt for hans egen og hans Forældres Skyld, for selv om han kan komme tilrette nogenledes igjen, vil han jo aldrig kunne mere og tage ud at seile mere og han vilde dog saa gjerne selv blive ved ligetil det sidste Stakkel. Det var da heldigt i alligevel fik den Cokes Fragt min Ven, det kan da støtte til Udgifterne hjemefter, jeg har ikke faaet Penge fra Harboe dennegang, men har du vel ladet dem beholde dem til I nu faaer talt sammen om hvad Udgifter I vil faae med Fartoiet, Du har jo en deel Hyre staaende ogsaa. I er istand til at passere forbi her ude bag Halen Du, naar I om Gud vil kommer saavidt, havde vi nu boet oppe hvor vi skal, kunde vi maaske have faaet Eder at see, men nu kan Du da vel nok være hjemme mens Skuden bliver lastet, kan Emil ikke nok klare det. Du skulde bare see Pigen nu jeg kan ikke vide om Du kan kjende hende, Du troer vist næppe hun er saa stor som hun er, hvor det dog er en Glæde at Du kan komme hjem til os igjen lille søde Faer, vi kunde da rigtignok ogsaa fortjene at beholde Dig lidt hos os nu Du, for den lange Tid vi har ventet. Alting staaer jo vel til herhjemme, baade med Fugle Høns Hund Kat og vi andre, men jeg har nu maattet betalt 4 Kr. i Skat for "Putzi" jeg kunde ikke holde den inde og saa havde Rosenberg faaet den at see, jeg havde ellers tænkt at Du skulde have havt den, istedetfor "Allee", og synes Du om den skal Du det ogsaa lille Faer, jeg har havt megen Uleilighed med den hele Tiden. Jeg skal hilse Dig fra Frederik Jørgensen nu skal hans Skude snart til at løbe af Stabelen. Jens Dam skal jeg ogsaa hilse Dig de fik Jacob konfirmeret i Søndags, og var jeg i den Anledning nede og gratuleerte. "Deus Regit" har Harboerne nu solgt for 15000 Kr til en Jørgensen der boer her, ude i Prindsegade, men det har Du maaske alt læst i Avisen, vil Du igjen hilse Jensen og gratulere ham; det er ellers droit nok for hans stakkels Kone, men der er jo ikke noget at gjøre ved den Ting, nogle har mange og andre lidt, men lidt er dog bedre end slet ingen, og naar vor Faer nu kuns snart vilde skynde sig og komme hjem, kunde der dog muligvis blive Haab om _____ Lev nu vel min egen kjære Mand, og vær hjerteligst hilset fra Din lille Pige og fra hendes Moder.

Hamburg den 19 Marts 83

Min kjære elskede Kone

Dit Brev min Wen uden Dato men det er der nu flere af dem, har jeg modtaget og seer jeg at Wiinen dog endelig er kommet hjem jeg lenges nu meget efter at høre vorledes den er der er vel indet løbet af Ankerne, Skallerne laae i det Gamle Tøi, Wi er endelig igaaer blevet Lasdet og haaber jeg i dag at bliver ferdig her og vil Gud i morgen at Afgaae herfra men skal Wi gaae paa Reveret Indtage lit Ladning men kun en 6 a 7 Tons som jo kun er et par Timers Arbejde, men alligevel er Elben jo lang en 20 Mile saae det kan gjerne vare lenge før Wi kommer til Søs, det har nu i lengere Tid stoet med Østlig Win som jo var en god Win nu er den Westlig, men det kan mulig snart forandre igjen

Side 2

Jeg vilde nu saa gjerne at de Møbler skulde betales med det samme naar Han har send dem Møller, det har altid været mig en mobydelig Ting nor nogle tog Møbler paa Credit, Gud gjør at denne Reise nu motte gaae lit Heldig, for saae for Du joe fra Tenneriffe igjen, jeg er rigtig soe Glad for det Huus at det gik i Orden jeg kan rigtig Glede mig verdag noe jeg Tænker paae Huset og Haven, ogsaa Wi to til Du som aldrig har haft eller kjend til at have noget selv, vi maae syndes jeg kunde Glede vi Dobbelt og Tænke paae Ham der har givet os Det, efter min formening er der ingen Fattige Børn i vor By Der har størrere grund til at Takke Worherre end Wi to blot vi ret af Hjertet kunde og vilde Tænke derpaae. Disse 2 søde Børen som Worherre der har givet vi ogsaa nor jeg om Dagen Tænker paa Dig, Børnene og saae Huset, da kan jeg rigtig Glede mig

Side 3

Jørgen med Gemini er vel paa Wein til England eller er Han mulig kommet der nu, Sophies J er vel med Damperen endnu, som Du vee skal Wi nu Losse paa 3 forskellige Øer St Cruz Tenneriffe bliver den sidste og vil det være rigtigst at sende Brevene dertil da jeg ikke vee om der er nogen reel Postforsendelse mellem de andre øer, jeg skal nu igjen Skrive til Harboe angaaende Hans Løidnan Træksedel og beder jeg Ham at sende Pengene til Dig, kan Han jo saa faa den hos Dig ? jeg kan da ikke troe at han vil negde det. Gid jeg dog var min Egen Mand det er dog bedre end at være Tjener og skal det gaae en smule Uheldig kan de blive spydige nok, jeg troer ikke De er de Folk De skønner, jeg har nu i lengere Tid ikke haft Brev fra Ham mit Brev slutter jeg ikke nu men lader det lige til i Aften om jeg mulig kan blive ferdig her i dag

Side 4

Den 19 og 20 Klokken er i dette Øieblik 12 min Wen jeg er i aften sent bleven ferdig og haaber jeg vel Gud i Morgen tilig kl 6 kommer Lods og Damper for at tage vi ned paa Elben, vor Wi skal Entage en 6 a 7 Tons Krud (eller Krid) men dette haaber jeg ei vil medtage megen thid men til søs kommer Wi ikke i morgen men før jeg Qvertere Lodsén skriver jeg Dig endnu en gang til, saa du kan vende endnu et Brev min Wen, vo jeg dog har lenges efter et Brev fra Dig men fik ingen jeg vilde sogerne hvide om den Wiin som var i Orden at intet var galt med den, jeg har atter i aften Skreven til Harboe om den Træksedel til Kokken og bedet Ham at sende Pengene til Dig, Han kunne dog gjerne have svaret mig, men jeg troer at der gis Mennesker som kun har lit eller indet tilovers for deres Medmennesker selv om De er i Trange kor nor blot DE selv kan faa noget, Levnu vel min egen kjære Wen og ver Hjertelig hilset fra din hengivne Mand C Christensen

Side 1 skrevet på hovedet

Jeg sender mulig i morgen kr 400 ommetrend de 200 er Styrmandens og de 200 mine Betal dem til Møller i Kjøbenhavn og Styrmandens til Hans Moder

Marstal d 14 August 1883

Min egen kjæreste Mand!

Vi skal saa til at begynde med Pennen igjen min Ven, men maae jo være glad ved den endda naar vi ikke længere selv kan være sammen, jeg har slet ikke kunnet seet Eder i Avisen min Ven, men vil da haabe i maae være Skagen ude, endskjøndt det jo rigtignok har været Modvind hver Dag. Du har jo vistnok savnet os de første Dage ligesom vi savnede Dig lille Faer vi kom jo ellers godt hjem, omend Veiret ikke var saa godt, det baade regnede og blæste. Pigen maatte jeg bære sovende ombord i "Taasinge" fra "Svendborgsund" og sov hun endnu da vi kom til Marstal, saa jeg bar hende lige hjem inden hun vaagnede, de første to Dage kunde hun jo ikke rigtig finde sig tilrette med Naboerne, men holdt sig saadan fast paa mig naar de talte til hende, men nu kan Du troe hun kan finde dem. Hønsene var hun helt henrykt over strax, og nu kan hun selv trippe over Gaarden til dem og gaaer saa i samme Fart ind i Blomsterbedet og piller de samme par Blomster af jeg har. Dagen efter vi kom var vi saa omme hos Pigerne for at hilse paa dem og faae lidt Rede paa eet og andet, ja Huset var jo saa solgt, men skulde først betales til October, derved blev jeg jo sat i Forlegenhed og har nu maatte tage de tre hundrede i Sparekassen i stedet.

Baaden har jeg betalt hos Lauritz Petersen som var glad over at du var tilfreds med den, han havde omtrent een færdig magen til, til "Johanne Marie" sagde han, Assurancen har jeg ogsaa været ude med, og kan Du tænke Dig, at jeg kuns skulde betale 102 Kro denegang, de havde seilet saa heldig sagde Grube at der blev givet 1 Procent tilbage, og sagde han noget om 1 Procent Dividende ogsaa af Din Actieret til de 10,200 Kro Skuden havde været assureret til, som jeg ikke rigtig forstod, men Du ved maaske selv Besked bedre lille Faer, det var jo en billig Assurance, som jeg blev glad for kan Du troe, da jeg jo havde ventet at komme til at betale 170 Kro eller saa omtrent. Møller Olsen har jeg ogsaa været hos og spurgte jo fra Dig, om han havde nogen anden Bestemmelse med Huset fra I talte sammen, Nei, det havde han ikke sagde han og kunde jo være I nok kunde komme til at handle, men han havde jo ikke tænkt at sælge det under de 5000 sagde han, da jeg foreslog de halvfemte for der kunde jo være eet og andet der saa kunde gaae i Kjøbet ogsaa sagde han foruden Kakkellovnene der var Kjøkkenborde og Bryggekedel, dog mente han vel nok at kunne sælge Kakkellovnene hvis vi slet ikke brød om dem men synes Du ikke min Ven vi skulde bestemme os for at beholde dem

for ellers kommer vi jo dog strax til at kjøbe en nye alligevel til Kammeret, hvis Du slaaer til om Huset, han lovede saa, at ville sige Besked til mig førend jeg skrev, og var han nu igaar, men da vi saa igjen talte om det mente jeg om han ikke hellere selv maatte tilskrive Dig og forklare Dig Betingelserne, og det lod han til at ville rigtig gjerne, for saa kunde Du jo med detsamme Du skrev ham til bede ham at ordne det. Mine var saa en Tour ovre i Als, men det var bare for Lyst sagde hun da hun havde faaet Brev fra Stine et par Gange at hun kunde have Lyst til at see en af Eder, og der havde Stine fortalt hende en lang Historie om Karen og Ellen Marie, og beklaget sig over dem. Hun viste Mine Breve fra dem, hvori de havde bagtalt baade Din Moder og I andre, og du kan tænke for to Aar siden havde De været derovre i al Hemmelighed og havde saadan klaget dem for Stine, for at faae hende til at laane dem 40 Kro, og Ellen Marie var i saa gammelt og daarligt Toi at hun skammede sig næsten ved hende, havde Din Moster Stine sagt til Mine, og hverken for Christen eller hans Kjæreste som jo dengang var hjemme, eller for noget andet Menneske maatte hun nævne at de havde været derovre, men nu var Stine jo vred paa dem da hun ikke havde laant og heller ikke troede at hun vilde faae sine Penge og dengang de var ovre til Christens Bryllup, Karen og Ellen Marie havde da ligeledes faaet hende til at laane dem Penge, da de slet ingen havde at reise hjem for havde de sagt, hvad troer du dog min Ven om saadanne Characterer men det maae jo være idel lav Gjerrighed der driver dem til det for det er jo dog ingen virkelig Trang. Ja hun omtalte endda mere Mine, som jeg ikke kan huske, hendes Jørgen ligger i Rochester hvor han kom den 3 eller 24^d, Koch har jeg ikke været saa heldig at træffe hjemme naar jeg har været der, men Hansine sagde at det blev maaske opgivet med Oskarshamn, da denne havde faaet ikke saa lidt Reparation i England nu.

De længste af Plankerne kommer ned i Jørgen Albertsens Loft og de korte paa Sophies Loft. Mines Kjældervindue er vel bevendt til at de kunde gaae ind. Naar Du engang kommer hjem min Ven, kan Du betænke Jørgen Albertsen eller deres lille Dreng, for det her det er dog ikke saa lille en Tjeneste De gjør os og der var ikke det mindste iveien for at de maatte komme derned, bliver det afsluttet med Huset derinde vil vi jo til Foraaret faae rigtig Pads til dem selv. Herman Boye som der var Tale om vilde kjøbe det, har efter hvad jeg har hørt kjøbt Østermandens Kirstines, derovre ved Møllerens, og skal give 6000 Kro, det er naturligvis for Beliggenheden, for ellers var M. Olsens da noget andet til 5000. Pigen har ikke været rask i disse Dage, men er da bedre, det er da kun fra Diarreh i Maven, men det tager jo paa hende lige strax det Skind og saa sidder de Hjørnetænder og er saa sene til at komme igjennem. Doctoren har endda været her at hun skulde have Kopper, men saa mente vi at vente en otte

Dages Tid til hun blev rigtig rask igjen, i morgen skal Peter Thomsens lille Søn i Kirke, og skulde vi jo til Barselsgilde det vil sige, jeg, for da hun nu ikke har været rask, det Skind har hun bedre af at blive hjemme hos Rine, og da det ikke er saa langt væk kan hendes Moder jo nok gaae, iaften har Laura først faaet Brev, at Peter har faaet Ordre at gaae til Dublin, efter nu at have ligget 3 Uger i Falmouth. Nu vilde jeg ønske I snart maaette nærme Eder Bestemmelssted min Ven, hvordan gaaer det med den nye Stmd. den anden fra Ommel kom først til Marstal samtidig isom mig han havde været i Svendborg et par Dage hos sin Familie, sagde han. Lev nu vel lille søde Faer og være kjærligst hilset fra din lille...

I kanten:

...Pige, og Din egen hengivne Hustru Mikkeline Christensen

Marstal d 15 September 1883

Min kjære elskede Mand;

Hvis I som Du mente i Dit sidste Brev blev færdig i denne Uge frygter jeg Du hverken vil faae dette eller mit sidste Brev jeg skrev igaar, men jeg lader det afgaae alligevel i Tilfælde i ikke skulde være kommen afsted, jeg har nu faaet Besked om Pladsen, og skriver jeg det op efter som det stod i Skjødet dengang M. Olsen købte Byggepladsen "det er saaledes hele Pladsen beregnet med det der er lagt af til Gade ved den nordre Side. Fra Øst til Vest ved den nordre Side er der 38 ½ Alen" ved den søndre Side 44 og i Bredden fra Syd til Nord ved den vestre Ende 44 ½ Alen og ved den østre Ende 43 ½ Al. Alt med dansk Maal.

Østen for Brogaarden er [?] Alen og vesten for Huset 5 ½ Alen"

De blev beordret til at lade saa meget Plads blive der vesten for Huset sagde han, i Tilfælde at der engang skulde blive lagt Gade derud ved den smalle Vei men det var der næppe Sandsynlighed for at der blev for det Første. Han havde tænkt sagde han naar det nu kom saa nær at lade H.J. Christensen skrive Papirerne ud, det gjorde han da Rasmus købte det gamle, jeg troer det er en rigtig pæn og flink Mand M. Olsen, og jeg synes jeg er mere og mere glad nu efter det er iorden det forekommer mig saa lyst og hyggeligt derude, og vil det kun mangle naar vi om Gud vil kommer der, at Faer da ligeledes kunne komme hjem og blive som en Vinterstid, men nu vil jo sagtens gjælde om først at faae det udbetalt, førend Faer tænker paa at komme hjem, og maae det blot gaae nogenlunde med Farten haaber jeg ikke det skal komme til at være saa meget længe heller. Han plukkede nogle Æbler af hvert af Træerne, at jeg da kunde prøve dem sagde [?], hun fremmer sig ellers nu hver Dag Pigen kan Du tro, og er jo naturligvis sød og morsom. En Aften havde jeg den værste Fortræd med hende jeg viste hende Maanen den sad og skinnede ind til os, men der gjorde hun sig reent balstyrig og vilde have den, hun skreg og rakte efter den og kom med alle sine Fagter efter, naar hun vil have noget, men jeg kunde jo [ikke, red.] skaffe hende den og tænker jeg næppe Faer kan heller, hun har faaet de to Hjørnetænder frem nu.

Ja Lev nu vel lille søde Faer og modtag den kjærligste Hilsen fra Din lille Pige og Din egen hengivne Hustru.

Mikkeline Christensen

Marstal d 20 Sept 1883

Min egen kjæreste Mand!

Jeg modtog i dag Dit Brev med indlagte Vexel £25 og har jeg lige været oppe og afsendt de 50 Kr til Enstrøms Kone, jeg fik ikke hele Vexlen udbetalt hos H. Christensen men der bliver jo da en 400 Kr til os selv, og naar vi nu til October faaer de 300 for Huset, sætter jeg jo dem, og de 2 eller halvtredie hundred af disse op i Sparekassen, og naar Du saa om Gud vil kommer til Puerto Cabello, vil der jo igjen blive Capelaq, og maaske lidt af Fragtfortjenesten ogsaa, jeg er rigtignok glad for den Fragt ogsaa Du, Peder Thomsen skal til Monte Video og maaske til Pensacola derfra, men det var ikke afgjort. Men de 150 Kr vi fik hos Møller min Ven, skulde jeg sende ham dem. Det vilde Du nok huske og skrive mig Besked om, jeg kan godt forstaae at Du længes efter de Breve min Ven, men hvorfor skrev Faer ikke med detsamme han afsendte Telegrammet, eller ialfald Dagen efter det, hvorfor skulde det vente til tredje Dagen, det var jo ikke nødvendigt, som jeg skrev i et af mine Breve at svare M. Olsen lige paa Stedet, Du kunde godt have sendt mig et par Ord meddetsamme Du kom der, og saa endda givet Dig Tid til at tænke over Husaffæren, Du kunde da have havt Brev igjen et par Dage tidligere min Ven, men det kan nu ikke nytte at blive ved og skrive om, og nu haaber jeg da Du har faaet dem alle sammen, for jeg har jo snart skreven mange Breve nu siden jeg fik dit første. Pigen ligger nu og sover det Skind med samt sin "Papa", som næsten er uadskillelig fra hende, jeg troer ikke hun vil glemme ham saa let, det er jo det lille Portræt det gaaer ud over, men Du skal da ikke blive bange, for det har ingen Skade taget endnu, om jeg end ikke kan svare for at det fremdeles vil forblive uskadt, og i Middags kunde jeg ikke lade være med at kysse hende det Skind, om jeg end snarere skulde have skjændt paa hende, vi havde siddet og spist Fisk og Kartoffler og da hun ikke vilde have mere hos mig fik hun lidt Kartoffler (som jo er hendes Svermeri) i en Kop ned paa Stolen for at spise det hele, mens jeg fik spist mig lidt mere, hun forsvandt saa med eet ind i Stuen, og da jeg gaaer ned for at see efter hende, staaer hun henne ved det lille Bord og rækker med den ene Haand op efter Portrættet, og i den anden holder hun en Theskefuld Kartoffel, som hun rækker op imod det, og da hun saa fik det ned lægger hun jo Kartofflen paa det og siger Mama, der havde ikke været talt om Papa dengang, men hun maae alligevel være kommen til at tænke paa at han skulde have lidt god Kartoffel med ogsaa, og det har været ved andre Leiligheder ogsaa, at hun saadan af sig selv har mindes sin Papa. Men skrive noget der ikke er mindste Mening i kan Folk dog undertiden, jeg sendte jo saa et Portræt til Fruen i

Nyborg, og de to FI Floridavand vi talte om, jeg har nu igjen havt Brev fra hende [fortsættelse mangler]

Marstal d 24 Sept 1883

Min kjære elskede Mand.

Hjertelig Tak for Dit Brev af 14de som jeg modtog idag, det var da godt Du endelig havde faaet de forventede Breve, men hvordan kunde det nu dog være saa gammelt, Dine kommer jo her min Ven 6te, senest 7de Dagen. Du behøver ikke at være bange for Pigens Vedkommende hun har ingen Kopper faaet endnu, og faaer nok heller ingen før næste Aar da det nu er begyndt at blive koldt, og saa er det ikke saa heldig [sidste del ulæselig], for Tændernes Skyld gjorde det intet nu, for de to er jo kommen forlænge siden den tredje er ogsaa kommen. Det var naturligviis nok M. Olsens Mening at lade Huset pudse for sin Regning, men det var vist kun ment udvendig jeg veed ikke om Du har forstaaet det skulde være indvendig lille Faer. Men hvorfor maae vi ikke faae en Comfur til Foraaret Du, jeg syntes netop det gjerne var Din Mening naar vi traf og talte om det, at en Comfur kan vi jo til at have hvis vi fik Huset og jeg talte jo dermed om det til Møller Olsen meddetsamme at det blev afgjort med Huset om det ikke kunde lade sig gjøre at faae en sat og forinden vi kom derud hvad vi jo godt kunde, og jeg vilde nu saa gjerne have een meddetsamme lille søde Faer, ellers faaer jeg jo alle mine Kjedler og Gryder brændt kulsorte, og selv om der bliver forandret der bagved, kan Skorstenen jo da ikke forandres og Komfuren skal jo staae ned inden Skorstenen, og jeg er bange for min Ven at det ikke skeer hverken første eller andet Aar at Du faaer Tid til at blive hjemme og gjøre Forandring, og naar vi saa til den Tid alligevel skulde have, synes jeg vi ligesaagodt kan faae een nu men synes Du slet ikke om det, faaer det jo være, men jeg troer jeg vil komme til at savne det meget i den Tid. Pigen faaer jeg ikke Tid at skrive om i dag, hun har det jo godt og er snart tyk og fed nu, hun var jo ellers bleven heelt mager de par Dage hun var syg, men saa fodrede jeg hende godt med god Mælk og gode Frikadeller og Æg, og det har ogsaa hjulpen paa hende saa at hun har faaet et pænt lille Hagesmæk, saasnart Hønsene har lagt et Æg er hun med over og tager det selv ud af Reden, og saa slipper hun det ikke førend jeg slaaer det i Gryden og laver Røræg af det og saa spiser hun det heelt op hver Gang uden Brød eller noget til, og uden at levne det mindste deraf til sin Moder.

Du skulde blot see et langt Stykke der stod i Avisen her i Lørdags Aften om Barken "Nordzeekanaal", eller rettere om Captainen, der deserterte jo flere af Mandskabet ude i Melbourne og een af dem har sendt et Brev hjem til sine Forældre, og bedet om at lade det

sætte i Avisen, og deri fortæller han hvorledes de havde det ombord, at de blev mere behandlede som Slaver end som Danske Søfolk, Captainen benyttede den Magt som hans Stilling gav ham over dem stod der, paa den mest uværdige Maade, han svoer og bandede som en Hedning og gik endog til Mishandling og Styrmanden traadte hurtig i Captainens Fodspor og (ja jeg kan nu ikke huske det ordret) og holder ikke engang af at skrive det, men der stod saa stygge Scener og Udtryk baade om Captainen og Styr mændene især 2^{den} Styrmand at det er en stor Skandale især for Captainen som jo ikke kan være andre end P. Thomsen, men de var ikke navngivet, der bliver ikke talt om andet næsten i disse Dage og hans Familie her er jo heelt ulykkelige derover. Jeg veed ikke om de danske Aviser kommer der til Contoret i Malaga for saa kunde Du selv læse det, det er i Nationaltidendes Morgenbladstillæg fra 22de Sept. [fortsættelse mangler]

Marstal d 30 September 1883

Min kjære elskede Mand!

Tak for Dit Brev af 23de min Ven. Du skriver om at komme hjem til Sommeren, troer Du ikke det sker førend til Sommeren mon det ikke skulde blive til Foraaret eller da saadan hen i Mai Maaned, før den Tid bliver det vel sagtens ikke, men naar vi nu først til Foraaret er kommen derud og i Orden, vil jeg jo saadan komme til at længes efter at faae Dig hjem til os lille søde Faer, og vil Du det jo sikkert ogsaa selv; for bliver det jo ikke alene Huset, der bliver en Nyhed men det der venter, vil jo være overstaaet, med Guds Hjælp, godt og vel længe før den Tid endda ogsaa, og det vil maaske endda blive mere nyt end selve Huset, og Tulle ikke forglemme, vil jo have fremmet sig betydelig, der er allerede en stor Forskjel paa hende siden vi kom hjem, og tager hun jo mere og mere hurtig til nu hver Dag. Tænk Dig nu er Herman Friis^s den sødeste lille Dreng ogsaa død; han staaer Lig i disse Dage det Skind, det er jo den tredje hun har faaet efter de er kommen herop fra Nyborg, og alle tre er de nu død, denne lille var endda 8te Maaneder gammel. Marie er saa kjed hvad hun sagtens kan være Stakket. Børre Friis skal nu flytte til Kjøbenhavn og boe da han mener lettere eller tiere at komme hjem saa, og skal Marie saa op i den Leilighed og boe, Jeg har allerede talt med Albert Somme om at lave en Seng, naar han engang havde Leilighed, men de Brædder der ligger paa Loftet er jo kun simple, det er dem af Seelingen fra Newyork, og skulde han nu ikke mene de var gode nok, kan det saa gaae an at lave en af Pitspoint [pitch pine, red.?] planker, eller de maaske er for svære, det vil Du nok svare mig paa lille Faer. Det er langt fra rigtig af Harboe ikke at holde hvad han lover, han skrev jo endda helt flinkt dengang at Tømmerens Kone nok skulde have dem sendt d 1ste hver Maaned, jeg sendte jo de 50 Kroner til Enstrøms Kone strax jeg havde faaet Vexlen, og bad saa om hun med et par Ord vilde lade mig vide at hun rigtig havde modtaget dem, jeg har ikke havt Svar, men hun har maaske ikke rigtig forstaaet det Danske, og du kan sagtens spørge Enstrøm om hun har tilskreven ham at hun har faaet dem jeg sendte dem den 21de.

Den anden Dag stod der et Stykke i Avisen fra Adolf Harboe omtrent saaledes, at han jo havde læst dette stykke i Avisen for d og d dato om Barken Nordseekanaal, at Folkene skulde have lidt en raa og hensynsløs Behandling, der ombord af Befalingsmændene, og havde han som Corresponderende Rheder tilskrevet Vedkommende derom, og bad han Puplicum vente med at dømme om Sagen til at de havde faaet Tid til at retfærdiggjøre sig, og tvivlede han da ikke om

at Sagen vilde faae et heelt anderledes Udseende, og saa meget var vist at Capt. Thomsen var en dygtig og paalidelig Fører og hidtil havde havt godt Lov paa sig; og laae det vel ogsaa med at De hoie Hyrer i Melbourne havde bidraget til Rømningen.[fortsættelse mangler)

Marstal d 20 October 1883

Min kjære elskede Mand!

Hjertelig Tak for Dine sidste Breve som jeg alle rigtig har modtaget, jeg sender nu samtidig med dette, de stykker om P. Thomsen i en Convolut for sig selv, da der ikke kunde være saameget i et Brev, jeg maatte skrive det ene stykke af Peders Svar, da jeg ikke kunde beholde Avisen og sende den, men det staaer nu ganske ordret efter Avisen, og kan Du saa selv danne Dig en Mening om det hele lille Faer. Han havde skreven til sin Kone at han havde da den Trøst at de andre Folk uden hans Vidende havde sendt det andet stykke til Redaktøren der staaer indeni det Peder havde sendt at de ikke havde noget at klage. Styrmanden er reist hjem fra Cardiff eller da kommen fra, og er der igjen reist to andre dertil fra Kjøbenhavn. Kunde I nu blot faae en heldig Reise derind min Ven, jeg har ikke rigtig Mening om hvor lang Reise der vel regnes men hvis I kan have god Vind, kunde det vel naae sig mellem en 20-30 Dage, nu haaber jeg da Harboe nok husker at sende mig Brev denegang, det var ellers en rigtig Undskyldning, mon han virkelig ikke har husket andet end at vi var med endnu, eller han har ment at det var den pæneste Maade at klare sig paa men det var da godt han ikke var vred, han lader jo derimod heelt flink, fra Enstrøms Kone har jeg faaet Brev at hun rigtig havde modtaget Pengene. Det gaaer da godt med Tømmermanden ikke Du, alene det han er saa dygtig til sine Ting kan jo fuldt opveie, om der ogsaa skulde komme andre smaae Feil, hvad der endda forhaabentlig ikke er. Den stakkels Thomsen, jeg skal love for, at han kommer ikke næste Gang til Oscarhamn for at fortoire, men han kunde jo ogsaa opføre sig pænere overfor Mesteren end han har gjort og "Bordeaux" har ogsaa været i Malaga det var vel en stor Bekostning for den ogsaa, men det var jo paa en anden Maade. Putzi har det vel godt jeg har slet ikke faaet spurgt til den siden vi reiste hjem, og Fang og Grisen, jeg troer ikke det gaaer Pigen saa let af glemme dem fra ombord, det kommer over hende sommetider alt sammen og saa gaaer hendes lille Mund om Papa caka Mavalsen Grisen, og kan jeg rigtig see paa hende at hun ligesom er heelt ombord i Tankerne og naar hun saa kommer med Potten saa een to tre tripper hun hen og vil ud af Døren det Skind sagtens for at see om Du ikke kommer, Du skulde see hvor hun kommer sig, hun har rigtig to smaae rødmussede Kinder nu og smaae tykke hænder og saa pludrer hun jo paa nu om alting ogsaa, det værste med hende er at hun vil i Lei hele Dagen, hun begynder om Morgenen strax saafremt hun seer Hatten eller et Tørklæde og vil afsted og jeg har lovet hende at spørge Papa om hun ikke troer han kan komme hjem og gaa i

Lei med hende i Vinter, for hendes Moder kan ikke. Jeg er bange for jeg ikke faaer Rina til at passe mig dennegang, hun gaaer og duer ikke og kan ingenting taale, og vil det ikke forandre sig med hende hvad der knapt er Udsigt til faaer jeg see at faae en anden ellers vilde hun jo hellere end gjerne vi talte just om det den anden Dags. Det er ellers faldet mig ind, om jeg skulde...[fortsættelse mangler]

Marstal d 29 October 1883

Min egen lille søde Faer!

Det er saa i dag to Aar siden at Pigen, af hvem Du har havt saa megen Glæde baade forud og senere, blev født. Du har idag sikkert ikke været mindre glad heller end jeg min Ven, og har vi ogsaa Aarsag dertil, og at takke den kjære Gud som skjænkede os hende, hvem vi ogsaa maae bede om, at lade gaae vel hvad der ventes, at vi maae glædes igjen som dengang med Pigen. Hun er jo saa sød det Skjind, hvad hun altid har været, og vil naturligvis blive det endnu mere til Du engang kommer hjem igjen, jeg kan ikke vide hvorlangt i vel er kommen ned min Ven, der gaaer sagtens noget endnu førend vi kan tænke paa at høre fra Eder, Johanne Marie havde 25 Dage fra Kjøbenhavn til Gibraltar som var meget heldig, han fik saa Ordre til Valencia, hans Kone er nok ikkelangt fra at skal have Smaaer, efter hvad Mine siger. Trine fik saa en lille Pige d 26de/27de hun har det godt nu ovenpaa men var meget syg i Tiden og maatte have Doctor, dog var der ikke noget forkert iveien. Christine Nielsen der er gift med Niels Jepsen har fornylig faaet Tvillinger en Dreng og Pige, noget Nyt er her ellers ikke rigtig, jeg veed ikke jeg har hørt til der er gift et eneste par i al den sidste Tid, Forlovet heller ikke. Hans Folmer der boede søndernede er død, Herman Boye og Seilmager Petersen var her idag og bad til hans Kone. Hvor det ellers vilde blive nyt om Du en Vintertid var hjemme lille Faer. Det var anderledes frit end ombord alligevel, og især i en Tid som denne, jeg ønsker saa meget, jeg havde Dig hjemme og kunde tale med Dig ved mange Leiligheder, nu har jeg ikke Din Moder heller ellers tog hun dog anderledes Deel i hvad der angik baade mig og Dig end de andre, de har ikke gjort en eneste Hentydning til mig om min Stilling hverken Mine eller Sophie, uagtet de naturligvis for længe siden har været paa det Rene med det og sagtens gjort saa mange desflere Bemærkninger mellem dem selv, det er jo heller ikke fordi det gjør noget, har de ingen Interesse derfor er det jo ogsaa bedst de ingen viser, jeg selv har selvfølgelig ikke givet Anledning saa heller til at tale derom, der er jo tilsyneladende ellers ikke noget iveien, jeg havde bedt dem om i dag til Pigens Fødselsdag, og kom de jo her med nogle smaae Foræringer, jeg synes, jeg er overfor dem som jeg altid har været, men om Sophie har let til at komme med Bemærkninger ved enhver Leilighed hvad hun saa har i det, det havde jo været anderledes hyggeligt om vi havde havt Dig hjemme idag min Ven, og Du selv kunde have kommen med lidt Pilleri til Pigen det Skind, nu har vi jo min Fødselsdag ogsaa om en Uges Tid, saa inden ret længe kommer den kjære Juul, saa igjen Din Fødselsdag og endelig den her det

allervigtigste, og var Du blot her hos os lille Faer vilde vi jo have dobbelt saa megen Glæde ved enhver af disse Leiligheder, men det kan jo ikke blive anderledes, og vi maae endda være glade kan det gaae vel med Farten, og saa Du maaske om nogle Aar kan... [fortsættelse mangler).

Porto Gabello den 4/12 83

Min egen kjæreste Kone

Enlagt sender Dig Wezel 600 Mark (?) som paa det nærmeste Udgjøre kr 540 voraf jeg beder Dig at sende Engstrøms Kone kr 50 og Tømmermandens Kone kr 40 den resterende del som ommementrend bliver Kr 450 er mine og som Du bedes at anvende paa bedste maade.

Wi gik fra La Guaira den 26 Nov kom her den 28 er nu Udloset og Seilferdig og haaber jeg i morgen at afgaae herfra, jeg har sluttet fragt her og gaar til en her nerliggende Øe ved navn Aves eller Ave de Sotevento at laste Guano til hamburg 28 (et tegn) pr. Ton, vil Gud følge vi at Wi maae komme til Hamburg med Altvel og faae en nogenlunde Reise dertil da kan dette nog blive en god Tur, jeg vil Udgjøre dertil cerga Pund 700 og paae Øen Aver er nesten ingen Udgifter mulig i alt Pund 10

Side 2

Til Herr J Harboe har jeg Remiteret herfra i dag Pund 290 som jo er en meget pen Remise, nor jeg Untager de Kr 1000 som jeg har til gode hos Skibet saae vil denne Remise kunde dekke Skibets gjel for Tømringen, og det maae Wi jo kalde Udmerget got at Skibet i dette Aar selv har tjend til sin Tømring som dog var over Kr 12000, soe Du kan troe at jeg er glad min Wen som jeg kun har al Grun til at være og vil Gud kan der jo blive en pen Remise fra Hamburg ogsaa. Dit brev min Wen af 29 Oktober fik jeg i dag og Takker for samme, Du Skriver om Tulle og om at komme Hjem en Wenders tid, jeg har ikke gjord mig haab om at kmme Hjem før neste Sommer men nu gjør jeg mig haab om at komme Hjem før vil Gud, nor Wi kommer til hamburg er det kun en sviptur hjem og nor alt vil gaae heldig kunde Wi mulig være i Hamburg hen Sidst i Februar og nor saa Worherre vil hjelpe Dig ogsaa min Wen og Ikon saae Obsedder I Doben til jeg kommer hjem ikke san Du

Side 3

Du Skriver i et af Dine forige Brve vorden det gaar med Tømmermanden det gaaer Udmeget Han er en Dygtig og ordentlig Mand, et støkke pend maghonie Træ har jeg kjøbt her til Dig som der nog kan blive et Bor en Sopha og 6 Stole af men det bliver jo ikke sonemt at faae det Hjem fra Hamburg, blot Wenteren nu ikke vil forhindre vi i at komme til Hamburg men det hoer jeg ikke, med hensyn til Sophie da kan jeg got forstaa at Hun er Spydig og kan Wi eiheller vende annet før Hendes Stilling bliver bedere men det lader Wi som Wi ikke forstaa for skal De Tilfredsstelles da skal der gjøres meget, jeg haaber at Du nor Du har modtaget dette har modtaget mit sidste Brev fra La Guaira og har Du vel givet Moster Maren de K 30 og ? og Gamle Kirsten hver Kr 5, dette Brev vil vel komme hjem til Jul eller Nyaar og vil jeg paa forhon Ønske Dig en Gledelig Jul og Nyaar min egen kjære Wen og Worherre hjelpe Dig med vad der forestaar, Øen vor Wi skal hen og Lade er kun 24 danske Miil herfra og engang imellem gaar der smaa

Side 4

Skonnerder hertil derfra saa Wi for vel nog nogle Breve send herover derfra, det er et meget lille Øe og kun faae Mennesker der og paae Øen er indet ikke engang fersk Wan at faae det bringes herfra og dertil, Du kan troe jeg gleder mig ved kan jeg komme hjem til Eder, det Tulle Baren Hun trekker meget mer en man kan troe den Pige er og bliver dog No 1 Hun stor Dalig og Dalig i mine Tanker det lille Skjind, Hils nu Anders igjen og ligeledes Moster Anne Du kan troe jeg vil lenges efter at komme hjem til Eder der er so

meget nu for mig at langes efter og Huset ogsaa Levnu vel min egen Kjære Wen og ver Hjertelig Hilset fra
din Hengivne mand

C Christensen

Dit navn paa Wezlen er ikke stavet rigtig men nor Du Skriver det bag paa den maae Du endelig huske at
Skrive det som det nu stor der

Marstal d 26 Januar 1884

Min kjære elskede Mand!

Jeg maae begynde med det allervigtigste, min Ven, og gratulere Dig til at være bleven Fader til en lille Dreng, som jeg fødte d 31 December om Morgenen mellem Kl 5 og 6 – d 31 Decb. tænker Du vist det var jo længe før det skulde være, og Du veed jo ogsaa nok Du, at vi mente først sidst i Januar, men nu blev det overstaaet godt da det dengang kom paa og om det har været lidt før Tiden har der vist ikke været en Maaned tilbage alligevel, da Barnet var udviklet i enhver Henseende, med Undtagelse af hans smaae Hænder og Fødder der først fornylig har holdt op med at skifte Hud, men jeg havde jo været syg længe forud, ligefra først i December Maaned, da det kom over mig at jeg ikke kunde taale at gaae; saa blev jeg meget syg nogen Tid og er jo nu rask og vel igjen, og nu længes Du vist efter lille søde Faer at faae høre lidt om den Dreng der har gjort det saa omstændeligt for sin Moder, men det at du fik den Fragt og skal til Hamborg og kan komme hjem Du, det er rigtignok Drømmen paa det Hele, og Du kan tro det er en Dreng der er værd at komme hjem for, saadan en lille bitte nydelig Een, men han vil nok blive stor, han veiede 5 Pund sagde Madam Veber, da han blev født, hun har nemlig sin Vægt med, og skal efter Ordre fra Doctoren veie ethvert Barn nu, men han er allerede ikke saa lidt større nu i den Maaned der er gaaet, men han kan nu heller ikke godt andet end trives for han sover og sover, og faaer Bryst naar han vaagner, og saa sover han igjen, og selv om han er vaagen saa ligger han og seer med et par søde klare blaae Øine, stort mørkt Haar har han ogsaa og to nydelige Smilehuller i sine smaae Kinder, og en lille Kløft i Hagen, ja det er ikke frit han har Hagesmæk ogsaa, hvem han ligner kan jeg ikke sige, uden Panden, den er hans Faders naturlig. Dine Breve min Ven har jeg alle modtaget Vexlen og Remisse fra Harboe ogsaa, jeg lader nu dette afgaae at det kan være i Hamborg

Jeg fik eet af min egne Breve sendt tilbage fra La Guayra igaar ogsaa som jeg igjen sender. Dit Afseilingsbrev fik jeg først igaar det har været over en Maaned underveis, jeg skriver nu imorgen igjen, min Ven. Lev vel til vi sees og sørg for at Du dog kan blive hjemme en otte Dage.

Marstal d 28 Januar 1884

Min egen kjæreste Mand!

Gud give I nu maae naae Eders Bestemmelse herind til den Tid Du mente, at Du saa kan komme hjem til os lille søde Faer, under otte Dage plejer Du da nu ikke med at være hjemme og jeg vil da haabe Du blive idetmindste en halv Snes, for der bliver meget vi skal have talt om og taget Bestemmelse med, og andet har jeg jo skreven Dig til om ind til Laguayra [La Guaira, red.?] og Portabella [???], jeg har da sendt 6 Breve men Du har nok kun faaet et par af dem, for her kom allerede retour samme Dag jeg fik Dit Afseilingsbrev, et af mine jeg havde skreven d 12 Novb, og eet fra Erik med Johanne Marie, og da Du nu kommer hjem og vi kan faae talt med hverandre, er det vel bedst at vente med at skrive om det samme igjen, som jeg ikke engang husker rigtig, han skriver Erik at han ingen Vaser kunde faae der hvor han var, jeg vedlægger nu hans Brev og kan Du saa selv læse det lille Faer, hvis Du kan, for jeg havde lidt besværlig med det, jeg havde troet han var lidt mere dygtig Skribent, jeg sendte Dig Harboes Opgjørelse i mit forrige Brev, Tømmermandens Kone sendte jeg saa de 40 Kr og Ernst 50, men fra Tømmermanden har jeg ikke faaet Svar om han har modtaget dem eller ei, der er saa kommen 1000 Kr i Sparekassen saa at der staaer 2100 nu uden Renten, jeg har jo havt flere Udgifter dennegang idet jeg blev syg saa længe før Tiden og maatte have nogen til at være i Huset. Rina blev saa ikke rask nok til at taale det, og kom Hanne Dahls Emilie saa foreløbig med og gik og passede os rigtig godt, men da hun jo ikke er rask heller, og jeg ikke kunde stole på at hun kunde blive ved at være det fæstede jeg en udenbyes Pige som Jeppes Jørgen gav Sophie Anvisning paa, og som saa skulde blive til Maidag, men som nu imidlertid igjen er kommen hjem, men det kan vi nu alt sammen tale om naar Du vil Gud kommer hjem, fra Rina skulde jeg takke Dig saa meget for de 5 Kroner, men Du maae tilgive mig min Ven at jeg ikke har givet gamle Kirsten dem du skrev hun skulde have, men jeg har ikke rigtig turdet budt hende dem da der jo var noget iveien sidst, da hun fik, og var jeg bange det skulde blive optaget forkert igjen og blive til Ubehageligheder, de 30 Kr lod jeg Søster Anne tage med ud til Moster Maren da jeg jo ikke selv kunde gaae, men kom hun igjen med dem, da Moster Maren ikke mente det var rigtigt at tage dem; nu da vi selv havde saa mange Udgifter forestaaende baade til Huset og det "andet", men vilde hun selv tale med dig om det, og takke Dig derfor, naar Du engang kom hjem. Det var ellers en god Remisse til Harboe min Ven, du kan tro de er tilfreds med det Du, og hvad vil det ikke blive naar alt gaaer vel at du kommer til Hamborg, jeg

fortalte til Frederik Jørgensen om den gode Fragt du havde sluttet og af bare Overraskelse undslog der ham en lille ”Bande” eller ”Ed”, han kom hjem kort før Juul og kom saa ind en Dag da jeg laae, og kom ud og satte...

Ark 2

... sig ved Sengen og skulde jo have at vide, hvor du var, saa til Nytaar sluttede han en vist meget god fragt, at gaae til Norge først, saa til Antwerpen og derfra udtill Marocco i Africa, og gik han saa den Tour strax i det nye Aar, jeg skulde jo hilse Dig fra ham, han havde seilet rigtig godt ellers ogsaa, Mines Jørgen derimod klager, de har saa lange Reiser siger han, og de kommer til at gaae den anden Vei ogsaa mente han endog, hvis det kunde blive bedre, men han bliver nok her i Nordsøen tænker jeg, han kom til Randers mellem Juul og Nytaar, og reiste Mine saa derned, men da der ingen Fragt var kom de begge to reisende hjem igjen, kunde Du nu træffe og komme hjem ogsaa lille Faer inden ret længe og vi saa kunde faae Drengen døbt, saa har Jørgen lovet at ville staae Fadder til ham, hvis han da til den Tid var hjemme. Men synes Du vel det er rigtig min Ven at give Drengen Navn efter Moder ogsaa da nu Pigen har det; Edvard er ganske vist et smukt navn, og var det bleven en Dreng første Gang istedetfor Pigen, vilde han heller ikke have faaet andet, men nu er jeg bange for det vil synes lidt underligt at lade ham hedde det, hvad synes Du, om vi lod det blive ”Faer” selv, du kan tro det vil nok blive en dygtig Dreng, som han ikke behøvede at skamme sig over at give sit Navn; det vil vi nu kunne tale sammen om Du naar Du nu kommer og naar Du vidste hvor jeg er glad for at Du kommer, ja for Du kan rigtignok tro, det er en Dreng der nok er værd at være glad for, saa sød og saa god, og saa seer han allerede saa fornuftig paa En, og du skal da see hvor forrykt Pigen var over ham, hun kunde ikke faae afseet ham især de første Dage, og saa hørte vi ikke andet en ”mi Boer” (lille Broer) og alle hver der kom gik hun hen og saae paa og sagde ”mi Boer” og saa stod hun med disse Fagter som Du nok kjender naar hun rigtig frydede sig, men saa skulde Du have seet hende derimod forud naar jeg paa Tiden var rigtig syg og ikke næsten kunde taale at tale, saa stod hun ned for mig ved Sengen og blev ved at sige ”Moer Moer” med saadan et Udtryk af Angst, og med Graaden i Halsen, til hun saa brast i at græde det lille Skind, og næsten ikke var til at stille, førend jeg, saa syg som jeg var, maatte reise mig lidt overende og faae beroliget hende, Du skulde see hvor hun har fremmet sig, og er voxet ogsaa, du kommer nu til min Ven at huske og faa en Sukkervand med hjem og smaae Dukke Dukker for det fortæller hun hele Dagen om at hun skal have naar Faer kommer hjem, og det er hun værst efter, især Dukker det har hun allerede ødelagt nogen, for de er ikke af Hænderne paa hende

hverken Dag eller Nat, men Du vil jo faae en heel Mængde at bringe hjem min Ven, og hjertelig Tak for alt hvad Du har, at glæde os med, kuns Abekatten veed jeg ikke rigtig hvordan vi skal anbringe, og om jeg kan lære at omgaaes den, den maae vel allerede nu være kjendt ombord, jeg veed ikke hvad Du selv mener om at tage den...[fortsættelse mangler]

Marstal d 9 Februar 1884

Min egen kjæreste Mand

Jeg længes nu efter en Telegram fra Hamborg for at vi saa kan faae Dig herhjem min Ven, men det kan maaske trække lidt ud inden I kommer her igjennem Nordsøen og op i Elben, hvor det siges at være meget vanskeligt, igaar var det i Avisen at I var passeret Dover d 5de, hvor jeg dog er glad for at Du kan komme hjem og see den Dreng. Du kan ikke tro, saadan han trives, han havde jo to store Smilehuller i begge sine smaa Kinder, men de bliver mindre og mindre eftersom Kinderne bliver tykkere, og hvis Du ikke kommer inden ret længe er jeg bange for de heelt vil forsvinde, han har ganske anden Skik paa sig end Pigen, men nu er det jo Synd at klage paa hende, nu da hun er skikkelig nok, og hun bliver ogsaa meget bedre istand end hun har været, Du vil nok komme til at finde at hun har forandret sig fra vi var med Dig Du. Jeg vilde næsten ønske at vi skulde med Dig igjen min Ven, men det bliver der naturligvis ikke noget af denegang hvis det vel skeer mere. Jeg har nu engageret Mine til at bære Drengen og Jørgen til at staae Fadder, Faer staaer vel saa selv som Nummer 2, og bliver Moster Sines Ole hjemme har jeg tænkt at bede ham staae Karlefadder hvis Du synes det. Navnet skal Du nu tænke over min Ven ogsaa, for jeg synes ikke det er saa rigtig at kalde ham det Du mente men det bliver vi nok enige om naar Du nu kommer hjem, Sophies Jørgen syntes saa ikke om at reise hjem fra England for at faae Hyren med "Genius" da det var bekosteligt at reise hjem fra London skrev han, og skulde han saa komme til at gaae og vente her ogsaa inden den fik Fragt vilde det sætte dem tilbage havde han meent, og han er nu gaaet med Damperen igjen om til Cardiff og saa ind i Italien. Jeg er da vis paa at Du alligevel er dobbelt saa glad lille søde Faer for at det denegang blev en Dreng, end om det var bleven en Pige, og saa saadan en sød een som det er, naar han nu blot vil blive ved at være saa god som han har begyndt men det kommer jo an paa, jeg kunde slet ikke rigtig blive fortrolig med i Førstningen at han jo aldrig lod sig høre, nu gjør han det naturligvis mere, og vil det vel være eftersom han strides til. Kom nu hjem min Ven lige saa snart Du kan, og vær indtil da kjærligst hilset, fra Drengen først, og saa fra Pigen og fra Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 2 Marts 1884

Min kjære elskede Mand!

Dit Brev af 29 Jan modtog jeg idag min Ven, og for et par Dage siden fik jeg et langt eet fra Møller fra Kjøbenhavn. Han har ikke været ret længe paa sin Jyllandtour, han gratulerte med Drengen, og fortalte at I var vist kommen over Bæltet, og at Du jo var ganske henrykt over Drengen, hvordan hænger vel det sammen lille Faer, det har jo hele Tiden hedt sig, at Du vilde kun glæde Dig paa mine Vegne hvis det blev en Dreng, det skulde saa være min, men Pigen Din først og sidst, hende har Du nu tilegnet Dig og det lader til at det samme vil blive tilfældet med Drengen og ikke nok dermed, for Du allerede har beholdt Dig den tredje ogsaa. De andre kan jeg saa faae skriver Du, jeg er bange for min Ven at der paa den Maneer til Slut ingen bliver tilovers til mig alligevel, men det vilde da være Synd, synes Du ikke det. Møller skrev saa ogsaa om Møblerne, og vilde han gjerne vide min Mening om eet og andet vedrørende disse nærmest kun om vi vilde faae rundt eller ovalt Bord til den pæne Stue, om Slags Gardiner til begge Stuer, om vi vilde have Jernseng eller Træseng og lidt andre Poster som jeg nu skal have svaret ham paa naar jeg faaer Tid, det var jo Meningen min Ven at vi vilde have en almindelig Træseng alligevel, istedetfor en Bondeseng, og Gardinerne var vi jo enige om ogsaa at have af en Slags. Møller havde jo ogsaa faaet en lille Dreng fortalte han, det er snart en stor Familie, nu kom Gothen med nok et Brev lille Faer, og hvad Du skriver at det er en Skam at jeg ikke skriver, havde jeg nær skreven til Dig sidst ogsaa, for da havde jeg ligeledes gaaet flere Dage og ventet Brev efter Du var reist, men jeg synes da rigtignok at Du godt kunde komme hjem igjen en kort Tid Du, naar i skal ligge saa længe deroppe, og for at laste noget Styggods kan Din Nærværelse da ikke være absolut nødvendig. Jeg seer at Du har sendt Penge til Harboe, jeg havde jo tænkt at gaae i Kirke paa Søndag hvis jeg kan naae og faae dem fra ham igjen til den Tid, ellers kommer jeg vel til at vente til næste Søndag, der skulde jo Offer til Præst og Degn saa, og Betaling til Madam Veber, foruden lidt Tilpasning til Middag for hendes Skyld, og dertil vil dem jeg har jo ikke slaae til men det kan blive godt naar du kommer, hvordan blev det med Forkjølelsen Du, vi har alle her været beset med Hoste og Hæshed i denne Uge, Drengen var mest men nu er det da godt igjen, men jeg er dem næsten ikke et Øieblik fri af Hænderne hverken ham eller Pigen naar de ikke netop sover, og derfor kniber det lidt for mig lille Faer, nu skal jeg skrive igjen saasnart jeg kan Du og være Du kjærligst hilset ...

I kanten:

...fra os alle Din hengivne Hustru Mikkeline Christensen

Marstal d 3 Marts 1884

Min egen kjære Mand!

Nu har jeg faaet dem til Ro begge to, og skal jeg skrive lidt igjen til Drengen vaagner, det er nu en deilig Dreng Du, jeg troer nok, at han som Dreng, vil blive lige saa kjøn som Pigen og anderledes kraftig dertil, han bærer ordentlig sit lille Hoved saa kjært og seer snart saa livlig og sød ud, hvor Tiden dog ogsaa gaaer, nu gaaer han allerede ind i tredie Maaned, det bliver ellers nemt at holde Regnskab med hans Alder, Du maae da ellers passe lille Faer ikke at tænke alt for meget paa den Dreng, for ikke at resikere at han skulde faae saa hoit Nummer som Pigen, thi saa vilde Du jo gjøre hende Uret som Du har givet første Plads, hvor mange der saa vilde komme, men min Tanke er min Ven, at hvormange der end vil komme vil Du have Kjærlighed nok til enhver af dem, og helst ligelig fordelt, og endda en lille Smule tilovers til mig ogsaa Du, kunde Du ikke ellers have Lyst til lille søde Faer at komme hjem til os et par Dage til, for Pengenes Skyld kunde Du saamæn nok, for det er jo en udmærket Remisse, og da Styrmanden jo heller ikke lader til at skal hjem kunne Du godt komme og sige rigtig Farvel til os inden i skal derfra, igjen Du, jeg synes det er meget mere kjedeligt at vide Dig saa nær ved og saa endda ikke at kunne vente at faae seet hverandre mere, førend maaske om et halvt Aars Tid, hvis jeg var istand dertil lod jeg ikke være med at reise til Dig min Ven, og jeg har da næsten ogsaa begyndt at glæde mig til at du nok vil længes en lille Smule efter os, og kommer et par Dage til førend Du igjen gaaer paa Tour, og naar Du saa vil Gud, igjen kommer til Hamborg her i Eftersommeren som Du mente, saa enten kommer Du hjem og henter os Du heller vi selv reiser derop, det vil jeg nu faae at glæde mig til hele Sommeren, kan du tænke "Bordeaux" af Göteborg har igjen været paa Grund i Aalbæksbugten, det er vel ovre i Norge, den anden Dag var den passeret Skagen stod der i Avisen med en af Schvitzers Dampere, og skulle hjem til Göteborg, det maae jo sikkert være den samme der var i Oskarshamn, idag var der een med en Bog og Plakater over Sømandsforeningen, som Du altsaa er optaget i, han skulde jo saa have havt de 29 Kroner med men jeg maatte bede ham sige Grube, at jeg ikke havde saamange for Øieblikket førend jeg fik fra Skjelskør, men det gjør jo vel heller ikke noget, Lev nu vel min egen kjære Mand og vær kjærligst hilset fra os alle. Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 12de Marts 1884

Min kjære elskede Mand!

Hjertelig Tak for dit Brev min Ven som jeg modtog iaften, Hanses indlagt, samt Dit eget til ham, kan Du begribe den Viin er ikke kommen endnu. Holm har rigtignok sagt, at der saa tidt bliver opholdt eet eller andet Sted, men det er jo snart længe. Jeg har været ude hos Møller Olsen idag med 400 Kroner og Mine var med! Sophie skulde da spørge igaar om hun ikke kunde gaae med naar jeg skulde ud, for at see om han ikke skulde have en Seng, han vilde sælge da de var nødt til at koste een, eftersom de Gamle skulde have deres. Jeg troer nok hun gjorde store Øine idet vi kom ind, og især oppe i den øverste Stue, og mere endda da vi kom ud i Kammeret og saa ud over Havnen, og ud til Søes, for det havde hun vel ikke rigtig forestillet sig vi kunde, og den Have, ja det er jo netop den der driller, det er nu paa en Maade ogsaa kjedeligt at deres er saa lille for hun er nok værd at give en stor Have da det er hendes største Interesse, og hun jo ikke har saa synderlig til at optage sig, ihvorvel hun jo nu faaer de Gamle, som der kan blive Uleilighed nok med. Og saa var jeg ogsaa oppe hos Kjøbmand Albertsen for at see den saa meget lovpriste Comfur, hvilken jeg nu slet ikke syntes var saa smuk, jeg havde forestillet mig den ganske...[fortsættelse mangler]

I kanten:

Du bliver da ikke vred fordi jeg sender Dig Hanses Brev igjen min Ven.

"Hoved" maa Du ikke skrive "Hue".

Ark 2

...for ham til at yttre sin Tilfredshed skriftlig, det skulde da ikke være, at de vilde have havt den gode Fragt hos Mahler sluttet ud til de [?] Steder. Det Brev til Hans er upaaklageligt min Ven, men selve Beviset kunde maaske være lidt anderledes for Eksempel saaledes som jeg har skreven det underneden det andet, Du har slet ikke sat Hanses Navn at det er ham Du vil gaae i Caution for Du, hvilket, dog vist var det rigtige ligeledes at omskrive Summen med Bogstaver, ellers har Du klaret Dig udmærket med Bogstavningen paa nogle faae smaae Ord nær, seer det ikke bedre ud ogsaa, du sender ham Svaret selv fra Hamborg, derfor sender jeg Dig det igjen da det jo ikke kommer an om han faaer det nogle Dage før eller senere. Han skriver og stiler rigtig godt selv, kun ....[fortsættelse mangler]

Bagsiden af ark 2:

Saa Niels er kommen med igjen og Prell ogsaa, det var vist ogsaa det fornuftigste Bell kunde gjøre for hjem var han dog vist ikke kommen alligevel, og Niels var jo saadan en dygtig Fyr ogsaa, som Du gjerne vilde have beholdt sidst kan jeg huske, det lakker saa snart mod Enden at I kan blive færdig, efter hvad Du skriver til Hans, vi har det godt herhjemme alle Tre. Forkjølelsen gik bort igjen et par Dage efter, Du skulde blot see den Dreng, hvor han er sød i Kjole, jeg synes han kommer til at ligne Pigen mere kun Dig ligner han Dig paa Panden og ??? op efter Haaret han har et deiligt Haar og Hoved i detheletaget det Skind, og han var istand til at blive ligesaa kjøn som Pigen paa sin Viis, det er rigtignok to Contraster til de to Gamle Mine skal have. Lev nu vel min Ven og vær kjærligst hilset. Din hengivne Hustru

Mikkeline Christensen

Marstal d 14 Marts 1884

Min kjære elskede Mand!

Tak for Dit Brev som jeg modtog iaften. Den kan da vel ikke været gaaet forkeert den Viin, for hverken den eller Toiet er kommen ned nu jeg er lidt urolig derover, men det maae vel dog nok kunde klares om den ogsaa skulde være kommen i Urigtighed, jeg seer at I snart er færdig til at afgaae, det har ikke været saa kort i har lagt der og hvad Harboe end kan være fornærmet over som Du jo mener han er skal han da ikke kunde bebreide Dig at Du har været forlænge hjemme der. Jeg kan ikke gjøre for det min Ven men jeg har dog hele Tiden ligesom havt et svagt Haab om at Du dog maaske kom alligevel to Dage, forinden i var saa nær færdige til at afgaae, nu kommer Du jo ikke kan jeg see, førend naar Du om Gud vil igjen har endt Din Reise, men jeg har længtes meget mere efter Dig min Ven, eftersom jeg vidste Dig saa nær, imod naar Du er langt borte, thi saa kan Du jo ikke komme selv om Du nok saa gjerne vilde, men her syntes der mig dog en Slags Mulighed for det. Børnene er raske og søde og Din Forkjølelse har da vel ikke havt noget at betyde heller min Ven, jeg skal hilse fra Sophie hun var her netop et Øieblik, hun talte ieftermiddags da hun ogsaa var her, om at faae Vadskekjedlen at kjøbe vi har da vi jo ikke havde Brug for den mente hun, den skulde saa mures inde nede i Alberts Kammer, jeg sagde om hun vilde kjøbe Kjleden og lade mure ind hvor hun skulde sidde til Leie, jo hun vidste jo ikke sagde hun men det kunde jo være at Huset kunde blive overdraget til dem i Papirerne med det samme naar der nu skulde forandres, og de saa kunde betale Jørgen Renterne. De skylder dog et par Tusinde Kroner i Sparekassen endnu Mine og Jørgen, det havde jeg ikke troet, men det sagde Sophie, og Mine havde jo forundret sig den dag hun var med inde i Møller Olesens over at Huset jo omtrent vilde blive betalt kontant med det samme med Undtagelse af de 1200 i Sparekassen. Du kan tro hun har længtes efter at faae seet det Huus ellers havde hun vist ikke anmodet om at komme med ud, jeg fik ogsaa Olsen til at vise os rundt overalt og var der heller ikke en eneste Bemærkning, som der ellers havde været saa mange forud, de er overordentlig flinke i denne Tid begge to, hvis det varer ved.

Jeg vilde dog saa gjerne have seet Dig hjem et par Dage til lille søde Faer, men det kan jo ikke hjælpe. Lev nu vel min Ven og vær kjærligst hilset fra os alle Tre.

Din hengivne Hustru Mikkeline Christensen

Marstal d 6 April 1884

Min kjære elskede Mand!

Det var da godt at jeg ikke blev ved at vente paa det Lods brev, forinden jeg skrev sidst for jeg har ikke faaet det endnu, og faaer det saa vist heller ikke, men jeg vil jo da haabe I er kommen ud dengang d 24de, og at I nu er et godt Stykke inde efter de Canariske Øer, saafremt der er Telegrafstation telegraferer Du jo nok til Harboes, min Ven, Johanne Marie kom for et par Dage siden til Valencia fra Amerika. Møller Olsen har saa faaet 800 Kr af Sparekassen der skal nu være Auction paa Onsdag, og kan Tiden saa snart blive at vi kan begynde at tænke paa at flytte. Comfuren er nu sat op derude og tager sig rigtig kjøndt ud, den koster 76 Kroner med 4% Rabat. Østerman er paa Veien over til Kjøbenhavn, og vil saa faae Møblerne med hjem denne gang, jeg glæder mig rigtig til nu Du eftersom det nærmer sig, at komme derud, der vil blive yndigt til Sommeren, Du kommer jo da hjem fra Hamborg selv om vi ogsaa kommer derop, for ellers vilde jeg da blive kjed, Du skulde bare see den Dreng, saadan som han voxer, Du vil saamæn ikke kunne kjende ham er jeg vis paa naar Du om Gud vil seer ham igjen, og saa god, han smiler og pludrer lige saa snart vi seer paa ham, han ligner nu rigtig Pigen paa Øine og Næse synes jeg, men saa har han den lille deilige Hage med Kløft og Hagesmæk, og den hoie Pande, og saadan et rent Udtryk i Ansigtet, og Pigen det Skind hun er saamæn ogsaa sød, men hun har jo endnu sine Raptusser naar det kommer over hende, Jørgen kunde knap komme sig af Forbavselse over som hun var voxet, det er jo en rar Pige, det er rigtignok en sød Pige, sagde han den ene Gang efter den anden, nu kan jeg ikke vide hvem han vil komme med, han bliver nu hjemme Helligdagene over. Det er en lang Tid Moster Annes er hjemme han er ikke kommen ud endnu. Pølen som han kaldes eller Albertsen har været paa Grund med sin nye Skude ved Vlissingen men kom da af uden Skade men skulde give 600 £ derfor til en Damper. Kan Du tænke Dig Skilpadderne er død Du og den lille Fugl ogsaa, Fuglen var nu vist ikke rask forud den Stakkel for den kunde ikke magte at flyve sommetider, men saa kunde den slet ikke i et par Dage at jeg maatte sidde og give den lidt oplødt Tvebakk som den aad, men havde saamæn ikke Magt til knuse sine egne Frø det lille Skind, og døde saa, men Skilpadderne som dog havde det godt og varmt kan jeg ikke forstaae det med, og Pigen var saa glad ved den ellers og gik og bar den i Forklædet, men det har da vel ikke kunnet skade den, men det er dog ikke værd at tage flere hjem min Ven. Lev nu vel lille søde Faer, og vær kjærligst hilset fra os alle Tre. Din hengivne Hustru Mikkeline Christensen.

Marstal d 12 April 1884

Min kjære elskede Mand!

Jeg vil haabe I ikke er saa meget langt fra Eders Bestemmelsessted eftersom Vinden som jeg haaber har været god og det snart er en tre Ugers Tid siden I gik fra Hamborg, jeg har slet ikke faaet det Brev med Lodsens min Ven, og jeg synes det er saa underligt men det har jo da nok ikke noget i sig, jeg opsatte jo fra først af et par Dage med at skrive, da jeg ventede paa det, og I er jo sikkert nok gaaet ud d 24de, jeg er ikke glad ved det Krudt i skulde have i til, det maae vel da være pakket godt ind, nu ved jeg ikke engang om der er Telegrafstation eller vi skal vente paa Brev inden vi kan faae vide at I er kommen der godt og vel. Hun sidder op paa Bordet her Pigen nu da jeg begyndte at skrive og saa siger hun ganske af sig selv uden at jeg har talt noget derom til hende, "gomme Moer snart hen morre i giv'e". Du kan vel nok forstaae det skriveri Du, det Skind hun er nu saa vidt at hun kan glæde sig dertil, saa snakker hun væk med sig selv om Byggesukker. Sukkervand og hvad det er hun skal have. Hvor den Dreng dog ellers er sød Du, saatidt naar jeg sidder med ham og glæder mig over ham, saa kan jeg saadan længes efter Dig min Ven for at vise Dig ham og tale om ham, og saa kan jeg blive saa underlig kjed at jeg næsten faaer Vand i Øinene, og jeg veed ikke selv hvorfor, men det synes mig allerede saa længe siden Du var hjemme, og igjen saa langt frem inden Du vil komme ihvorvel det jo er meget hurtigere Ruter end Du pleier, maatte det nu bare gaae lidt heldig Du at det ikke skal blive for seent hen i Eftersommeren og for koldt saa at vi kan komme med lidt op i Hamborg alle sammen. Du kan troe Drengen vil voxe til den Tid Du, han er virkelig saa sød det Skind. Møller Olsen er ikke flyttet endnu men han skal nok ud til Banehansens Marie alligevel siger Mine, det havde hun sagt deroppe een Dag.

Vi er nu midt i Paasken min Ven og vil jeg ønske Dig en glædelig Fest, det er jo vel ikke saa heldig at I alt er kommen ud hvor I skal, og kan holde den i Havn. Blot jeg kunde faae vide om der er Telegrafstation, jeg veed ikke her er noget nyt af Interesse at fortælle Dig min Ven, andet end om os selv, det er rigtig nogle smukke Ænder, de er bleven saa store, og naar de har været i en Balle Vand engang imellem er de endnu langt kjønnere, men det var kjedeligt Skilpadderne og Fuglen skulde døe, Abekatten har det vel ganske godt, jeg hører sjeldent til den. Lev nu vel lille søde Faer og vær kjærligst hilset fra Børnene og fra Din hengivne Kone

Mikkeline Christensen

Marstal d 15 Mai 1884

Min kjære elskede Mand!

Dit Brev min Ven har jeg nu modtaget og seer jeg at I jo d 17 forrige Md var kommen der, jeg forstod paa Harboes Brev at det først var d 20, jeg havde jo næsten beregnet kun en 14 – 16 Dage derud ogsaa, men det har jo ingen Nød naar I kun naaer det godt og vel. Du kan tro det vil nok gaae heldig nu ind til Øen Aves for nu kan I jo gjøre Regning paa Passaten.

Dit Ønske min Ven om Held og Lykke i vort nye Hjem, maae vi lade Gud at opfylde, maae det kuns blive ved at gaae saa godt som i de Aar vi alt har været gifte, vil vi ikke kunne ønske os det bedre, og vi veed endda ikke om det vilde være det bedste bestandig kun at have Medgang. Her er virkelig smukt herude. Alting kommer jo frem nu i Haven og grønnes, alle Træerne er næsten fulde af Blostre, Kirsebærtræerne især er som oversaaet og skal det kuns ikke blive Overfalds Veir inden de faaer afblostret vil der vist blive en Mængde Frugt, men det har været meget uroligt i den sidste Tid vi har allerede havt Torden og Lynild et par Gange. Hvis Du nu kunde naae og komme herhjem til først i September, saa vilde Æbler og Pærer være allerbedst, jeg er saa glad nu efter at vi er kommen her, langt mere endda end forud, og naar vi nu engang kan faae malet pænt her vil det først syne for baade Stuen Kamre og Kjøkken kan behøve det, de smaae Frugttræer i Jørgen Albertsens er ikke flyttet ud, da Albert Clausen mente de vilde tabe for meget derved førend til Efteraaret. Plankerne skal vi see at faae ud med det første, Du skulde see hvor Ænderne er smukke nu her er anderledes Plads ved deromme, baade for dem og Hønsene, og alt ting har vi jo saa rart for os selv, nu behøver Du saamæn ikke at komme i Forlegenhed lille Faer naar Du engang kommer hjem, det vilde rigtignok være rart om du kunde blive hjemme en Vinter, kan det ikke lade sig gjøre i Vinter troer Du hvis det blot endda kun blev et Maaneder som Du skriver for det er dog anderledes hyggeligt hjemme alligevel, nu især, end om Du har os ombord, hvor vi kun foraarsager endel Forstyrning, jeg kunde jo sikkert nok have stor Lyst til at komme lidt op og see Hamborg, naar Du engang kommer der, men naar jeg nu skal have dem med begge to, og paa anden Maade vil Du jo vel ikke gaae med paa at have mig derop – saa vil jeg jo faae nok at gjøre med at gaae og passe paa dem ombord og sagtens ikke faae stort Frihed til at gaae iland, saa hvis Du kunde faae det indrettet saaledes at Du kunde blive herhjemme hele Tiden i laae der vilde jeg være lige saa glad ved det. Styrmandens Kjæreste har stor Lyst til [at] komme derop i Sommer

ogsaa, hun har nok fortrudt at hun ikke alligevel kom op sidst. Det gaaer da vel godt med ham og Hans Løitnant at de bliver ved begge, de maae da være to sikre Folk at have ombord. Jeg tænker der er pænt nu i Kabysen. Karen har da været herinde i Leiligheden og seet den hun troede jeg havde faaet Brev tidligere, nu har hun vel faaet ogsaa tænker jeg. Børnene ved jeg ikke... [fortsættelse mangler]

Marstal d 26 Juli 1884

Min kjære elskede Mand!

Dine Breve min Ven fra Øen Aves har jeg modtaget alle tre og Vexel indlagt i det ene, jeg er meget bedrøvet over at Du ikke har faaet noget fra mig, jeg havde dog skreven derind længe før Du i et af Dine Breve fra Teneriffe bad mig skrive hvis jeg ikke havde det jeg skrev saa igjen og det var jo strax efter vi var flyttet herind saa jeg fortalte Dig om det hele her hvordan vi var indrettet, men det kan jo ikke hjælpe hvor meget jeg har skreven naar Du ikke faaer Brevene, men de har ogsaa været derinde i Tiden i laae der, for Karen sagde een Dag at hun allerede havde faaet eet tilbage, derfra af dem hun have sendt derind, og i maae jo have ligget endnu der dengang de har sendt det tilbage igjen, nu er det vel ikke værd at jeg begynder at fortælle om igjen da Du, naar Du modtager dette inden ret længe derefter vil være hjemme hos os, Du gjør Synd i at bebreide mig at jeg ikke bryder mig om at skrive Dig til, hvad andet har jeg dog vel at bryde mig om og leve for end Dig min Ven, og saa de to kjære Børn Vorherre har givet os, det er jeg kun optaget af og tænker kuns paa Dig og dem og hvis jeg kunde tro at Du tvivlede derom vilde jeg blive meget bedrøvet, men det kan Du da ikke tvivle om, vel min Ven, og naar Du nu om Gud vil, kommer hjem til os, maae Du da være ligesaa glad med os lille søde Faer som vi er med dig. Pigen taler om Dig hver Dag det Skind, og Drengen, ja Du kan rigtignok tro der er Forskjel paa ham fra Du sidst saa ham, og nu! han er nu saa sød det Skjind, og jeg er vis paa Du ikke vil kunne afsee ham naar Du først faaer ham at see igjen, Pigen fortæller ham hver Dag at han skal faae en lille Dukkedreng naar Faer kommer hjem, og saa skal Elna have en stor Dukke, der er ingen Ting hende saa kjært som Dukker, og hvormange hun end har kommer Du vist til dennegang ogsaa min Ven at see og faae en med hjem til hende det Skind, og saa den Dukkedreng hun gaaer og lover Broder, jeg veed knapt hvad jeg skal begynde med først nu for der er jo en heel deel Du skal have Besked om og have at vide tilmed da Du ikke har faaet mine andre Breve og naar Du om Gud kommer til Hamborg vil Du vel ikke faae megen Tid, for Du kommer jo da hjem saasnart Du kan min Ven. Du skrev i et af dine Breve at med Vexlen og det jeg vilde faae fra Harboe vilde blive henimod 1000 Kroner, men det hele blev kun 816 Kroner 26 Øre med Fradrag af Omsætning hos H. Christensen for Vexlen fik jeg 263 Kr 22 Øre og fra Harboe....553- 4- i Opgjørelsen er det 654-29 Øre til hver af i Fire men havde han fratraadt de 100 Kro jeg havde faaet, og da han altid sender Anmodning som saa igjen først skal sendes til Kjøbenhavn gaaer det altid lidt fra, Møller er jo saa klaret med

Møblerne denne gang for de 200 Kroner skrev jeg om til Porto Cabello at jeg ikke havde sendt da jeg jo ventede dengang fra Teneriffe og da der saa ikke kom bad jeg Møller om han vilde vente med hele Summen til Du kom til Hamborg, men sendte jeg ham nu strax, jeg fik 350 Kroner af disse, Skatter Kul Brænde og alleslags andre Udgifter og Juniassurancen er saa ogsaa betalt, men ikke Møller Olsen, for nu skal der jo igjen betales Assurancen til August 204 Kroner, men alt dette kan vi bedre tale om naar Du nu kommer hjem min Ven bare Du nu snart kunde komme mens det er grønt og smukt i Haven, der er rigtig nok hyggeligt her kan Du tro og hvem der kan see det er sikkert Madam Albertsen, ikke fordi de jo ogsaa har det pænt, men Haven det er jo den der driller, deres er jo ingen Ting imod, de vil nu købe 6 Alen af Ole til for at faae den lidt større, en fin Trappe med Gelænder har de ogsaa faaet, det mangler der nu om hvor siger Mine, de er ellers overmaade flinke begge to, og kommer her til enhver Tid, Sophie er jo nu ude om at faae Fartoi til sin Jørgen. Dit Brev til ham min Ven blev ikke modtaget rigtig velvilligt – lidt anderledes kunde det nok ogsaa have været stilet med samme Mening, men nu vil hun nok see at faae det i gang naar Du nu kommer hjem Herman Boye skal have lovet at ville købe naar Leilighed gaves og maaske selv tage en lille Fart men vilde først tale med Dig, førend de tænker paa noget, de regner vel som saa, at det er Dig der skal gjøre Udslaget. Jørgen kom med Christen Carlsens Johan og gik til Åbo at laste, nu for Tiden veed jeg ikke rigtig hvor de er, Mines Jørgen er paa Veien til England det gaaer just ikke saa glimrende med hans Seilads, han havde 6£ i Hjemfragt sidste Gang, nu er de maaske lidt hoiere, Moster Annes Mand har 8£ til Odense hvor han ligger i disse Dage, Moster Anne er reist derned til ham. Rasmus Hornung gjorde Ruten til Færøerne og England temmelig qvikt, og er nu paa anden Reisen igjen derefter. Tænk Dig Boye Kromanns Kone har druknet sig i Sommer nede i Stranden her, hendes Mand gjorde jo den samme Gjerning for 16 Aar siden over i Norge, hun maae have havt noget at bære paa den Kone eftersom hun ikke kunde holde Livet ud. Hans Hermansens Kone er død for kort siden ogsaa, hun havde ikke været rask Stakkel, siden Hans Hermansen døde, jeg har leiet den yngste af Pigerne til Vinteren, en lille en der hedder Petra, men hun har da tjent i nogle Aar, jeg vil ikke blive dristig ved at være her ene til Vinteren alligevel især de lange Aftener for her ligegodt saa eensomt skal der komme noget paa og Arbeid bliver her nok af for jeg er kommen meget tilbage i Sommer med alt Siddearbeid, da jeg har nok at gjøre med at passe Børnene Huus og Have tage mod Visitter og vise alting og det er ikke den mindste Uleilighed for det sinker Tiden naar jeg saa skal koge Kaffe eller lidt anden Opvartning og Tid er det jeg har allermindst af, den slaaer dertil aldrig til, og Emilie har været syg hele Som....[fortsættelse mangler]

Marstal d 19 Mai 1885

Min kjære elskede Mand!

Jeg havde jo saavidt opgivet at høre noget fra Dig førend Du var ankommet til Laguayra, da jeg i Avisen d 17de saa Eder passeret Dungeness d 7, jeg blev saa lettet og glad derved da jeg jo ellers slet intet havde hørt fra den Morgen vi begge tog fra Hamborg, og nu igaar fik jeg Hilsen fra Marie Dahl at Herman med Lise Marie havde passeret Eder i Kanalen d 9de og hilst paa Eder, og haaber jeg da i er godt paa Vei nu min Ven indefter til Laguayra, jeg skulde hilse fra din gamle Styrmand Erik Hansen, han var herinde i Søndags og bad om Din Adresse for at skrive Dig til.

I dag kom her uventede Fremmede for at hilse paa mig og paa Leiligheden, nemlig Marius Schmidt. Han var en Tour heroppe i disse Dage og var nu ligegodt saa gæv at han kom ud, han var meget flink, og talte jo om Eders Disquit i Hamborg og at han jo kuns havde ment det i Spøg, men at Du optog det i Alvor, og at det Hele jo ikke var noget, men at Du naturligvis godt kunde have faaet Tid til at see lige indenfor, naar du havde villet, det drøftede vi saa lidt, og jeg siger saa hvordan Rhederne havde det, og hvad de syntes om at Du havde sluttet Fragten, jo de havde det godt og ved det gamle sagde han, og Fragten kunde de jo ikke faae bedre alligevel og det var jo da heller slet ikke daarligt eftersom der ikke var noget godt. Jeg spurgte om Erik Christensen havde faaet Fragt. Det troede han ikke, for han havde ikke hørt til det, men han skulde vistnok til at gaa, for Skuden laae seilklar i Korsør da han reiste igjennem eller saa ialtfald ud til at være seilklar, og han havde nok hørt han havde været nede i Skjelskør Erik, men havde han ikke hverken hørt eller seet noget til ham. Han talte ellers ikke om noget andet, Schmidt og jeg spurgte ham jo ikke ud heller, han syntes saa udmærket godt om det hele her og fandt ikke den Priis hoi heller det havde kostet. At det var Schmidts Aeroe oppe i Hamborg dengang, det var det saamæn men maaske han er kommen til Erkjendelse af at det var forkeert, og nu vilde gjøre det godt. Han havde nu tænkt efter Pintse at komme lidt ud igjen. Han havde været omme og hilst paa Anders i dag ogsaa Lises Anders jo og til ham havde han fortalt at han havde budt paa en Damper i Skjelskør, men have han ogsaa spurgt Anders ud om Parketfarten mellem Kjøbenhavn og her, og om han troede der kunde blive nok for een til, og mente Schmidt nok sig selv. Saa det lader jo ikke til Du at han vel faaer Harboerne til at gjøre Forandring dennegang heller, hans Kone fik en lille Pige d 4de, just som han var kommen

tilbage, og var nu rask og vel igjen. Sophies Jørgen skal til London og M Jørgen ligger jo i Kotka...[fortsættelse mangler]

Marstal d [?] Mai 1885

I toppen:

Jeg vedlægger lille Elnas Portraiet til Dig igjen gjør Dig nu Umage for ikke at gaae og være altfor kjed Du.

Min egen kjære Mand!

Jeg har ingen Brev havt fra Dig som Du ellers lovede men har i formodentlig havt nok at gjøre og passe paa den Dag I gik ned eftersom det jo blæste op til en Storm op ad Dagen, og Du jo desuden skulde skrive til de andre, jeg har ikke seet Eder i Avisen heller nogensteds fra, og ligger i maaske i Kanalen endnu med den vestlige Modvind. Mines Jørgen har godt Gavn af Vinden ned til Kotka, hun venter at høre derfra hver Dag, Sophies Jørgen gik fra Mem[el] i Fredags og har selvfølgelig Modvind, han skal have Ordre ved Kjøbenhavn. Drengen og jeg kom jo hjem om anden Dagen godt og vel, mit Lærred maatte alligevel lade fortolde i Vamdrup, jeg kunde see jeg risikerte at de saa det, og saa gav jeg det an, ellers var der ikke noget iveien. Drengen var sød hele Veien og da vi kom hjem stod jo Pigen det Skind ene og rolig og var ligegodt lidt undseelig men varede ikke længere end til Drengen kom ned og fik fat i hende, for han var ikke undselig kan Du tro, han tørnede rundt i Kammeret Kjøkkenet og ind i Stuen den ene Gang efter den anden. Pigen forekom mig at see mere mager ud, men er vel nærmest fordi jeg har været vant til kuns at see Drengen, jeg var alligevel saa glad ved at være kommen hjem til hende det Skind og det synes mig slet ikke saa langvarig heller til vi igjen kan tænke os Dig tilbage, for der er da vel snart Mulighed for Du vil komme til Hamborg. Erik Christensen reiste nok samme Dag som jeg kom sagde Pigerne. I Torsdags var saa Herrredsfogden herinde men det var rolig, Sophie vidste jo ikke om han mulig kunde sende Bud efter hende, hun kommer saa sagtens til at flytte igjen, de Gamle surmuler bestandig og Mine seer naturligvis ikke mildt til dem heller. Du kan tænke de har skreven Brev til Jørgen som de havde faaet diqteret over i Eriks, at Mine var saa og slem imod dem, og havde Jørgen saa igjen svaret om de vilde sørge for at holde Fred og være ordentlige, eller hvordan det nu faldt, og var de nok ikke bleven gode over heller at de ikke fik Medhold, og Mine Irettesættelse, de har ligefrem sagt til Mine at hun havde ikke andet end sat ondt for dem siden hun blev kjendt med Jørgen, og andet mere som kun kan gjøre Mine bitter i Sindet kommer de med, og kan det jo ikke fortænke hende, at hun ikke vil vedblive at finde sig deri. Noget ellers, er nok ikke passeret siden Du var hjemme.

Jørgen Albertsens Sophies Bryllup er bleven opsat da Svigerfaderen blev meget syg, men hun er jo dernede hos Jørgens Kone hvis det kan gaae. Chrestine var jo ellers saa glad ved det Parti, og kan ogsaa blive rigtig godt. Anders har jeg betalt de 22 Kroner for Grønkaal og Persille. Pumpen havde han nok ikke rigtig Mening om at sælge endnu. Den ene Side af Huset ud Haven, har Peter lyllænder nu faaet færdig, og bliver det jo smukt og vistnok ogsaa stærkt. Moster Annes Mand er nu snart klar til at seile han var heel glad ved det. Huset kom til at see saa godt ud. Rasmus ventes hver Dag med Kul hertil, hvorvidt var I kommen til d 6te Du, var Du ikke lidt glad den Dag Du. Pigerne kom ud her om Aftenen og var Sødster Anne og Trine Levinsen saa ogsaa og fik de en Kop Chokolade. Det er nu allerede fem Aar siden vi blev gift, som Tiden dog alligevel gaaer, og har vi nu disse to søde Børn, den Dreng er nu virkelig langt sødere end Pigen hvor sød hun end er og altid har været det Skind, og kommer nu til at du vel næsten kan gjøre Dig haab om eet til foruden, og det bliver du jo ikke kjed over Du, vel, det er sikkert nok saaledes, for det Du ved nok, har jeg slet ikke havt siden og bliver det saa nok ogsaa forbi til sin Tid, og jeg er glad for det du, jeg vilde blive kjed alligevel om det skulde vise sig at være feil og saa dertil at jeg jo næsten kan gjøre Regning paa at Du er hjemme til den Tid. Det maae Du nu om alt maae gaae vel see at komme Du. Lad mig nu vide hvad Resultatet bliver fra Harboe...

I kanten:

...og lev vel lille søde Faer og vær kjærligst hilset fra os alle her. Din heng. Hustru Mikkeline Christensen.

Marstal d 27 Mai 1885

I toppen:

Sophie har nu leiet den Leilighed din Moster Karens Christian boer i 40 Kro halvaarlig. Jeg skriver til Ponta Cabella næste Gang.

Min egen kjære Mand!

Jeg haaber at dette Brev nok vil træffe Dig i Laguayra endnu, jeg har sendt 2 dertil forud og vil da vel nok alle sammen komme Dig ihænde. Jeg veed ikke noget særlig at fortælle Dig fra sidst jeg skrev, men er jo dette det vigtigste at vi alle herhjemme er raske og har det godt. Jeg haaber alt ombord gaaer godt ogsaa, baade med Seillads, med Styrmand og med Sturt [?] kunde I blot træffe og faae Reisen paa en 40-45 dage som Du har pleiet vil det jo være heldigt og saa I kan slippe vel af med den Bro, der er vel ikke noget iveien med de to Kasser Du fik, med Benzin eller hvad det var, du tog jer dog godt vare med det Du, det er vel først i Porta Cabello de skal afleveres. Kassen med Kjolen, og alt det andet Du havde er vel ikke kommen noget til heller, noget er der dog passeret alligevel. Du kjender vel Skonnerten "Ludvig Bay" som Brandtens Peter før havde havt, hans Svigersøn fører den nu og havde faaet en Ladning Benzin eller saadant Stof i, i Bremerhafen, og da han var kommen ned ved Vesper Fyrtaarn bliver de opmærksom ved noget knagene og bragende i Lukafet og da de vel vilde undersøge, slaaer Ilden igjennem og Skuden exploderer, de havde saa bemærket Ilden fra Fyrtaarnet og fik dem nok bjerget derind. Styrmanden og en anden af Folkene blev endeel forbrændt i Ansigtet men en Søn af Skomager Pedersen i Kongegaden blev borte. Der er det under dæk, at Kjøbmanden kort før de skulde seile, selv var med en Kasse og satte ned i Lasten og havde givet Skipperen nogle Rubler for at seile saasart som muligt, og er det jo Mening her, at Skuden vel skulde have været afseilen og Mandskabet med naturligvis for ikke at faae Opdagelse, nu er de uheldigvis for ham bleven reddet og iaftes fortalte de omme hos Pigerne at Kjøbmanden skulde have skudt sig. Imorgen skal Jørgen Albertsens Sophie nu paa Fredag er det først at hun skal giftes, Christine var her igaar og skulde hilse mig det og nu kommer jeg jo alligevel til at købe en Ting her til Brudegave men jeg veed ikke endnu hvad jeg egentlig skal købe, jeg blev afbrudt i Eftermiddags ved at Jens Olsen kom ind og var jo beruset, han gav en vidtløftig Forklaring over Husets Dyder, som ingen kjendte bedre end han sagde han, men var han ellers skikkelig nok og gik igjen, jeg gik saa ogsaa, og var omme hos Maler Hansen og

kjøbte 4 smaae Thekeer der kostet 9 Kroner og har jeg nu iaften været omme med dem
tilligemed et Ord og bedet Christine tage det med....[fortsættelse mangler]

Marstal d 3 Juni 1885

Min kjære elskede Mand!

Jeg synes jeg snart begynder at længes efter et Brev fra Dig, men dertil er der jo lange Udsigter eftersom det endnu kuns er en Maanedstid siden Du gik fra Hamborg, men jeg synes alligevel det forekommer mig saa længe, naar der endda var Telegram ligesom alle andre Steder fra, den Svovlsyre har I jo vel da faaet godt ind Du, at I ikke har havt Fortræd af den, og jeg vil da haabe at Du maae faae en heldig Reise derind som Du pleier. Frederik Jørgen har da været herinde alligevel men jeg var netop gaaet lidt op paa Torvet med Elna da det var Markedsdag ellers kunde jeg nok have havt Lyst at faaet talt med ham, han ligger i Svendborg og skal til at seile nu. Mine venter Jørgen op til Kjøbenhavn og Sophie venter sin til London hver Dag, d 21 var han jo ved Hirtshals, saa det trækker lidt ud. Hun gaaer jo i Stillingen som hun gaaer, men har det ellers temmelig godt, kuns er hun i et meget ilde Humør paa Tiden, men kommer det vel sagtens derfra. Jeg har det ogsaa godt, og eftersom vi nu er begyndt paa Tredje Maaned uden nogensom Mærke af det Du ved nok er det naturligvis saaledes fat med mig ogsaa, det er jo ikke ganske frit heller at det nok kan sees men har jeg det ellers godt og er rask og jeg er glad for det er saaledes Du, og mest glæder det mig at du vel nok om alt gaaer vel, vil være hjemme ogsaa naar det bliver hen i Tiden og saa at jeg er vis paa at Du maaske er mere glad derved endda end jeg, og vidste jeg ikke Du var det, vilde jeg ikke føle mig halvt saa lykkelig derved heller end jeg gjør, det er nu en sød een, Drengen vi har, Pigen er det jo ogsaa det lille Skind, men dog alligevel ikke som Drengen, jeg har været afbrudt et par Gange i mit Skriven vi er begyndt på Rengjøringen og har travlt hver Dag med at blive færdig. Sophies Jørgen er kommen til London, den lille Cresten var inde og hilse i dag, Lise har havt Barselgildet om igjen alligevel i Onsdags deres lille Pige er ellers ikke rask, jeg faaer nok ikke skreven videre mere lille Faer men lader jeg dette gaae nu og saa skriver jeg om et par Dage igjen, alting staaer saa deiligt nu baade Blomster og Grønt nede i Haven der lader til at blive en Masse Frugt iaar. Lev nu vel lille Faer og vær kjærligst hilset fra os alle herhjemme.

Din hengivne Kone

Mikkeline Christensen

Marstal d 27 August 1885

Min egen kjæreste Mand!

Hjertelig Tak for Dine Breve som jeg alle rigtig har modtaget, kunde det gaae lige saa heldig nu med hjemreisen som det har gaaet hele Tiden, vil det jo blive en rigtig god Reise alligevel Du, jeg blev jo næsten overrasket da jeg modtog Dit Afseilingsbrev og see at i allerede er færdig den Gang og godt paa Vei her hjemefter. Dit Brev af 7 Juli med Vexel indlagt modtog jeg først d 18de August, og jeg har ikke faaet Opgjørelse endnu om den hos Hans Christensen, men vi havde ingen Assurance at betale nu i August Maaned og fik dertil 101 Kron udbetalt, der har ogsaa været nok at betale endda og koste, og havde jeg faaet 100 Kroner af Mine som hun igjen skal have naar jeg faaer opgjort med Hans. Moster Anne har givet mig de 100 Kroner tilbage, for det havde hun sagt til Dig, sagde hun at de kuns vilde have det ene hundrede, af Sophie har jeg ingen faaet udbetalt og fra Harboe har jeg ingen faaet endnu heller, maaske de lader det være hvis de troer Du maaske snart kan være tilbage igjen og saa kunde i jo for den Sags Skyld opgjøre det selv, men derfor kan de jo ogsaa have sendt mig dem inden Du kommer hvilket jeg saa lader Dig vide i et andet Brev, vi faaer saa see lille Faer om de 1500 kan komme i Sparekassen, hvis ikke saa faaer vi nøie med mindre, der bliver flere Udgifter nu hen i Tiden, nu skal de igang med Broen herudfor hvor vi vil faae Regning paa Steen og Grus, vore Vinduer er Maleren ved at male udvendig, da de var bleven heelt afskraledede og grimme fra Huset blev sat af, en Barneseng har jeg bestilt, som jeg vil have færdig til Du kommer hjem, at de kan ligge i sammen Drengen og Pigen, et Dynevaar har jeg kjøbt men skal vi have et til foruden Fjer ogsaa, jeg har tænkt at Du kunde tage den ene af Dine med hjem naar Du vil Gud kommer saavidt, og saa kunde jeg tage den til Børnene og Du kunde faae den nye, den ene Du har er jo ikke saa kjønt i Vaaret det har vist været brændt engang at du har syet det sammen og vil Du have Puderne skiftet kan Du ogsaa tage dem med for saa kan jeg lettere faae dem forbedret herhjemme en anden Gang, og Du kunde faae de nye nu, de kan godt bruges foreløbig til Børnene som de er, hvis Betrækkene skal vaskes saa put dem i ogsaa. Der bliver en kjønt Gade nu og ved Morten Hays ogsaa og her vil det nok ogsaa syne naar vi saa kunde faae det Plankeværk forbedret med det samme, kan Du nu ikke see at blive hjemme lidt dennegang Du, jeg synes Du har været noget sparsom med dit Skriven baade fra Laguayra og Portobal, hvor kommer det, naar Brevene skal uleiliges med saa lang Reise som fra d 7 Juli til d 18de August, kunde det ene Ark du skriver paa dog godt skrives fuldt, der er gaaet 2 Breve til,

til Portobello som Du altsaa ikke har faaet kan jeg forstaae, iforgaars spurgte Laura fra Peter han har havt godt en fire Maaneders Reise, nogle Dage forud d 22 August havde hun faaet en Dreng en stor tyk og fed Dreng, men hun var ogsaa saa svær hele Tiden, Sophie fik samme Dag en lille Pige, som for resten ogsaa var godt istand, jeg havde Brev fra Jørgen fra Gloucester hvori han ønskede at jeg kunde gratulere ham med en Søn paa hans Fødselsdag den 22 August, nu blev det rigtignok kun en Pige, men det blev dog paa Forfaldsdagen, de har det godt baade Sophie og Barnet, og Laura og sin den lille iligemaade. Mine var i Stege til Jørgen en tre Ugers tid men kom da hjem forinden Sophie blev syg og er nu dernede. Jeg skal hilse fra Frederik Jørgensen, han ligger i Svendborg, de var herinde for et par Aftener siden, han og Marie, Hans med "Skjold" er ikke kommen til Hamborg endnu det bliver en lang Reise, Frederik J havde sat 2000 Kroner til sidste Aar, sit Huus vil han til at sælge sagtens for at faae et større og anseeligere, han havde sat det i Avisen fortalte han. Jeg ved næppe Du hvad jeg skal meddele Dig om E. Christensen, der har næsten ikke været rørt ved den Sag i nogen Retning, han er for kort siden gaaet ned til Botten, hans Kone skulde ellers have gaaet og grædt da det havde været sagt at Skuden skulde sælges naar han kom til Kjøbenhavn, men saa var der da alligevel sluttet Fragt til ham, jeg ved ikke min Ven hvad jeg skal raade Dig til overfor Harboerne, Du kan troe du veed vist ligesaa god Besked som vi andre, eller ligesaa lidt med Hensyn til Ophavsmanden, men kan de naturligvis ikke billige E. Christensens Fremgangsmaade, og naar Du blot holder Dig til den ligefremme Forklaring som Du jo let kan, saa faaer Harboerne selv dømme derom, det falder mig ikke rigtig ind at der vil skee Forandring med Dig nu heller, alt er jo gaaet saa rolig af at vi ikke har hørt den mindste Smule om noget, undtagen hvor daarligt det er med hele Seiladsen, jeg skriver nu igjen om nogle Dage, vi har det godt herhjemme alle sammen baade Drengen og Pigen er raske og søde, og jeg glæder mig saadan til at faae Dig hjem Du naar Du blot kunde blive hjemme nogen Tid, Schmidt er jo saa paa Tour igjen selv, saa det er ikke bleven til nogen Forandring med ham endnu. Sophies Jørgen havde truffen Mohrbutter i Gloucester han var paa Contoiret, han var inde og skulde hilse os begge to fra ham, han kunde knapt kjende ham skrev Jørgen det var saa daarlig for ham hans Kone var nok sindssyg, men ventede han hun nok igjen skulde blive rask, maatte Du nu blot snart være igjen indefter at det ikke skal trække ud saadan som med Hans, jeg kan ikke begribe hvor han endda kan have saa lang Reise med den nye Skude, han maae kunne seile godt. Vær nu kjærligst hilset lille søde Faer fra Børnene og fra Din hengivne Kone.

Mikkeline Christensen

Marstal d 22 October 1883

Min egen kjæreste Mand!

Jeg vil bede om dette naaer ud til Charleston, at Du da ikke maae være meget langt herfra heller, og glæder jeg mig allerede til naar Du om Gud vil kommer der, da at faae det at vide per Telegram, og ikke saaledes som fra Lagiiayra [La Guaira, red.?] at vente paa Brev, for Du telegraferer jo vel da Du ialfald til Rhederen og haaber jeg jo da nok at han saa igjen vil huske og sende mig Bud, jeg havde skreven 2 Breve op til Hamborg som jeg formoder Du ikke har naaet og faaet, og kan jeg ikke vide om Bolten sender dem ud til Charleston eller de bliver liggende deroppe, Du skal have Tak min Ven for Din Hilsen med Hanses Kone, og for de 10 Kroner ogsaa hun var herinde med dem for et par Dage siden, hun kom først hjem i Søndags, og vilde Hans saa gaae samme Dag, men vinden var som ham ellers imod, sikken Vind Du havde den Dag Du gik ud sagde hun Marie, og Strømmen med lige ud til Helgoland; jeg saae Dig jo ogsaa i Avisen fra Cuxhaven d 11, samme Dag altsaa som I var gaaet oppefra, og kunde I nu være kommen lidt godt klar af Kanalen ogsaa, var det rigtignok heldigt min Ven, men jeg har ikke seet Eder siden fra Cuxhaven. Sophies Jørgen kom til Granville igaar, og Mines J. er jo ogsaa kommen, hvor han skal for et par Dage siden men skal nok flere Dage endnu vente paa at komme ud for Vande; det er næste aften d 23de jeg fortsætter Du, det var Mines Bryllupsdag igaar d 22, jeg lod saa gratulere og spørge om hun ikke saae ud om Aftenen, for Petra skulde hjem og holde Fødselsdag med sin Broder, og jeg tænkte hun vel sagtens gik ned i Sophie alligevel, de kom saa baade hun og Sophie, og saa i Anledning af Bryllupsdagen, og fordi det tillige igaar var "Prince Valdemars Bryllupsdag" fik vi et Glas Viin, og siden Kaffen ovenpaa. Trine kom saa ind med Avisen, og fik et med, og der var saa i Kjøbenhavn iaftes skeet en Begivenhed, nemlig at en ung Tyv paa 19 Aar, Kl 5 Eftermiddag havde staaet og ventet paa Minister Estrup til han kom hjem, og da han var kommen lige til Porten, siger Tyven om han var Conseilspræsidenten, og da denne svarede "ja" fyrede han 2 Revolverskud af paa Ministeren, men det ene traf imod en Metalknap i hans Ministerfrakke, og det andet gik forbi, saa han fik ingen Skade, og Tyven blev saa greben af to Herrer førend han fik Tid til at affyre et tredje Skud, det var naturligvis en Venstresindet.

Kan Du huske Damperen "Malmøhus" der gik ud fra Oskarshamn paa Prøvetour og sank, og som de saa ikke kunde finde, den er nu for nogle Dage siden fundet, og har der nok været Dykkere nede, men mener De ikke engang det kan nytte at begynde paa at tage den op nu. Du kan troe her bliver rart nu ude i Brogaard. Jørgen har været og haft nogle dage med at faae

Plankeværket slaaet, men er igang igjen, og Broen har Lasse og Lorents faaet færdig saa her bliver prægtig nu, men der er gaaet en heel Deel Brædder mere til end vi havde tænkt, saa det bliver jo ingen billig Historie, Gartneren er allerede igang nu omme i Claus Hendriksens Mark med at anlægge og lave Drivhuse, men der kan jo blive heelt kjønt alligevel for os, imed om der var en anden der havde kjøbt den og blot bygget Huus.

Jeg skriver nok om nogle Dage igjen min Ven, muligvis 29de paa Pigens Fødselsdag, hun spørger saa tidt om Fader det Skind, hun er jo saa vidt nu hun nok kan huske Dig og tænke sig lidt om. Drengen er jo en Knaag, og sød som Du veed, og vil han vel endda blive det mere til Du igjen engang kommer hjem til os, jeg selv har det saa nogenlunde godt naar jeg blot kan være i Ro, men jeg bliver utilpas saasnart jeg gaaer og vil bestille lidt, og det kan jeg jo ikke altid undgaa. Moster Annes Mand kommer saa nok ikke i Fart mere iaar, da Fragterne er saa smaae, Rasmus er i Kallundborg at laste til Norge.

Lev nu vel min egen kjære Ven og vær hjerteligst hilset fra din hengivne Kone og fra Begge dine søde Børn. Gud give det tredje maae blive lige saa sødt, og at alt maae staae. Vær nu kjærligst hilset Du

Mikkeline Christensen